

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2017
VII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 58. schůze Poslanecké sněmovny

1. Zneužívání moci ministrem financí Andrejem Babišem vůči nezávislým institucím demokratické společnosti

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2017
VII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 58. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 10. května 2017

Obsah:

10. května 2017

Schůzi zahájil předseda PSP Jan Hamáček.

Usnesení schváleno (č. 1664).

Řeč poslance Petra Fialy	7
Řeč poslance Michala Kučery	8
Řeč místopředsedy vlády ČR a ministra financí Andreje Babiše	10
Řeč poslance Pavla Kováčíka	16
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Lubomíra Zaorálka	17
Řeč poslance Miroslava Kalouska	21
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	23

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Gazdík.

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	26
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	28
Řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška	31

1. Zneužívání moci ministrem financí Andrejem Babišem vůči nezávislým institucím demokratické společnosti

Řeč poslance Petra Fialy	33
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	33
Řeč poslankyně Jany Lorencové	35
Řeč poslance Martina Komárka	35
Řeč poslance Karla Fiedlera	36
Řeč poslance Josefa Hájka	40
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	40

Řeč poslance Štěpána Stupčuka	44
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	44
Řeč poslance Pavla Kováčika	45
Řeč poslance Štěpána Stupčuka	45
Řeč poslance Pavla Blažka	46
Řeč poslance Karla Fiedlera	46
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	46

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	47
Řeč ministra zdravotnictví ČR Miloslava Ludvíka	47
Řeč poslance Ladislava Šincla	48
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	49
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	50
Řeč poslance Václava Votavy	51
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	51
Řeč poslance Ladislava Šincla	52
Řeč poslance Romana Sklenáka	52
Řeč poslankyně Jany Černochové	53
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	56
Řeč poslankyně Jany Černochové	57
Řeč poslance Ivana Adamce	57
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	57
Řeč poslankyně Jany Lorencové	58
Řeč poslance Petra Kořenka	60
Řeč poslance Michala Kučery	61
Řeč poslance Karla Fiedlera	61
Řeč poslance Františka Laudáta	62
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	62
Řeč poslance Pavla Kováčika	66
Řeč poslance Pavla Blažka	67

Další část schůze řídil místopředseda PSP Radek Vondráček. 67

Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	67
Řeč poslance Bohuslava Chalupy	69
Řeč poslance Ivana Adamce	71
Řeč poslankyně Jany Lorencové	71
Řeč ministra vlády ČR Jana Chvojky	71
Řeč poslance Martina Kolovratníka	72
Řeč poslance Pavla Blažka	74
Řeč poslance Marka Bendy	75
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	75
Řeč poslance Bohuslava Svobody	76
Řeč poslance Ivana Adamce	77

Řeč poslance Bohuslava Svobody	79
Řeč poslance Radima Fialy	79
Řeč poslance Tomia Okamury	81
Řeč poslance Karla Raise	84
Řeč poslance Romana Sklenáka	85
Řeč poslance Karla Fiedlera	85
Řeč poslance Karla Raise	86
Řeč poslance Roma Kostřici	86
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	87

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

Řeč poslance Františka Laudáta	91
Řeč poslance Roma Kostřici	91
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	92
Řeč poslance Františka Laudáta	92
Řeč poslankyně Jany Lorencové	93
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	93
Řeč poslance Roma Kostřici	93
Řeč poslance Petra Kořenka	94
Řeč poslance Michala Kučery	94
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	94
Řeč poslance Františka Laudáta	95
Řeč poslance Petra Kořenka	95
Řeč poslance Jiřího Zlatušky	95
Řeč poslance Tomia Okamury	95
Řeč místopředsedy PSP Radka Vondráčka	96
Řeč poslance Michala Kučery	98
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	98
Řeč poslance Pavla Blažka	98
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	99
Řeč poslance Jana Zahradníka	100
Řeč místopředsedy PSP Radka Vondráčka	100
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	101
Řeč poslance Michala Kučery	103
Řeč poslance Martina Pliška	103
Řeč poslance Františka Laudáta	104
Řeč poslance Pavla Blažka	104
Řeč poslance Daniela Kortehe	105
Řeč poslance Antonína Sedi	105
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	105
Řeč poslance Michala Kučery	108
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	109
Řeč poslance Miroslava Kalouska	110
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	110
Řeč poslance Matěje Fichtnera	110

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	111
Řeč poslance Miroslava Kalouska	111
Řeč místopředsedy PSP Radka Vondráčka	111
Řeč poslance Tomia Okamury	111
Řeč poslance Pavla Kováčka	112
Řeč poslance Michala Kučery	114

Usnesení schváleno (č. 1665).

Řeč místopředsedy PSP Radka Vondráčka	117
---	-----

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Jana Bartoška

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
10. května 2017
Přítomno: poslanců

(Schůze zahájena ve 13.00 hodin.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 58. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám. Schůzi jsem svolal podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu na základě žádosti 41 poslance. Pozvánka vám byla rozdána přes poslanecké kluby v pátek 5. května.

Prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Já hlasuji s kartou číslo 71.

Nyní bychom přistoupili k určení ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili paní poslankyni Gabrielu Peckovou a paní poslankyni Martu Semelovou. Zeptám se, zda má někdo jiný návrh. Pokud ne, tak budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem na ověřovatele této schůze. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 1. Přihlášeno je 104 poslanců, pro 95, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Pan poslanec Černocho hlasuje s kartou číslo 72.

Takže konstatuji, že jsme určili ověřovatele této schůze, a to paní poslankyni Gabrielu Peckovou a paní poslankyni Martu Semelovou.

Chtěl bych vás informovat, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: pan poslanec Adam Petr – osobní důvody, pan poslanec Adam Vojtěch – zdravotní důvody, pan poslanec Antonín – zahraniční cesta, pan poslanec Babiš Miloš – zahraniční cesta, pan poslanec Běhounek – pracovní důvody, paní poslankyně Berdychová – pracovní důvody, paní poslankyně Bohdalová – zahraniční cesta, paní poslankyně Golasowská bez udání důvodu, pan poslanec Grebeníček – osobní důvody, pan poslanec Heger – osobní důvody, pan poslanec Junek – osobní důvody, pan poslanec Kaňkovský do půl druhé osobní důvody, pan poslanec Kott – zahraniční cesta, paní poslankyně Matušovská – osobní důvody, pan poslanec Nykl – zdravotní důvody, pan poslanec Opálka – zdravotní důvody, pan poslanec Pavera – osobní důvody, paní poslankyně Pěničková – zahraniční cesta, pan poslanec Petrů – zdravotní důvody, pan poslanec Pilný – pracovní důvody, pan poslanec Plzák – pracovní důvody, paní poslankyně Putnová – pracovní důvody, pan poslanec Schwarzenberg – pracovní důvody, pan poslanec Šrámek – zahraniční cesta, paní poslankyně Váhalová – zahraniční cesta, pan poslanec Valenta – zahraniční cesta, pan poslanec Velebný – zahraniční cesta, pan poslanec Vondrášek – zdravotní důvody, paní poslankyně Zelienková bez udání důvodu a pan poslanec Zemánek – zahraniční cesta.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Stropnický od půl páté z pracovních důvodů. A ještě se omlouvá pan ministr průmyslu, a to z celého jednacího dne z naléhavých pracovních důvodů. Tolik omluvy.

A nyní bychom přistoupili ke stanovení pořadu 58. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Chtěl bych připomenout, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Nelze tedy navrhnout změnu nebo doplnění pořadu a nelze také schválený pořad rozšiřovat.

Předtím, než budeme hlasovat, tak mám žádost s přednostním právem od pana předsedy Fialy. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych vás stručně seznámil s důvody, které nás vedly k návrhu na svolání této mimořádné schůze. Zároveň bych se rád dostal k obsahu názvu této mimořádné schůze, tedy zneužívání moci ministrem financí Andrejem Babišem vůči nezávislým institucím demokratické společnosti.

Pan vicepremiér a ministr financí Andrej Babiš si nedávno v inzerátech v novinách stěžoval, že je umlčován, že nemůže mluvit o důležitých kauzách. To je samozřejmě nesmysl. Problém je ale jinde. Problém je v tom, že Andrej Babiš sám nevyšvětluje to, co by vysvětlovat měl, a naopak říká věci, které by jako vrcholný politik říkat a hlavně dělat neměl. K tomu prvnímu, vysvětlení jeho podnikatelských aktivit a finančních transakcí, k tomu vysvětlení ho musela vyzvat až Poslanecká sněmovna. Své stanovisko sice nakonec v požadované lhůtě poskytl, ale vše stejně nevyšvětlil uspokojivým způsobem.

A teď tu máme problém druhý. Problém velmi závažný. V posledních dnech se objevily nahrávky, které se týkají Andreje Babiše a které se týkají toho, jak a o čem mluvil s novináři Mladé fronty Dnes. Musím říct, že my nepodporujeme ilegální zveřejňování odposlechů, pokoutně pořízených nahrávek či jiné vpády do soukromí a trváme na tom, aby tyto věci byly vyšetřeny. Nemůžeme ale zároveň ignorovat závažný obsah nahrávek, které začaly kolovat ve veřejném prostoru. Již to, co bylo zveřejněno, vyvolává podezření, že klíčový člen vlády mimo jiné ovlivňoval média. Že zneužíval tato média, která vlastní, k útokům na své politické soupeře. Že měl přístup k informacím o probíhajících policejních vyšetřováních. A místo toho, aby tento fakt okamžitě sdělil inspekčním orgánům, spoluorganizoval jejich zneužití v politickém boji.

K tomu, abychom se tu dnes sešli, dámy a pánové, by úplně stačilo již prvotní podezření z toho, že ministr financí neřikal veřejnosti pravdu, že zneužíval a ovlivňoval svoje média, že tato média používal k politickému boji. Ale nová podezření, která se týkají zneužívání policejního vyšetřování nebo zneužívání informací z policejního vyšetřování, jsou ještě závažnějším důvodem, a potvrzují ty příčiny, proč jsme svolali, nebo proč jsme požádali o svolání této mimořádné schůze.

Je potřeba, abychom jako členové Parlamentu demokratické země zaujali k těmto věcem jasné stanovisko. Ukázalo se, že Andrej Babiš lže. Že navzdory svým slibům, které veřejnosti dal, ovlivňoval média. Že pravděpodobně získal přístup k tzv. živým policejním spisům. Že porušoval základní pravidla fungování demokracie. Že ohrozil

důvěru ve stát a jeho instituce. Poslanci jakožto zástupci obyvatel této země nemohou nečinně přihlížet, pokud se objeví podezření z tak zásadního zneužívání politické moci tak mocným politikem, jako je vicepremiér, ministr financí a šéf jedné ze stran vládní koalice.

Proto jsme se rozhodli požádat o svolání této schůze. Jsme rádi, že náš návrh podpořili kolegové ze strany TOP 09, a pevně věřím, že program této schůze podpoří poslanci z ostatních politických stran. Je potřeba, aby se o těchto podezřeních mluvilo na parlamentní půdě. Je potřeba, abychom se tu všichni společně zamysleli nad tím, co je potřeba udělat na ochranu zákonnosti a ústavnosti. Abychom vyzvali příslušné státní instituce, aby věc prošetřily. Mám tady na mysli i to zneužívání policejního vyšetřování, možné zneužívání policejního vyšetřování k politickým cílům. Je potřeba, abychom tady společně vystoupili na obranu demokratických principů a hodnot, na nichž stojí naše republika. Je potřeba, abychom jako Poslanecká sněmovna dali jasné stanovisko vicepremiérovi, vládě, prezidentu republiky, ale i veřejnosti.

Z těchto důvodů, dámy a pánové, vás žádám o podporu programu této schůze, abychom se vzniklou situací mohli důkladně zabývat.

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana předsedu Kučera a po něm vystoupí s přednostním právem pan ministr financí.

Poslanec Michal Kučera: Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych se za klub poslanců TOP 09 vyjádřil k programu této schůze, tedy k zneužívání moci ministrem financí Andrejem Babišem vůči nezávislým institucím v demokratické společnosti.

Už ze samotného názvu programu dnešní schůze doslova běhá mráz po zádech. Je to právě zneužití moci, kterým Andrej Babiš přivedl naši zemi do krize. A je třeba říct, že současná krize není pouze krizí této vládní koalice, ale je především krizí demokracie, krizí, kterou jsme tady od pádu komunistického režimu zřejmě nezažili. Ohýbána je morálka, jsou tady ohýbány zákony, je tady ohýbána dokonce i samotná Ústava. To, co v naší zemi prosazoval pan prezident Václav Havel, tedy boj za lidská práva a hlavně za vyšší společenskou morálku, a tedy to, čím si také Česká republika zajistila respekt v celém demokratickém světě, je dnes pošlapáno současným prezidentem Zemanem a ministrem Andrejem Babišem.

Prezidentu republiky je milejší návštěva komunistické Číny nežli zajištění politické stability ve vlastní zemi a ministru financí krytí svých daňových podvodů před prosperitou celé společnosti, nemluvě o některých soukromoprávních médiích, ve kterých jsou prezentovány názory jednoho politického subjektu za účelem poškození svých politických konkurentů, ačkoliv je to jejich vlastním kopírováním. Víím, že se to zdá jako klišé, ale nejedná se o nic menšího než o souboj dobra a zla, souboj demokracie a oligarchie. Dnes už je snad všem jasné, že Miloš Zeman a Andrej Babiš jedni jsou. Jsou nerozdělitelní souputníci z dob nomenklaturního socialismu, z dob socialistických prognostických ústavů a podniků zahraničního obchodu. Kdo si myslel, že títo lidé zmizeli nenávratně v minulosti, tak se šeredně mýlil.

Za TOP 09 mohou říci, že jsme v našem postoji konzistentní ať už k působení prezidenta Zemana, tak k působení Andreje Babiše ve vládě České republiky, a to od jejího samého počátku. Je třeba připomenout, že Andreje Babiše do křesla ministra financí nezvolil lid, ale byl tam jmenován po dohodě sociálních demokratů a lidovců, a to i přesto, že od samého začátku Andrej Babiš byl v jasném střetu zájmu a bylo jen otázkou času, kdy dospěje vláda hnutí ANO, ČSSD a strany lidové do krize, která je dnes už krizí nejen vládní, ale i krizí celospolečenskou a krizí morálky. Za to nese plnou odpovědnost nejen Andrej Babiš a hnutí ANO, ale také ČSSD a strana lidová.

Dovolte mi však dát tomuto mému projevu trochu širší souvislosti a porozhlédnout se po okolních evropských zemích, tedy po zemích staré Evropy, které jsme měli společně s panem prezidentem Havlem po roce 1989 za vzor demokracie. Připomenu tady Karla-Theodora zu Guttenberga, který rezignoval v březnu 2011 jako německý ministr obrany kvůli opsání části své dizertační práce. Připomenu pana Christiana Wulffa, německého prezidenta, který v únoru roku 2012 rezignoval kvůli nejasnostem ohledně půjčky na dům a nátlaku na deník Bild, aby tyto citlivé informace nezveřejňoval. Připomenu tady pana Hanse Petera Fridricha, bývalého německého ministra zemědělství, který v únoru roku 2014 rezignoval v souvislosti se zneužitím svého postavení a přístupu k informacím, kdy sdělil ještě jako ministr vnitra informace týkající se vyšetřování opozičního poslance za SPD. A samozřejmě musím zmínit taky pana José Manuela Soriu, španělského ministra průmyslu, který v dubnu 2016 rezignoval kvůli vlastnickým podílům ve firmách sídlících v daňových rájích. A nakonec nesmím zapomenout na Bruno Le Rouxe, francouzského ministra vnitra, který v březnu roku 2017 rezignoval kvůli podezření, že ještě jako řadový poslanec zaměstnával v průběhu letních prázdnin své dcery jako parlamentní asistentky.

A pak je tady ještě jedna země. V té zemi je možné, aby byl součástí vlády a ministrem financí člověk, který byl údajně spolupracovníkem StB, a nemůže tak získat lustrační osvědčení; je v permanentním střetu zájmu například při schvalování podpory biopaliv či dotační podpory zemědělství; dosadil do státních orgánů osoby, které jsou ve střetu zájmů a kryjí jeho podnikání; je vyšetřován z dotačního podvodu, kterého se dopustil pravděpodobně při stavbě svého rekreačního areálu; který nedokázal vysvětlit, kde získal finance na nákup korunových dluhopisů; který nákupem korunových dluhopisů se patrně dopustil krácení daní; který patrně ovlivňuje svá média a objednává si mediální likvidaci svých politických oponentů; a který patrně nahlíží do živých policejních spisů a shromažďuje utajované skutečnosti, čímž patrně páchá dokonce trestnou činnost. A samozřejmě úplně na závěr – ovlivňuje jmenování vysoce postavených osob. Politik, který není ochoten rezignovat a drží se svého postu i za cenu mezinárodní ostudy a pošlapání morálky. Jistě tušíte, o jaké zemi mluvím. Ne, není to žádný postsovětský satelit ze Střední Asie. Tou zemí je, vážené kolegyně a vážení kolegové, bohužel Česká republika.

Je to více než rok, kdy jsme se zde naposledy sešli pouze a jen kvůli Andreji Babišovi. Je to více než rok, kdy měl premiér Bohuslav Sobotka jasnou příležitost ministra financí odvolat. Tuto možnost však nevyužil. Jaké to má následky? Nyní stojíme před ještě mnohem většími kauzami. Nejen kauzou krácení daní při nákupu

korunových dluhopisů, ale především kauzami objednávek dehonestace politických konkurentů ve vlastních médiích či nahlížení do živých policejních spisů.

Předně musím říct, že považuji přinejmenším za neslušné, jak se pan ministr vyjadřuje na dosud zveřejněných nahrávkách na adresu svých koaličních partnerů. Tento problém však vnímám jaksi v lidské rovině, kdy pan ministr financí pouze dává najevo, jak lidmi okolo sebe pohrdá a jak si je jistý tím, že všechno lze koupit, jde pouze o cenu.

V čistě morální rovině pak vnímám zneužití informací k poškození konkurentů v době – cituji – socanského sjezdu a před parlamentními volbami. A to už pomijím, jakým slovem označuje své zaměstnance. To tady skutečně ani nemohu reprodukovat. Za zásadní však považuji informace, které vyplývají z dalších zveřejněných nahrávek a které lze s největší pravděpodobností označit za trestný čin. Předně trestný čin nepřekážení trestnému činu, tedy že ačkoliv měly zúčastněné osoby důvodné podezření na nekalé jednání, tak jej nenahlásily orgánům činným v trestním řízení, popřípadě se dopustily trestného činu v přípravě, kdy mohlo dojít k plánování vydírání dotčených osob. Naprosto šokující jsou pak informace, že měl ministr financí k dispozici tzv. živý spis z vyšetřování, i jeho vztahy se všem dobře známým plukovníkem Robertem Šlachtou.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem přesvědčen, že tato situace má pouze jedno jediné východisko. Tím východiskem je odvolání pana ministra financí Andreje Babiše z vlády České republiky a odchod – a to zdůrazňuji – a odchod Andreje Babiše z veřejného života, tedy tak jak je to běžné v západoevropských demokraciích. Proto TOP 09 podporuje poslední krok pana premiéra Bohuslava Sobotky, který již doručil panu prezidentovi návrh na odvolání Andreje Babiše, a vyzýváme prezidenta republiky Miloše Zemana, aby dle zvyklostí, dosavadní praxe a základního pramene českého práva, tedy Ústavy České republiky, neodkladně konal a odvolal ministra financí. Současně požadujeme, aby na Ministerstvo financí nebyl jmenován nikdo, kdo má vazby na Agrofert, hnutí ANO nebo osobu Andreje Babiše.

Vážené dámy, vážení pánové, doufám, že v usnesení přijmeme témata z mého projevu. Děkuji vám. (Potlesk poslanců na pravé straně sálu.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana ministra financí, po něm pan předseda klubu ANO. Stahuje svoji přihlášku. V tom případě se připraví pan předseda Kováčik.

Místopředseda vlády ČR a ministr financí Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážené dámy, vážení pánové a hlavně občané. Já jsem sem hlavně přišel proto, abych se snažil vysvětlit lidem, co se vlastně v naší zemi děje.

Ano, dnes to bude další pokus o popravu Babiše v přímém přenosu. Je to už napodruhé, co tady taková poprava je organizována tradičními politickými stranami. A je tady další megakampaň proti mně. Už jen z počtu mimořádných schůzí nebo bodů, které se týkají mé osoby, je jasné, že vám, dámy a pánové, a možná ne všem, vadím. Strašně vám vadím. Cílem této kampaně je odstranění Babiše z politiky, tak

jak to teďka řekl před chvílí předseda klubu TOP 09. Od mého nástupu do politiky jsou tady kampaně. Měli jsme StB, Čapí hnízdo, dotace, biopaliva. Ani ty dluhopisy, které někdo vydal, a možná i pro své kámoše, nikdo nepochopil. Takže to je skvělá prácička, ale nezabrala. Nic se z toho nechytlo.

No a co teď přišlo? No odposlechy. Od-po-sle-chy. Zmanipulované! I ten web, který to vysílá. Jdeme do střížny. Jdeme to sestříhat. Zmanipulované odposlechy. Nezákonně. Někdo tady páchá trestnou činnost na členy vlády, a vy se radujete. Vy akorát nevíte, že jednou to možná potká vás, že budete mít štěnici v kuchyni nebo někde, že vás někdo bude sledovat, odposlouchávat, že na vás nasadí agenta provokatéra. Takže to je strašná náhodička, právě když teď pan premiér z nepochopitelných důvodů navrhl mé odvolání, se objevily odposlechy, údajně rok staré. Je to náhoda? Asi ne.

Já už dlouho slyším, že mě chcete vzít do vazby, obvinít a zavřít, tak jak to řekl teďka pan předseda TOP 09, abych odešel z politiky, abych vůbec ani nekandidoval. Já jsem myslel, že ta Kubiceho zpráva se objeví někde v září, ty provokace, které se chystají, které mají být organizované. A ne, ono to přišlo už teďka. Takže zavřít Babiše. Nemá být v politice. To je ten cíl.

No a potom, když mě nezavrou, ale asi jo, protože to se taky dá dobře zorganizovat, tak mě možná i zastřelí. Já nevím. Ty kšefty, co tady dělají někteří lidé, jsou samozřejmě megakšefty. Chce se, abych zmizel z politiky. Je to samozřejmě příšerné, protože se mnou žádný kšeft neuděláte.

Ani v hazardu, když jsem navrhoval zvýšení daně, tak všichni kromě našeho hnutí byli proti. Zkoušel to i pan premiér, když se mě ptal, proč kritizují obrovský tunel v letecké záchranné službě, který připravoval pan ministr Němeček. Říkal mi, abych se vykašlal na tu kritiku, vždyť máme Kapsch. Ale s Kapschem jste dělali smlouvu vy, naši koaliční partneři. A když pan Ťok vyjednal ten Kapsch, tak sjednal smlouvu o 500 milionů ročně levnější. Takže já ty kšefty nedělám. A vadím.

Takže já teďka tady stojím a mám něco vysvětlovat. Ale já bych rád vysvětlil lidem, co se vlastně u nás děje, co se vlastně stalo. To je dneska souboj o budoucnost této země. (Oživení a potlesk z obou stran sálu.)

My jsme byli velice úspěšná vláda. Mohli jsme vejít do historie jako nejúspěšnější vláda od revoluce. Vláda, která skončila v Evropě ve veřejných rozpočtech na druhém místě. Ano, díky mně, protože řídím ty finance jako finance rodinné firmy. Druzí v Evropě za Lucemburskem. Snížil jsem dluh o 70 miliard. Měli jsme přebytek. Ten nový mocenský pakt Kalousek – Sobotka nasekal dluhy za 1 070 miliard. Já jsem snížil o 70. Vybrali jsme daně, navyšovali jsme důchody, navyšovali jsme platy lidem. Dostal jsem za úkol sehnat peníze na navýšení platů v bezpečnostních sborech od 1. 7. učitelům atd. A připravoval jsem rozpočet.

Dneska tady máme totální politickou krizi. A kdo ji zapříčinil? No bohužel – bohužel, a vůbec to nechápu – pan premiér. Pan premiér navrhl mé odvolání. A já se ptám – proč? Proč mám být odvolán?

Vystupoval tady pan předseda Fiala a říkal, že jsem nezodpověděl ty dotazy. Ale já jsem přece na všechno odpověděl. Já jsem splnil váš úkol. Ještě říkal, že – nevím už ani, jak jste to komentoval, prostřednictvím pana předsedajícího pane předsedo. Já

jsem vám poskytl velice odborný text, kde jsem všechno vysvětlil, 28. dubna, termín jsem měl 30. dubna. A co tam tedy chybí, proč jste mi to nenapsali? Proč pan premiér nepočkal na moje vyjádření? Proč už 27. dubna zveřejnil nějaký kompilát vylhaných věcí od bývalých redaktorů Mafry, kterou údajně ovlivňuji, což je nesmysl? A vůbec mi neposlal těch 22 otázek. Bylo to zveřejněno na webu ČSSD. Nikdo mi nenapsal, abych na to odpověděl. Ale já jsem na to odpověděl. Odpověděl jsem na to tuto neděli, protože jsem čekal, že to bude zase záminka, že jsem něco nesplnil. Ale já jsem splnil všechno.

A já považuji za absolutně skandální, když někdo říká, že já dělám nějaké nepravosti. A v čem? Proč říká pan předseda klubu TOP 09, že já jsem vyšetřován. Kde jsem vyšetřován? Vy o tom něco víte? Ano, byl jsem na policii, byl jsem hodinu vyšetřován. A víte, za co? Za zkorumpovanou pakáž, reportéry České televize. A hodinu ten vyšetřovatel nebyl schopen mi říci, mému advokátovi, v jakém jsem postavení.

A na čem se pracuje? No, pracuje se na zavření Babiše. Musíte ho vzít do vazby. Teďka údajně se pracuje na tom, aby ty odposlechy, které byly nelegální, byly legální. No, nevím, jestli to nějaký soudce možná povolí.

Takže já zásadně odmítám rezignovat, protože není na to důvod. Řekněte mi jednu věc, kterou jsem já jako politik, jako ministr financí tady udělal, když se chovám s péčí řádného hospodáře a nestojím daňové poplatníky téměř nic. Co jsem udělal? Ať mi někdo řekne, dejte mi na papír, na co jsem neodpověděl.

Čím víc odpovědí, tím víc otázek. Tak jsem glosoval. Říkám – když se zastřelím a všichni budete mít radost, tak na pohřbu mocenský pakt Kalousek – Sobotka budou říkat: Protestujeme, Babiš musí vysvětlit, proč se zastřelil.

To je ono. Mě se někdo ptá, jak jsem koupil Agrofert? Ti poradci z Úřadu vlády, kteří nechápou, co je to podnikání? No, kolik měl Agrofert základní jmění v roce 1995, když nás Mečiarovci vyhodili? A kdo mě vyhodil z práce? No Boris Vostrý. Boris Vostrý z Harvardu.

Pamatujete na kupónku, pane předsedo Fialo prostřednictvím předsedajícího? Pamatujete, ne? Ten – toho času na útěku – Boris Vostrý mě vyhodil z práce. A Agrofert jsem vymyslel já a měl základní jmění milion. A navyšoval na čtyři. A to, že jste četl nějaké nesmyslné odhady, tak si nastudujte, za kolik Warren Buffett kupoval první akcie a jakou mají hodnotu dneska. Jak vám to mám vysvětlovat, když tomu nerozumíte? Všechno jsem vysvětlil, všechno. Nechť mi někdo ukáže, na co jsem neodpověděl.

Vrátím se k naší vládě. Absolutně nepochopitelná situace. Zničená pověst. Mohli jsme vejít do historie, mohli jsme klidně možná i vládnout po volbách, když jsme byli úspěšní. Ale proč? Proč to tak dopadlo? No jednoduše. Protože ČSSD má nízké preference a pan premiér potřeboval něco vymyslet, něco ukázat. Ukázat, že nerespektuje koaliční smlouvu. Tomu nerozumím.

Když se v minulosti pan premiér odvolával na koaliční smlouvu a říkal, že nemůžu odvolat ministry, musím se zeptat předsedů koaličních rad, tak jsme se dneska ptali, jestli ta koaliční smlouva funguje. A vlastně říkali, že ano. Ale co byla demise? Proč byla demise všech ministrů bez toho, aby to někdo věděl? To je

porušení koaliční smlouvy. Tak platí ta koaliční smlouva? A návrh odvolání. Moje odvolání, které je bezdůvodné? To je taky porušení koaliční smlouvy.

Chápu, že Ústava je víc než koaliční smlouva, ale proč jsme ji potom podepisovali? (Smích vpravo.) Všichni ji podepsali. Všichni koaliční poslanci. Jednou se to hodí, podruhé se to nehodí.

Mě to strašně mrzí. Lidi jsou zmatení, nechápu, co se vlastně děje, proč někdo níčí práci všech ministrů. Musím se smát, když něco říká o zneužívání politické moci. Ale jaké politické moci? Řekněte mi, co jsem já udělal, kde jsem co zneužil. Mluvíte o těch nesmyslech na těch zvukových nahrávkách? Já myslím, že každý ví, jak se to dá sestříhat, ta videa. Není tam žádná evidence o tom, že bych já dával nějaké příkazy médiím. Není to tam. A vy to dobře víte. Ale samozřejmě, všem to vyhovuje, tak už říká, že je tam nějaký živý spis. Já o ničem nevím. V životě jsem žádný živý spis neviděl. Ani nadržel v ruce.

Co ten člověk, který – ano, udělal jsem obrovskou chybu, že jsem se s tím člověkem vůbec bavil, který za mnou přišel a říkal, co všechno se na mě chystá, že jsem byl dokonce agent KGB. Nejenom StB, ale i KGB! Že se chystá nějaká konspirace, další zpráva, jak ovlivní nějaký soud StB atd.

Já zásadně odmítám, že bych něco ovlivňoval. A řekněte mi, jakou politickou moc já zneužívám. Já vůbec žádnou politickou moc nemám. Jakou? Však nás je šest ve vládě. (Hluk v sále.) Řekněte mi, kterou instituci já jsem ovlivnil z funkce ministra financí. (Odpovědi ze sálu.) Řekněte mi jeden případ! Já nejsem, jak v minulosti některý ministr zneužíval FAÚ atd. To máte asi špatné představy.

Je jasné, že ty nahrávky jsou sestříhané. Že tam je můj hlas a to se nedá upravit? Samozřejmě že dá. Je jasné, že to slouží jenom k mé dehonestaci.

Já jsem podal trestní oznámení a ptám se, proč to nenecháte na policii, to vyšetření té kauzy. Ne? Tak vzpomeňme si, když byly zveřejněné soukromé maily pana premiéra Sobotky. Dneska říká, že jsou to ukradené maily. A jaký je rozdíl mezi těmi maily a těmi zinscenovanými nahrávkami? Jaký je v tom rozdíl? Kde bylo jasné vidět z těch nahrávek, a tehdy všichni říkali, že je to neetické, jak ČSSD ovlivňuje předvolební průzkumy veřejného mínění, výběr ředitele Českého rozhlasu, jak využívá svoji stranickou hláskou troubu deník Referendum. Tam to bylo jasné. Jak to přebírají ostatní média, jak dosazují svoje lidi do mocenských struktur.

Ale na Babiše je jiný metr. Teď to všichni řeší. A tam to bylo jasné. Ale proč se to tehdy neřešilo? Proč? Koho to zajímalo? Že je tam mail, kde nějaký pan Příkryl říká: podle našeho dohovoru jsem učinil úkony v kauze OKD, tak jak jsme o nich hovořili. Pro budoucí vývoj v předpokládaném soudním řízení je rozhodující dosud nepředložený dopis Evropské komise ministru zahraniční z roku 2011. Říká, měl jsem možnost nahlédnout do spisu. A teď co? Kdo to je? Měl jsem možnost nahlédnout do spisu? Já? Já jsem nikdy do žádného spisu nenahlížel.

Prosím vás, já bych byl strašně rád, kdyby někteří kolegové, bohužel i z vlády, si uklidili před vlastním prahem. Pokud dneska někdo říká, že já mám rezignovat, protože paní ministryně Valachová rezignovala – ještě včera odpoledne nerezignovala, potom jí asi domluvili.

A vy máte informaci, že na Ministerstvu financí bylo podezření z korupce? Že tam zasahovala policie? O čem to je? Proč o tom někdo mluví? Jaký to má souvis? Vy mě tady zkoušíte z mého podnikání z roku 1995. To je 22 let.

Takže já skutečně nevím. Respektive vím, že to je super načasovaná, perfektně zorganizovaná kampaň. Ano, kampaň. Té agentury, která samozřejmě organizuje na mě všechno.

Nezávislost médií jsme viděli v neděli u Václava Moravce. Ani jednu se nezeptal na korupci na Ministerstvu školství, kde byl poradce blízký přítel pana premiéra pan Březina, v minulosti odsouzený. Ani jednou. O čem se bavil? O Kapschi. O Kapschi. A co hnutí ANO mělo s Kapschem? My jsme ho zdědili.

Manipulativně tam mluvil o dluhu. Navýšil se dluh. Ano. V prvním kvartálu jsme si napůjčovali víc, protože jsme spláceli 11. 4. skvělý Kalouskův dluhopis. Jeho dluh 90 mld., desetiletý, za 4 %. Za to jsme, vážení občané, zaplatili 36 mld. úroků! Za mě první kvartál jsme si půjčili bezúročně de facto.

A můžeme se vrátit do doby, když pan poslanec Kalousek říká, co já všechno ovlivňuji. Tak se můžeme vrátit do historie, do 10. 3. 2011, když volá: Přisáhám na děti, tajnou nahrávku nemám. Jak vlastně volal do médií. Kalousek šokoval šéfredaktory. Mám vás na tajném videu, říká. Kalousek vyhrožoval šéfredaktorům. Prý jen fabuloval. Prohlášení Miroslava Kalouska k tajnému videu. A to jste měli tehdy schůzi? Nebo děláte jenom schůzi na Babiše, který nic neřekl? A tady je ten rozhovor. Přisáhám na své děti, že žádná nahrávka neexistuje. Fakt.

Vy říkáte, že já lžu? Ne. Vy lžete. Já nelžu. Já jsem nikdy neobjednával žádný článek. Žádný. A mimochodem, z těch blbostí, co tam říká ten redaktor, nic ani nevyšlo. Nic nebylo publikováno.

Takže tady říká, že o tom, jak bylo zorganizované a jak vyhrožoval. Slyšeli jste, že bych já někomu vyhrožoval? (Smích, potlesk vlevo.)

Tady máme další, 12. 7. 2012. Kalousek prý vyhrožoval policejnímu prezidentu Lessymu kvůli CASA. Říká: Je to lež. Ministr financí Miroslav Kalousek telefonoval kvůli vyšetřování nákupu dopravních letadel CASA policejnímu prezidentu Petru Lessymu. Údajně mu vyčítal postup policie a zastrašoval. No umíte si představit, že já bych někomu telefonoval? Ne. Jednou jsem to zkusil, ještě když mi ty noviny patřily, a hned jsem byl nahrán. Takže ne. Nikomu jsem ne. Tak není tohle ovlivňování? Není tohle zneužívání politické moci? Tak mi řekněte, kdy já jsem zneužil politickou moc.

Potom tady máme, pan Kalousek vyhrožoval vyšetřovateli. Ministr to popírá. Vyhrožoval vyšetřovateli, který má na starost případ jeho stranické kolegyně Vlasty Parkanové. A řekl mi, že u policie skončil. Tak to je co? To není zneužívání politické moci? Slyšeli jste někdy, že já bych někomu vyhrožoval? Že jsem zneužil moji pozici ministra financí nebo místopředsedy vlády? Nikdy! Nikdy.

Takže prosím vás, byl bych strašně rád, kdybyste přestali tady o mně říkat věci, které nejsou pravda. Nejsou pravda. A já to zásadně odmítám. Zásadně to odmítám.

Takže já nerozumím tomu, že vláda, která vládla tři a půl roku, má premiéra, který zničí její práci.

Pan premiér říká, že já mám nějaký mocenský pakt s prezidentem Zemanem. A jaký? Jaký mocenský pakt? Vždyť pan prezident měl na policejní reformu, když pan ministr vnitra zlikvidoval ten útvar Šlachty, jiný názor než já. Jiný názor. Takže mocenský pakt žádný není.

Ted' je mocenský pakt pana Kalouska s panem premiérem na odstranění Babiše. A to samozřejmě se můžeme vrátit k lex Babiš atd. A já nevím, proč to je. Proč? Jde o Počerady, jde o ČEZ, jde o soud s OKD nebo jde o kšefty lidí, kteří tunelují Škoda Transportation? Nebo... proč já jsem zkoušen z mého podnikání? Na všechno jsem odpovídal. Ne? Proč?

Znovu opakuji, nemáte na mě jako politika vůbec nic! A já jsem se mohl ptát pana premiéra, proč privatizoval napřímo OKD, Škoda Holding, proč tam poslal 11,5 mld. ekologických zátěží, peněz. Proč vlastně jsme prohráli arbitráže, proč nasekal dluhy za 400 mld. a taky proč, když už jsme od roku 1996, vlastně podváděl při první kandidatuře do Sněmovny, když jeho organizace říká, že zfalšoval přihlášky a podpisy členů na prezenčních listinách výroční členské schůze? Taky jsem se neptal proč. Tak já nechápu, nechápu, proč já jsem ten, který má stále na něco odpovídat.

A já znovu opakuji, že mám svoji politickou kariéru čistou. Takže já tuhle kampaň, kterou jste připravili – a je mi to strašně líto, že byla poškozena vláda, že občané mají z toho strašně zlý pocit. A já můžu říct, že jsem na všechno odpovídal, není nejmenší důvod, abych rezignoval, a nebudu rezignovat. Můžete mě i zabít, ale nebudu rezignovat! A neodejdu z politiky! Takovou radost vám neudělám. Budu bojovat proti téhle korupční hydře celý život. Celý život. A to můžu lidem slíbit! (Potlesk z lavic ANO.)

Tady někdo povídá o médiích. No, už jste zapomněli, jak v Economii odešli redaktori po tom, co byl korigován rozhovor Jančury? Stalo se to někdy v Mafře? Že by někdo upravoval rozhovor a dával pryč nějaká jména? No nikdy se to nestalo!

Takže já to zásadně odmítám! Nevím o tom, že bych zneužíval moji politickou moc. Jakou mám politickou moc? Já to nevím! Žádnou nemám! Nikdy jsem ji nezneužil. Nejsem jako vy. Tak já chci, abyste přestali lhát. A dejte na stůl něco. Dluhopisy? Že mě někdo vyšetřuje? Finanční správa kontroluje dluhopisy, kterých bylo vydáno 525 firem a 75 tis. lidí. Kontroluje to běžně. Byly útoky na šéfa Finanční správy. Asi byste ho chtěli úkolovat. Asi o to jde, já nevím. Takže to odmítám. Neexistuje žádná věc, pro kterou bych měl rezignovat.

A samozřejmě my jednáme v rámci koalice. Uvidíme, jak to dopadne. Já rozumím tomu, že Ústava je nad koaliční smlouvu. Ale já jsem se ptal pana premiéra, jestli uznává tu koaliční smlouvu, nebo neuznává. On ji uznává, jenom když mu to vyhovuje.

Takže samozřejmě očekávám, že tady zazní zase, jaké jsem já nebezpečí demokracie. Tak mi řekněte, co já jsem udělal nedemokratického! Naše hnutí? Ano, je demokratické. To je důkaz i to, že jsem, například jak volíme kandidátky. Já jsem ohrožení vašeho zkorumpovaného systému, který jste tady vybudovali za 26 let a proti kterému budu dál bojovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosim pana předsedu Kováčika a připraví se pan ministr zahraničních věcí.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, paní a pánové, i já budu proti té korupční hydře bojovat, co budu schopen. Například návrhem plošného zákona o majetkových příznáních, který sem znovu a znovu budeme my komunisté nosit, a budeme přicházet s tím, aby každý, kdo jde do politiky či do jiné veřejné funkce, složil svoje účty, ukázal svoje účty a rovněž při odchodu. Možná, kdybychom v té době, když to tady bylo začátkem tohoto volebního období námi předloženo, více přemýšleli dopředu a přece jenom ty principy plošných majetkových příznání přijali do našeho právního řádu, nemuseli jsme tady dnes sedět. Ale co vám to tady vykládám, vždyť je před volbami a nejde o věcnou podstatu, ale jde o předvolební kampaň.

Slyšel jsem – a bylo to velmi závažné – co tady předřečníci říkali. Ať už to byli navrhovatelé onoho programu, trochu kostrbatého názvu, ale přece jenom je z něj patrné, o co jde, nebo ať už to byl pan vicepremiér Babiš. Mě zejména zaujalo vedle těch dalších závažných sdělení ono tvrzení o nejméně úspěšnější vládě. A tak se v souladu s tím, co jsme zde už v lednu říkali, ptám, co tato tzv. nejméně úspěšnější vláda už řadu měsíců dělá pro občany? Vedle toho, že se mezi sebou vzájemně dohaduje o to, kdo je větší lupič, o to, kdo koho sleduje, o to, kdo koho má odvolat nebo kdo má podat či nepodat demisi. Co se od té doby, co v lednu jsme zde poprvé žádali, aby tato vláda skončila a byla nahrazena novým rozdělením karet tehdy ještě v možných předčasných volbách, stalo? Které zákony byly přijaty, důležité pro občany? Ať už sociální, ať už třeba o exekucích, ať už třeba o tom, co skutečně páli a zajímá občany. Já mám pocit, že toho moc nebylo. Zato se dnes a denně dozvídáme o nejruznějších nařčeních, napadeních, kauzách, vzájemném osočování, prostě o tom, proč rozhodně my komunisté jsme do politiky ať už komunální, či nejvyšší nešli.

Já jenom chci připomenout, že politika je přece služba. A také chci připomenout, nebo se spíše zeptat – jsme ještě parlamentní demokracií? Nebo se blížíme k nějaké jiné formě vládnutí, kde parlament nekontroluje vládu, ale obráceně, kde jednotlivec přijímá zákony, přisuzuje si zásluhy o to či o ono? Já jenom chci vědět, jestli budeme nadále uplatňovat z Ústavy plynoucí kontrolní roli parlamentu vůči vládě, nebo zda budeme jako parlament v defenzivě. Zda se budeme schovávat, budeme zticha, budeme si říkat "nějak se vyvine, ony ty nové volby nějak dopadnou, necháme to znovu na občanech" a do té doby budeme pasivní. Tak to vypadalo. Dlouho to tak vypadalo.

Já se osobně chci přesvědčit, a spolu se mnou i poslanecký klub KSČM, jak to bude teď vypadat dál. Chceme se dozvědět od pana premiéra i pana vicepremiéra, jestli to dosavadní vládnutí – nevládnutí, jestli ta dosavadní dovnitř vládní koalice vedená tvrdá předvolební kampaň bude pokračovat, anebo jestli přece jenom je současná nebo dosavadní vládní sestava schopna přinést něco pro veřejnost, pro občany, pro firmy, pro obce, pro města, pro mezinárodní prestiž České republiky i pro její vnitřní vnitropolitické uspokojení, že přece jenom si občané budou myslet – zvolili jsme správně.

To je to, proč poslanecký klub KSČM po dlouhé diskusi, velmi obsažné diskusi, se rozhodl, že program této schůze podpoří. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana ministra zahraničí a po něm pan předseda Kalousek.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Dobré poledne – odpoledne, dámy a pánové. Já se vám přiznám. Jak víte, už jsem tady víckrát mluvil o svém otci, který už nežije. A on měl jednu takovou tu, že on si nebyl schopen pamatovat žádný vtip. Tedy pamatoval si jenom jeden jediný vtip. Ten jeden jediný vtip, který si zapamatoval, samozřejmě já si musím pamatovat celý život, protože byl jeden. To je skoro jako rodinné dědictví, ten vtip, protože to byla skoro povinnost si to zapamatovat, když to byl jediný vtip, který otec znal a který byl schopen ve společnosti říct. Já jsem na tom zhruba podobně. Já si také v podstatě pamatuju jenom ten jeden jediný vtip, který mě naučil otec. A co je na tom úplně nejhorší, dámy a pánové, že ten vtip není nic moc. Když vám ho řeknu, tak všichni řeknete: tak teda na rodinné dědictví, to je teda opravdu hodně málo. Jestli tohle schraňujete, tak vás potěš pánbůh... Přesto bych vám rád ten vtip řekl a omlouvám se za to, že je tak strašně banální.

Ten vtip je o tom, že nastoupí do tramvaje pán, který je hodně opilý. (Hlas z pléna: Ožralý). Až tak jsem nechtěl říct. A ten pán, samozřejmě jak se tak klátí v té tramvaji, tak se nakloní nad jednoho sedícího a bohužel mu vyklopí celý obsah žaludku jakoby přímo do klína. A ten člověk, který to takto schytá, se samozřejmě šileně rozzlobí a křičí: Pane, podívejte se, proboha, podívejte se, co jste udělal?! Vždyť vy jste čuně! Nebo ještě něco horšího! A ten dotyčný mu na to řekne: Já že jsem čuně? Podívejte se na sebe, jak vy vypadáte! – A přiznám se vám, že to je asi tak ta situace, ve které si připadám po projevu pana ministra Andreje Babiše. (Potlesk poslanců sociální demokracie, TOP 09 a ODS.)

Já už delší dobu s takovým úžasem pozoruju to jeho rozčilení. Přiznám se, že jsem ho viděl poprvé v tom televizním pořadu Interview, ve kterém mě zaujal tím, že tam neodpověděl na jedinou otázku, kterou od té paní redaktorky dostal. I když pan Babiš říká, že jsem příliš dlouho v politice, tak vám říkám, že za celou dobu pobývání v politice jsem se nikdy neodvážil takto ignorovat to, na co se mě novináři ptají, a dávat jim najevo, že jsou mi jejich otázky úplně ukradené. Takže to mě zaujalo. A vlastně tahle strategie pokračuje dále. Ať dáváme panu Babišovi otázky, ať jich dáváme deset, nebo dvacet dva, ať se ho ptáme na cokoli, tak se prakticky nikdy nedozvíme, na co se ptáme! Já to říkám pro pořádek, abychom si to tady všichni sesumírovali. Nedostáváme odpověď na žádnou otázku! Je to jasné! Všichni s tím souhlasíte. Nevím, jestli se to někdy změní, ale je dobré, abychom si to řekli. Na otázky kladené panu Babišovi nedostáváme odpovědi.

On nám sám některé otázky (řečeno odpovědi) položil. A já na ně odpovím, protože to mám ve zvyku, tak se o to teď pokusím. Sledoval jsem jeho otázky a budu na ně odpovídat. Ale ještě předtím, než začnu s odpověďmi na ty otázky, tak bych

vám rád řekl – vím, že já si tady před mikrofonem vždycky musím dávat pozor, protože někdy začnu křičet a pak mě napomínáte. Ale říkám si, sakra, dneska bych měl já být rozčilený, ne? Ne pan Babiš! On se hrozně rozčiluje, i v té televizi, ale já když se na to dívám – omlouvám se, taky jsem se díval na ty pásky – když tam čtu o sociálních demokratech: Já bych s tím počkal na parlamentní volby. Nechci si teď vystřílet všechny patrony. Máme nabitou velmi slušně. Načasoval bych to před volbami. Nechal bych to na příští rok... A mluví se o nás... No tak bych měl být rozčilený, ne? Když se tedy člověk mimořádné politické váhy v této zemi, což se ví i ve světě, baví s nějakým redaktorem novin, jejichž je vlastně reálným vlastníkem – omlouvám se panu Babišovi, on bude tvrdit, že ne, ale víme, že to tak je, reálný vlastník Agrofertu, Mafry a Ministerstva financí, té poslední velké akvizice společnosti Agrofert, takže víme, že to je reálně jeho – a on se baví s nějakým redaktorem, který mu takto tam velmi úslužně dává a říká: Tohle bychom taky mohli, ne? Co říkáte? Já bych to... A on říká: No, já bych s tím počkal až na ty volby, máme pěkně nabitou... Tak nezlobte se, nemohl bych tady dneska začít křičet? Není to legitimní, že bych začal? Protože mi to trochu vadí, že tady někdo, kdo má takovou pozici, ovládá taková média, tak si to tak pěkně plánuje, má nás tam jako kdyby podle nějakého systému nasáčkované, a tak to začne střílet v pravý čas. A nějaká zkušená PR skupina bude rozhodovat, kdy co nasadíme, aby to... No tak to z nás tedy moc nezůstane, jestli to takhle pěkně máte sestavené! No tak bych se měl rozčilovat. Ne proto, že to teda asi zřejmě prohrajeme, když je pan Babiš tak dobře připravený, ale především proto, že je samozřejmě otázka, jestli je normální, aby v České republice politik na takové úrovni dělal takovéto věci. Já neříkám, že pan Babiš je první oligarcha v médiích. Ale on je první místopředseda vlády a ministr financí, který to spojuje! A to je úplně nová kvalita!

Pan Babiš nedávno, když jsem s ním mluvil, se ptal: Vydíral jsem já někdy někoho? Viděl mě někdy někdo, že bych někoho vydíral? – Tak zněla otázka.

Tak jak si mám vyložit, pane ministře, když jste mi řekl tuhle větu před pár dny: Odvolejte mě a já vám ukážu, co dokážou moje média... Opakuji tu větu vaši. Vy jste mi řekl: Odvolejte mě a já vám ukážu, co dokážou moje média. (Ministr Babiš mimo mikrofon ze svého místa ve vládní lavici: To je lež. Sprostě lžete, pane. Sprostě lžete.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím pana ministra financí, aby se zdržel komentářů.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Já myslím, že všichni poslanci mě znají, takže ten soud, jestli já si rád vymyslím nebo lžu, to ponechme na nich. Pokud mě někdy někdo přistihl ke lži apod., tak si myslím, že mi věřit nebude. Pokud jsou zvyklí spíš, že říkám pravdu, tak mně možná budou věřit. Já to říkám jako odpověď na vaši otázku, jestli jste někdy někoho vydíral. Já vám řeknu, že tahle vaše věta mně osobně připadala jako tvrdé vydírání.

A teď další otázku, kterou jste kladl. Vy jste se zeptal, co jsem dělal nedemokratického... Můžu si vzít trochu vody? (Bere si lahev s vodou ze svého místa

ve vládní lavici, které je hned vedle sedícího ministra Babiše. Ozývá se nesrozumitelná poznámka z pléna a následně smích poslanců zprava.) Ne, je to moje voda. (S úsměvem.)

Ještě se musím pokusit, protože zřejmě je to potřeba vysvětlit, co je nedemokratického na tom, co tady probíráme, a proč zřejmě se premiér musel rozhodnout, že pan Babiš nemůže být dále ve vládě. Nebudu si hrát na politologa. Ten případ Andreje Babiše se rozšířil za hranice. Najdete to v Reuters, v Tageszeitung, najdete to ve Financial Times, takže se k tomu vyjadřují i světoví odborníci jako Karen Dondersová a další. A tam si přečtete třeba zrovna u téhle belgické expertky, že dnes – to je to vysvětlení toho, co je nedemokratické. Ona říká, že dnes společnost má moc zákonodárnou, výkonnou, soudní a média, jakousi čtvrtou moc, která je hlídacím psem ostatních mocenských sil. Je to otázka kontroly a rovnováhy mezi nimi. Aby takový systém fungoval, musí každá z těch sil se řídit sama a není možné, aby ji ovládal někdo jiný. A cituji: Pokud kdokoli z vlády kontroluje média přímo či nepřímo, celý systém kontroly a rovnováhy přestane fungovat. V podstatě tím mizí důvod k existenci žurnalistiky a demokracie se hroutí. Takže to je to nedemokratické. A paní Dondersová také říká, že ji šokuje, že v České republice může funkci tak vysokou, jakou má pan Babiš, vykonávat politik, který o tomto zřejmě vůbec nic netuší a který ty etické standardy vůbec takto necítí a který zřejmě nemá žádný problém s tím, že je brutálním způsobem porušuje.

Takže to je podle mě ten důvod, proč já bych byl rád, kdyby se Sněmovna dohodla na tom, že pan Babiš by měl z vlády odejít. Protože ten systém, pokud to bude fungovat tak, že někdo takto zneužívá své politické moci a vlivu, který má na významná média – Mladá Fronta je, pokud vím, jeden z nejčtenějších deníků tady –, tak je to prostě ohrožení celého systému. Takhle prostě on nemůže fungovat.

Rád bych vám řekl jednu věc. Mně tady ty dny připadají, že jsou zajímavé v tom, že se končí jedna velká legenda, nebo dokonce dvě. Ta první legenda, kterou tady pan Babiš mnohokrát opakoval, když říkal, že on vlastně není politik, že on vlastně tady sice sedí s námi jako ta kačena, která kváká, kolébá se, chová se, ale vlastně to není kačena. Ne. Pan Babiš tady sedí s námi jako poslanec, je ve vládě jako místopředseda vlády, dělá všechno jako my a je opravdu politik. On tomu dlouho nevěřil. Tak bych mu teď poradil, aby se podíval do zahraničních novin. V médiích v zahraničí, pane ministře, vás berou bohužel všichni jako politika, vnímají vás jako součást české politické scény. A podle toho, co děláte, soudí dokonce českou politiku. Vy jste projev české politiky. Možná v této zemi jste tvrdohlavě opakoval, že do politiky nepatříte, ale tam je to úplně jasné v těch člancích. Vy jste česká politika. Vy jste český politik a oni vás tam soudí jako někoho, kdo ukazuje, co je v české politice možné a jak se může český politik chovat. Pro ně prostě končí ta legenda o tom, že vy do politiky nepatříte. Tam to nikoho nezajímá. Tam se mluví o tom, že vy jste v podezření, že pobíráte nezdaněné příjmy. Tam se mluví o podezření, že váš úřad nad vámi drží ochrannou ruku. Tam se mluví o tom, že Čapí hnízdo řeší mezinárodní komise. Experti mluví o tom, že je to zneužití smyslu dotací, které měly být určeny pro malé a střední podnikání. V případě Čapího hnízda se mluví o tom, že je podezření, že čtete policejní spisy. Tam se mluví o tom, že odmítáte odpovídat na otázky novinářů, dokonce že se k nim chováte arogantně, jak to tady bylo řečeno, už

jste to tady nějak řekl, pak až nějaká zkorumpovaná nebo podobně. To znamená takový jste český politik pro veřejnost v těch novinách a tiscích, o kterých jsem mluvil.

To znamená konec legendy pana Babiše, který není politik. Takto zvenku k nám přichází, že jím jste na sto procent, a dokonce jak se chováte, tak to vypadá, že poměrně podařený politik. A ne že jste mimo matrix. Ale vy nejen jste součástí matrixu, vy dokonce ten matrix tady vytváříte. Tak dlouho jste nám tvrdil, že chcete bojovat s matrixem, až jste ukázal, že jste vlastně jeho původcem, protože v tom, co vytváříte, je systém. Vy nejste nějaké vybočení. To není nějaký náhodný zákon o střetu zájmů. To, co se ukazuje v posledních dnech, znamená, že vy tady jakýsi matrix přímo budujete.

A pak je tu ještě jedna legenda, která si myslím, že by měla skončit, a kterou jsem rád, že tady ve Sněmovně můžu veřejnosti sdělit. Tady se dlouho tvrdilo, že je výhodné, když do politiky může vstoupit někdo, kdo je bohatý, zajištěný. Takový člověk určitě kradnout nebude. To byla přeci ta vaše pozice, že všetci kradnú, všetci s zkorumpovaní, jenom já to nepotřebuju, protože mám peněz dost. Tak já bych rád tady udělal jeden závěr, který mi připadá zřejmý z toho, co nám defiluje před očima. Když někdo takový přijde do politiky, tak vzniká úplně nové nebezpečí, že těch prostředků, které má, použije způsobem právě takovým, jaký tady vidíme, že si prostě zaplatí kde co, že si zaplatí i ta média a že začne právě bojovat způsobem, který si ten, který ty peníze nemá, nemůže dovolit. A tak si dovolím tvrdit, že když vstupují lidé jako vy do politiky, tak je v tom obsaženo obrovské nebezpečí. Já sám jsem říkal, že i člověk jako vy má právo být účasten voleb, být volen a máte právo dělat funkce. To jsem říkal, že vám to nelze upřít. A říkám po třech letech, že vidíme, jaká obrovská rizika to s sebou nese.

Chtěl bych se obrátit na českou veřejnost. Přestaňte věřit tomu, že to, že je někdo zajištěn, znamená, že to je bezpečnější. Vypadá to, že jsou v tom nová, těžká, velmi vážná rizika. Ten člověk totiž svými penězi je schopen zaplatit kde co. A je schopen využít politického vlivu v kombinaci s penězi, aby si vytvářel monopol. (Poslanec Bohuslav Chalupa z ANO vykřikuje z lavice: To je demokracie!) To demokracie není, protože jak jsem vám před chvílí vysvětloval, tak demokracie je v tom, že ten systém musí mít kontroly a rovnováhy. Jako pan Babiš ukazuje, že všechny kontroly a rovnováhy ruší. (Další poslanci z lavic ANO cosi hlasitě namítají. Předseda poslaneckého klubu ANO Faltýnek na ně zavolá: Nekřičte!)

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím poslance, aby nepokřikovali z místa. Budou mít možnost se přihlásit do diskuse. Předpokládám.

Ministr zahraničních věcí ČR Lubomír Zaorálek: Dnes jsem dospěl k závěru, že pan Babiš vstoupil do politiky především proto, aby hájil zájmy svého podniku. Myslím si, že on nikdy vlastně nevstoupil do politiky proto, aby se učil tomu, co je veřejný zájem. Proto bych byl rád, kdyby se Sněmovna dnes dohodla na tom, že pan Babiš nepatří do české vlády, a hlasovala pro to, aby z té vlády odešel. A stejně tak

bych byl rád, aby prezident dodržel Ústavu, aby učinil to, oč ho premiér požádal. (Potlesk poslanců ČSSD a ODS.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana předsedu Kalouska, který je posledním přihlášeným s přednostním právem. A pokud nebudou další přihlášky, tak poté budeme hlasovat o pořadu schůze. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dobrý den, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. V úvodu svého projevu bych rád poděkoval panu ministru Babišovi, že rozšířil moji sbírku dadaistických výroků. Prosím, abychom si to zapamatovali. Výrok "žádnou politickou moc nemám a nikdy jsem ji nezneužil" mi připadá skoro stejně dobrý jako výrok "žádné peníze jsem nikdy nevezl a ta částka také nesouhlasí". (Smích některých poslanců, potlesk ČSSD.)

Ale teď prosím pěkně k věci. Pan ministr Babiš nás tady osočil, že mu strašně vadíme a že ho chceme dostat z politiky. Rád bych ho poprosil, aby si to nebral osobně. To skutečně není osobní, jestli někomu vadí, nebo nevadí Babiš. Nám, pane ministře, strašně vadí, že vy svým chováním, které je bohužel známé i za hranicemi, posouváte za účinné podpory pana prezidenta Českou republiku někam mezi banánové republiky. A to se ještě velmi omlouvám Kostarice. Opravdu si myslíme, že si to Česká republika nezaslouží a že Poslanecká sněmovna je tady od toho, aby i minimální standardy civilizovaného evropského politického chování, zvyků a kultury hájila a udržela.

Nebudu se vracet – vy jste se vracel ve svém projevu desítky let zpátky. Já se nebudu vracet ani k Čapimu hnízdu, ani k úvěrovým, ani k daňovým podvodům. O tom jsme hovořili při jiných příležitostech a na jiné schůzi. Já se opravdu podržím toho tématu, kvůli kterému ta schůze byla svolána, tedy kvůli šokujícím informacím, které zazněly na třech zveřejněných nahrávkách. Nechci zkoumat, jakým způsobem vznikly a jak se dostaly na veřejnost. A pravděpodobně dost ohavným způsobem, který si zaslouží své odsouzení. A je opravdu věcí policie, aby to důsledným způsobem vyšetřila. Nicméně pokud ten obsah zazněl, nemůže Poslanecká sněmovna ignorovat informace, které tam zazněly, protože všechny tři nahrávky svědčí o naprosto bezprecedentním zneužívání politické moci vůči nezávislým institucím.

Ta první nahrávka zaujala většinu veřejnosti tou neobyčejnou kadencí úžasných vulgarismů, kterými jste častoval své vládní kolegy, nicméně kvůli tomu by skutečně nebylo třeba svolávat mimořádnou schůzi. Leč i kdybyste tam oslovoval své kolegy ne těmi slovy, která jste používal, ale kdybyste říkal "ctný kolega Zaorálek, ctěná kolegyně Marksová Tominová", tak tam zazněla naprosto šokující informace, informace, kdy vy sám potvrzujete, že jste vyvinul velkou snahu, abyste ovlivnil personální složení Rozhodčího soudu při Hospodářské a agrární komoře. To je nezávislá rozhodovací instituce požívající zhruba téměř stejné ochrany jako soudy. A je naprosto nepředstavitelné, aby v civilizované zemi politik, ministr financí, člen vlády vyvíjel aktivitu ve směru jakýchsi temných dohod nebo nátlaků, aby ovlivnil personální složení tohoto sboru. Je to totéž, jako kdybyste se snažil – doufám, že to

neděláte - ovlivnit jmenovací proces soudců nebo funkcionářů jednotlivých soudů. Je to prostě něco, co už samotná stačí na diskvalifikaci politika. (V sále je hlučno.)

Na nahrávce druhé bylo potvrzeno jenom to, co všichni už dávno tušíme, a všichni, kdo čteme noviny a víme, jak Mladá fronta a Lidové noviny psaly kdysi a jak píší dnes, o čem píší, ale především o čem nepíší, o čem si napsat nedovolí, tak se to tam prostě potvrdilo. Tam se potvrdilo, že vy úkolujete své redakce pro své vlastní politické zájmy a pro dehonestaci svých politických soupeřů.

Já nejsem schopen pokračovat dokud...

Předseda PSP Jan Hamáček: Prosím o klid ve sněmovně. Děkuji.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za pochopení.

A pro dehonestaci svých politických soupeřů. Je to strašně nebezpečné pro demokracii. Demokracie nemůže existovat bez nezávislých médií. A jejich posláním je kontrolovat moc. Vy jste, pane ministře, a na té nahrávce je to potvrzeno, z Mladé fronty a Lidových novin udělal součást zpravodajské a propagandistické divize Agrofertu. A místo, aby moc kontrolovaly, staly se její součástí, čímž naprosto rezignovaly na své společenské poslání. To je druhá věc, která by v civilizovaném světě okamžitě stačila na politickou diskvalifikaci jakéhokoliv vysokého politika.

Nahrávka číslo tři pak zcela jednoznačně potvrzuje, že jste byl seznamován – a ne že to byla provokace, to seznámení jste radostně přijal, a dokonce jste říkal, co by se mělo pustit před socanským sjezdem a co by se mělo pustit před volbami, aby to ty socity poškodilo co nejvíc – s informacemi z živého policejního spisu. Pan Brunclík, jehož projev na nahrávce komentujete – cituji, říkal jste "to na ně pěkně bleje" – potvrdil Českému rozhlasu, že výslech, který je na nahrávce citován, je autentický a že ho poskytl v Luhačovicích 8. února. Tedy poměrně krátce poté, co vy jste předal Mafru do svěřeneckého fondu a přísahal jste, že opravdu své noviny ovlivňovat nebudete. To je samozřejmě další případ. A opět jenom on sám by stačil na absolutní skandál a totální politickou diskvalifikaci v jakékoliv civilizované zemi. Máme tři. Stačil by každý z nich. A vy máte tu odvahu nám tady říkat, že žádnou politickou moc nemáte, a už vůbec ji nezneužíváte, a že je to všechno lež a kampaň proti vám.

Ne, pane ministře, promiňte, chováte se způsobem, který kdyby Česká republika tolerovala, kdyby Poslanecká sněmovna tolerovala, tak by opravdu souhlasila s tím, že civilizovaná evropská země nejsme.

Citoval jste mé jméno ve svém projevu, já to nepočítal, nejméně dvacetkrát, takže mi dovolu, abych ho jenom velmi stručně okomentoval. Slyšel jsem podobným způsobem mluvit v této Poslanecké sněmovně Víta Bárta. Vít Bárta byl takový váš předskokan na české politické scéně. Taky kritizoval tradiční politické strany, taky bojoval s korupční hydrou, taky měl mimořádnou zálibu v policejních spisech a taky to byl uříňkaný lhář. Ale proti vám, pane ministře, to byl obrovský formát a fěrový chlap.

Já děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.)

Předseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana předsedu Faltýnka a připraví se pan ministr Pelikán. Stále přednostní práva.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, vážený pane předsedo. Já jsem si jako obvykle, když řešíme pana Babiše a kauzy, které jsou v této Sněmovně již evergreenem, vzal svoji oblíbenou četbu, která se jmenuje Miroslav Kalousek – Dvacet let jeho úřednických a politických her. Ale protože už tuto knížku všichni znáte, já ji dneska nebudu citovat a používat, ale jen jsem chtěl připomenout všem, kdo mají zájem, že tato kniha vydaná Nadačním fondem proti korupci je velmi poučná.

Nicméně když tady hovoříme o potenciálním ovlivňování médií a těchto záležitostech, přeče jenom mi dovoluje jednu malou citaci z této knihy. Je to pouze jedna věta a týká se to vyjádření pana kolegy Kalouska, tehdy ministra financí, k panu policejnímu prezidentovi a vyšetřovatelům a státním zástupcům, kdy říká, že jako křesťan nemůže doporučit vyšetřovateli ani dozorovému státnímu zástupci, aby se zastřelili, ale upřímně řečeno když ne zastřelil, tak alespoň rezignace z jejich funkcí je jediná možná varianta.

Přátelé, kolegyně, kolegové, ze všeho nejdřív musím říct, že tuto schůzi považuji za zinscenované divadlo s předem jasným koncem. A na tom se už shodli, a pokud jsme pozorně poslouchali vystoupení jednotlivých předřečníků, vzácně kolega ministr zahraničí Luboš Zaorálek s předsedou poslaneckého klubu TOP 09 Michalem Kučerou, že je potřeba, aby koalice TOP 09 a ČSSD přijala usnesení v této Sněmovně, že Babiš má vypadnout z české politiky. To tady zaznělo jasně. A my přeče všichni víme, že takto ten scénář je celý nachystán, zrežirován, zinscenován a přesně tak to dopadne.

Nicméně bych vám rád dnes připomenul, jak to celé bylo z mého pohledu a co vedlo k této mimořádné schůzi. Je to takzvaný, jak říkají novináři, hluboký lidský příběh.

Pan premiér útočí na Andreje Babiše a hnutí ANO v podstatě od krajských voleb. Tehdy jsme vyhráli, vítězství našeho hnutí však ohrozily dlouho fungující penězovody v krajích. Na jejich budování se sociální demokracie také mimo jiné podílela. A stačí si vzpomenout na kauzu ROP Severozápad. Po volbách někteří kolegové znejistili, že by podobný scénář mohl také proběhnout za rok po parlamentních volbách, a proto bylo nutné hnutí ANO a hlavně jeho předsedu nějak pošpinit. A ouvej, u našich koaličních partnerů začalo být na začátku roku, když průzkumy veřejného mínění ukazovaly možnou prohru, úzko a začaly se dít věci.

Jelikož na rozdíl od tradičních politických stran nemáme žádný korupční skandál (smích v sále), ani jeden, pan premiér Sobotka a pan Kalousek se shodli, že to udělají přes předsedu hnutí Andreje Babiše. To byl tehdy, mám pocit, leden, únor. Nejprve ho zkusili otrávit tím, že byl přijat lex Babiš, zákon, který se vyrobil, protlačil, prohlasoval pouze kvůli jednomu člověku. A za to si ho já vážím. Předseda ODS Petr Fiala to řekl dokonce i v jednom médiu, na internetu, na Facebooku. Už tehdy bylo vidět, že se nám tu ve Sněmovně tvoří koalice tradičních politických stran a superefektivní spojení pana premiéra Sobotky a pana Kalouska. No ale lex Babiš

nevyšel, tak jak bylo plánováno. Předseda našeho hnutí se nenechal otrávit, tak bylo potřeba vytáhnout nějaký těžší kalibr. Ze zpackaného zákona, který má na svědomí nikdo jiný než opět oblíbený nejlepší ministr financí naší země pan Kalousek, udělala ta antibabišovská koalice daňový únik. Ano, striktním dodržováním sice zpackaného, ale platného zákona se měl podle pana premiéra Andrej Babiš dopustit daňového úniku. To je logická konstrukce hodná mistra, přátel. Babiš ojebal stát, napsal premiér na Facebook, když mu to doporučili jeho poradci.

A útoky pokračovaly. 14. dubna proběhla schůze Poslanecké sněmovny, kam mimořádný bod s názvem Daňové podvody ministra financí protlačil nikdo jiný než Miroslav Kalousek, bývalý ministr financí. A já jsem celou dobu žil vlastně v domněnku, když jsme ten bod projednávali, že se jedná o daňové podvody bývalého ministra financí Miroslava Kalouska. A až vlastně na závěr jsme se přesvědčili, že cílem tady tohoto byl někdo jiný. Tehdy dali poslanci, my všichni, já tedy ne, většina z vás, Andreji Babišovi ultimátum do neděle 30. dubna, aby vysvětlil nevysvětlitelné. Aby vysvětlil nevysvětlitelné. Proč jednal podle zákona. Já říkám v závorce zpackaného, ale to zpackal někdo jiný. Víme, kdo to zpackal.

Navíc poslanci zaútočili na daňovou správu, že prý nekoná, zase, tradičně bez konkrétních důkazů. Premiér ještě přiložil pod kotel, když 21. dubna prohlásil – cituji: "Je tu podezření na daňové úniky v řádu stovek milionů korun." Aby se zdálo, že Babiš krade ve velkém. Andrej Babiš ve stanoveném datu na všechny otázky odpověděl, ale premiérovi se odpověď nezdála. Nevyčetl ale nic konkrétního. A podle mě, ale doufám, že se mýlím, ale podle mě celý ten dvacetistránkový materiál ani nečetl. Proč taky. To dokazuje i fakt, že na dopis do této chvíle nereagoval. A nebal se označit tento dokument za pamflet. Klasika. A když jsem o tom dneska přemýšlel, tak já jsem nezaznamenal, že byste vlastně někdo z vás, kolegyně poslankyň a poslanců, žádali nějaké doplnění či vysvětlení, nebo neřekli jste konkrétně, v čem ta odpověď je slabá, špatná, nepravdivá atd. Ale možná jsem to přeslechl. Ale já jsem si ničeho takového nevšiml, což je podivné. Takže možná ani někteří z nás, z vás, jsme to také nečetli, těch dvacet stran, včetně těch posudků a stanovisek.

A v tuto chvíli vlastně nastává komedie. Komédie sociální demokracie a jejího předsedy. Je mi líto, že to musím takto říkat, a já s tím mám vnitřně velký problém, protože samozřejmě je škoda, že tady tímto cirkusem před českou veřejností dehonestujeme výsledky práce vlády. Místo toho, aby pan premiér svolal koaliční jednání a problémy si s koaličními partnery vyřikal z očí do očí, tak jak to bylo třeba dneska ráno, bohužel pozdě, tak raději přes média vyzýval svého kolegu vicepremiéra, aby odstoupil.

Dne 2. května pan premiér vystoupil na tiskové konferenci s oznámením, že vláda podá demisi. Už to tady zaznělo několikrát. Mně osobně je to velmi líto, protože tímto krokem vlastně označil a dehonestoval práci té vlády za celé funkční období. Dobře. Bylo to jeho rozhodnutí, které sice s nikým nekonzultoval, ale bylo to rozhodnutí premiéra.

A pak se začaly dít divy v naší zemi. Hned druhý den, ve středu ráno, policie rozjela rozsáhlou akci související s dotacemi do českého sportu, do které je zapletena sociální demokracie. Potenciální dotační podvod v řádu stovek milionů korun, ve

kterém figuruje náměstkyně a kamarádka paní ministryně Valachové a další lidi. Já si myslím, že to je průser jako Brno a ten se musí nějak překrýt. Omlouvám se Brnu.

Co čert nechtěl, ten samý den se objevil důvod, proč se tu dnes vlastně scházíme. V ten samý den. V ten samý den se objevily ilegální sestříhané nahrávky odposlechu Andreje Babiše, které pořídil jeden novinář. Následně ale už nikdo nechtěl řešit, co se odehrálo na Ministerstvu školství a v jiných sportovních organizacích, ale to, co říká pan Babiš na těchto ilegálně pořízených nahrávkách. To je geniálně jednoduché. Lépe bych to nevymyslel.

Ale nenechme se zmást, přátelé. Nenechme se zmást, vážení občané. Razie na Ministerstvu školství není jediný problém, který je potřeba v tuto chvíli překrýt. Co nezaplacených 300 milionů korun panu Altnerovi, který už není mezi námi, kdy sociální demokracie prostě ignoruje rozhodnutí soudu a říká naší veřejnosti, že dluhy se nemají a nemusí platit? Ale nechme to stranou.

Já jsem si udělal takový stručný monitoring posledního týdne z našeho tisku. A co se vlastně odehrálo? Jsou to tři věci. Za prvé, vrchní státní zastupitelství podalo obžaloby v kauze tunelování Mostecké uhelné společnosti. Mezi obžalovanými, pro vaši informaci, je i exnáměstek ministra průmyslu za sociální demokracii. Za vlád sociální demokracie vláda prodala podíl v této firmě v uvozovkách americké Appian Group a následně i firmu Škoda Plzeň. Za všech dalších vlád bylo policejní vyšetřování tunelování firmy třikrát zameteno pod koberec a obnoveno bylo až v roce 2012 poté, co ve Švýcarsku soud nepravomocně odsoudil aktéry privatizace za praní špinavých peněz, tedy za to, že do Švýcarska přivezli peníze ukradené v Čechách.

Za druhé, v minulém týdnu pokračuje soud se znalcem a úředníky, kteří připravili prodej státního podílu v OKD fakticky panu Bakalovi. Smlouvu tehdy podepsal kdo? Náš stávající premiér Bohuslav Sobotka. Znalec se brání v tomto procesu, že dostal zadání ocenit výnosy z akcií, a ne ocenit majetek a ne ocenit ty desítky tisíc bytů, pozemků, nemovitostí, nemocnic, rekreačních zařízení atd. To snad pochopí i děčko z páté třídy, v čem je rozdíl! Pan Sobotka se ale vymlouvá, že nerozumí posudkům, že to celé jenom podepsal. Když před lety Evropská komise šetřila, jestli nízká cena při prodeji nebyla veřejnou podporou, tak stát udělal všechno pro to, aby pan Bakala nemusel vracet nic.

A čeká nás v nějaké krátké době, a o tom se také psalo tento týden, nebo minulý, že budeme řešit vydání dvou kolegů v kauze ROP Severozápad. A co na to média a politici? Nic. Nic! To je v pořádku, to je standard. Na to jsme si bohužel za těch 27 let již tak nějak zvykli.

Nato pan premiér zacítil šanci, zase se rozmyslel, udělal další názorový kotrmelec a z politické krize bramboračku, odvolal svoje rozhodnutí o demisi vlády a zase chtěl odvolat koaličního partnera bez koaličního jednání. Prezident ho nevyšlyšel, když to řeknu slušně, a řekl, že chce slyšet jméno nástupce. Tam se celá v uvozovkách krize zasekla a pan premiér čeká na naše návrhy a dál útočí. Ale dobře, už jsme si na to zvykli. A Sněmovna se schází na mimořádné schůzi a bude řešit to, že nějaký novinář z Mafry – a já nevím, jestli to byl Hujer, nebo provokatér, to asi zjistí policie – navštívil pana Babiše a snažil se mu zalíbit. Když už toto není absurdní divadlo, tak

se ptám, co jiného by jim mohlo být. Tohle absurdní divadlo, předem naplánováno, zrežirováno, dohodnuto s jasným koncem?

Nepochybuji, že kolegové koaliční partneři i poslanci ze sociální demokracie a KDU-ČSL program schůze nepochybně podpoří. Co se dnes asi dozvíme, a už jsme to tady slyšeli, že Babiš zneužívá média. A to, že většina médií, hlavně veřejnoprávních, jde proti Babišovi a proti našemu hnutí, to není vůbec důležité. Ale našťástí veřejnost to vidí, protože naši lidé nejsou úplně hloupi. A já dostávám denně spousty mailů a esemesek, abychom se tomuto divadlu, jak dostat Babiše z politiky, bránili.

Není asi ani podstatné to, že všechny strany, co tady sedí, si najímají PR agentury, které jim navrhují, jak poškodit politické konkurenty. Už jsme si na to zvykli, že takto to funguje léta, a nic s tím asi neuděláme. Už slyším další hesla a vystoupení – že Babiš představuje nebezpečí pro parlamentní demokracii, na tom se tady všichni shodujete, a je potřeba ho z politiky dostat, zakázat mu kandidovat a nepřipustit ho vůbec do veřejného života.

Předpokládám, že Sněmovna přijme nějaké zdrcující usnesení, které ministra financí a možná celé naše hnutí odsoudí, a rozumím tomu a v podstatě je to od samého začátku, akorát nechápu, proč vlastně iniciátorem těchto záležitostí jsou naši koaliční partneři, resp. hlavní koaliční partner v čele s panem premiérem.

Zaznělo tady a bude tady zaznívat x-krát, a je to pravda, že Sněmovna je suverénem a může si přijmout usnesení, jaké chce. A to nikdo nezpochybňuje. Ale na jedno bychom neměli zapomenout: nad Sněmovnou je ještě silnější suverén a to je volič. On by měl rozhodnout, kdo se bude podílet na řízení naší země. Vypadá to ale tak, že většina z vás to nechcete nechat na voličích, bylo by to asi hodně riskantní, a proto je potřeba přijmout usnesení tady ve Sněmovně, které řekne naší veřejnosti, že třeba – teď mě to napadlo, to usnesení by mohlo znít: My, politici tradičních stran, sociální demokracie, ODS, TOP 09 a KDU-ČSL, máme zájem na zachování politických poměrů, které tady byly posledních 27 let. Za tímto účelem spojíme svoje síly a uděláme vše pro to, aby nám už do toho Babiš a podobní nemohli kecat. Voliči neprojevují dostatečnou zralost, a proto je moudrá Poslanecká sněmovna musí poučit, co je správné pro demokracii v ČR. – Patrně ale takto otevřeně to nebude. Bohužel.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Děkuji panu předsedovi Faltýnkovi. Dalším přihlášeným s přednostním právem je pan ministr Pelikán, po něm pan předseda Stanjura. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, jsme ještě ve fázi, kdy by se mělo hovořit jen o pořadu schůze, a já se toho pokusím přidržet a z tohoto důvodu budu také dosti stručný. Ostatně mnoho z toho, co bych jinak říkal, řekl přede mnou kolega Faltýnek či kolega Babiš.

Jediným tématem podle názvu té schůze je jakési zneužití moci vůči nezávislým institucím demokratické společnosti. Bohužel jsme se nedozvěděli zneužití jaké moci a vůči jakým nezávislým institucím. Nemluvě o tom, že z hlediska formální logiky vůči nezávislým institucím není možné zneužívat moc. Ale dobře. Jediné, co se tam dozvíme přesně, je, že tedy ministrem financí Andrejem Babišem. To zřejmě aby nevznikla nějaká pochybnost, že bychom tady třeba projednávali to, když ministr vnitra pronáší svoje značně zjednodušující a délce studia odpovídající trestněprávní kvalifikace téměř čehokoliv, aby policie druhý den, nebo GIBS druhý den zahájila šetření přesně podle takového zadání. Nebo když jsme u těch novin, tak by to mohl být vysoce postavený sociální demokrat a blízký přítel pana premiéra, který mně volá den předtím, než vyjde nějaký rozhovor v Hospodářských novinách, a říká mi, co jsem tam pěkného řekl, a také mi říká, že něco jsem tam neřekl tak úplně pěkného, takže druhá půlka toho rozhovoru už nikdy nevyjde, ve které je to něco ne tak pěkného.

I o těchto věcech bychom asi mohli mluvit. Ale máme to omezeno na Andreje Babiše. A jak se potom ukázalo, ve skutečnosti tedy máme mluvit o tom, co bylo na nějakých nahrávkách, které někdo, a nevíme kdo, nahrál. Které někdo, nevíme kdo, sestříhal tak, jak se mu hodilo. Které někdo, a nevíme kdo, pouští postupně do světa, tak jak se mu hodí. Někdy zbabělec to dělá, který se nedokáže ani podepsat. Můžeme jenom spekulovat, kdo to je. Bereme-li to podle toho, komu se to hodí: Tak je to premiér? Je to ministr vnitra? Je to některý z kmostrů, kteří za nimi stojí. Pánbůh, ví.

To, na co vás chci, dámy a pánové, upozornit, je, že není možné na jedné straně říkat "Je to odporné, že takové nahrávky vznikly. Musí se to vyšetřit. Jak je to možné?" A na druhé straně debatovat o tom, co je obsahem těchto nahrávek. Dámy a pánové, pokud budete vážně debatovat o tom, co je obsahem těchto anonymních neautentických nahrávek, tak se tím stáváte spolupachatelí a nástroji toho, kdo ty nahrávky postupně pouští do světa.

A dámy a pánové, ono se vám to možná bude líbit, protože vám to pomůže zastavit toho odporného Andreje Babiše. Ale zahrávat si s něčím takovým nikdy nekončí dobře. Přestaňte být pokrytci. Kdyby někdo nahrával vás, dozvíme se možná mnohem horší věci. A on vás možná už někdo nahrává. On to možná už brzo, až se mu to také bude hodit, někdo do světa pustí. Když to dovolíte jednou, už to nikdy nezastavíte.

Dámy a pánové, tady jsou... to řečníště plné slov o etice, demokracii, ústavnosti atd. Tak bych vám chtěl připomenout, že máme také něco, co se jmenuje Listina základních práv a svobod a co je součástí našeho ústavního pořádku. A to má také nějaký článek 10. A ten říká: Každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života. Každý (s důrazem) má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě. To každý je, dámy a pánové, i Andrej Babiš. A já vás žádám, abyste jako Poslanecká sněmovna neschvalovali pořad schůze, jehož předmětem je porušování Listiny základních práv a svobod. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu ministru spravedlnosti. Dalším přihlášeným s přednostním právem je pan předseda poslaneckého klubu Občanské demokratické strany Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo. Připraví se pan místopředseda Bartošek.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Není úplně jednoduché vystoupit po vystoupení Luca Brasiho, který hájí svého dona a věrného pobočnicka, který ovládá Ministerstvo spravedlnosti, ale... (Potlesk zprava.) Pokusím se a začnu, čím skončil ministr spravedlnosti. (Dává stranou lahvičku s vodou.) Nevím, či to je.

Pan ministr nám vyhrožoval, že nás vlastně možná už nahrávají. Možná ano, možná ne.

Pane ministře, co děláte pro to, aby se tak nedělo, jako ministr spravedlnosti? (Potlesk zprava.) Co děláte pro to, aby v holdingu v Mladé frontě a Lidovkách nebyly dnes a denně úniky z policejních spisů? Co jste udělal jako ministr spravedlnosti, abyste tomu zabránil? Nic. To jsou firmy z holdingu, tak co bychom si pálili prsty. Takhle jednoduché to je.

Pan ministr financí dneska zaujal figuru, jako oblíbenou, uřňukanou – všichni mi ubližují. Kromě toho, že všecí kradnú, ještě mu všichni ubližují. A kladl řečnické otázky a měl poměrně silné výroky. A já se pokusím z veřejných zdrojů, ne z těch nahrávek, připomenout panu ministrovi některé lži, když říkal, že nikdy nelhal.

Tak si vzpomeňme. Dneska říká, že Agrofert vlastnil od roku 1995. Nemám důvod mu nevěřit. (Ministr financí: To jsem neříkal.) Ale do roku 2001 to zapíral a říkal já nic. Vzpomeňme si Čapí hnízdo. To byl v jiné kondici pan ministr. Tady tak stál a říkal: Jsem miliardář. Jsem miliardář. A co? Přece bych něco nedělal kvůli padesáti milionům. A co říkal o Čapím hnízdě? Vzpomeňte si, jak říkal pravdu. To byli neznámí investoři. Já nevím, kdo to byl. Vůbec nevím, kdo to byl. My jsme za to jenom ručili. Aby pak řekl: to byly mé děti. Tak neznámým investorem byly děti pana ministra Babiše, ale jako vždy, mluvil pravdu. Nelhal, když říkal, že to byli neznámí investoři. To byste ale mohl vědět.

Včera jsem se dozvěděl, a z tiskové konference, abychom rozlišovali Andreje Babiše podnikatele před vstupem do politiky a Andreje Babiše jako politika po jeho vstupu do politiky. Já s tím nemám problém, i když je to trošku legrační.

Korunové dluhopisy. Vydal je Agrofert, když byl pan Andrej Babiš podnikatel. To je prostě pravda. Jestli ten zákon byl zpackaný, nebo ne. Ale kdy je nakupoval Andrej Babiš? Jako podnikatel, nebo jako politik? Jako politik. (Ministr financí: Nenakupoval, platil.) Nenakupoval. Platil. Normálně nakupujete a neplatíte. Jasně. To známe. (Potlesk zprava.) Přijdete do obchodu, nakoupíte a za devět měsíců zaplatíte. To je zcela běžné. Kdo tvrdí něco jiného, tak lže a organizuje kampaň. Všichni to známe. Nakupují někdy, a platím úplně jindy. Platil. Platil jako poslanec a další tranše platil jako ministr financí, který tady hřímal: Všecí kradnú, daně se mají platit! Platil je jako politik.

Pan ministr financí zmínil pana Březinu. Já ho neznám. A je to vlastně důvod, proč celá ta kauza vznikla. Jednoduchá otázka, pane ministře: S kým je pan Březina v koalici na pražském magistrátu? Není to hnutí ANO? Nespolupracuje s vaší

primátorkou dnes a denně? Já myslím, že ano. Tak když je tak nepřijatelný, proč jste s ním v koalici? Dělejte něco. Zbavte se ho! (Potlesk zprava.) Neukazujte prstem na ostatní.

Luca Brasi nám tady řekl: To jsou ty tradiční politické strany. Musí o tom něco vědět. Osmnáct let byl členem České strany sociálně demokratické, a jak často a opakovaně říká, jsem na to pyšný. Tak vy jste asi buďoval ty penězovody, o kterých jste tady mluvil. A všimněte si, co říkal. To bych ani já nevymyslel. (Smích a potlesk napříč sálem.) To ho štve. Ne že to někdo vymyslel, ale že ani jeho to nenapadlo.

Souhlasím ale s ním, že tady zažíváme absurdní divadlo. Poslouchejme to dneska, nemusíme se vracet, co bylo včera, předevířem. Sociální demokraté říkají: Andrej Babiš nemůže být ve vládě, katastrofa. Andrej Babiš a jeho věrní říkají: To organizuje premiér, Březina a nevím kdo, možná ministr zahraničí. Ale v té vládě chtějí zůstat všichni pohromadě spolu. Nikomu se nechce opustit to ministerské křeslo, ani sociálním demokratům, kteří nechtějí vypovědět koalici smlouvu, přitom jsou s tím zločinným ANO. Ale ani hnutí ANO, kde jsou s tím – nebudu citovat, co říkají o premiérovi – ale s těmi sociálními demokraty. Tak nechtějí odejít. No a bratři lidovci, ti tam samozřejmě zůstávají: Uvidíme, jak to dopadne, hlavně že tam jsme s nimi. Ale pak budou říkat: My jsme ti třetí, my s těmi prvními ani druhými nemáme nic společného. A možná jim to někdo uvěří. Já teda ne.

Tu krizi, kterou prožíváme, a to je bezesporu správný popis situace, nezapříčinilo pouze hnutí ANO a ministr financí, ale taky premiér Sobotka, vicepremiér Bělobrádek, Česká strana sociálně demokratická a KDU. Vzpomeňme si – pan předseda Míhola tu momentálně není – když Sněmovna hlasovala o zrušení povinnosti ministrům předkládat lustrační osvědčení. Kdo byl pro? Vládní poslanci a komunisté, tomu já rozumím. A tehdy mi slibovali tak přes uličku: To nám nějak uteklo. Nebojte, předložíme poslanceký návrh zákona, který vrátí povinnost předkládat lustrační osvědčení ministrům. Tehdy poprvé se porušily ústavní zvyklosti v tomto volebním období, ne teď. Tehdy poprvé, ale tehdy to bylo výhodné, takže se koalici partneri hnutí ANO tvářili, že o tom nevědí. Hlasovali s Andrejem Babišem a jeho hnutím, takže mají stejnou zodpovědnost jako oni.

Pan ministr financí se brání tím, že je obětí. To je jeho obvyklé a oblíbené slovo – on je oběť. Jsem miliardář, ale jsem oběť. Nemám politickou moc. Ovšem všichni píší, jak je to politicky nejsilnější hráč v České republice.

Že se stal obětí agenta provokatéra a že ho nahrával. Se vši vážností říkám, že to je hnus. Souhlasím s tím, že právo na soukromí mají všichni a že se nahrávat nemá nelegálně, v soukromí. Ale nahrával ho, jak on říká, u mě doma v sokolovně.

Tak jsem si to tak modeloval, jak se takový agent opakovaně dostane na jednání k ministru financí. Asi tak – vezme se telefon, sežene se číslo na ministra financí a říká: Já bych vám – a teď co? Asi chtěl něco říct, protože interview to evidentně nebylo. Já jsem novinář z Mafry, věrný, zapálený, vím přesně, co mám psát. Já bych to chtěl s vámi probrat. A panu ministru financí to nebylo divné a opakovaně se s ním setkával, s tímto údajným provokatérem.

Já jsem to neposlouchal, ale četl jsem přepisy na serverech. Teď si všimněme: agent provokatér údajně, jinak zaměstnanec Mafry, přinese panu ministru financí

policejní spisy. Šustí, dívá se a nepoloží tu logickou otázku, kterou by položil podle mě každý z nás: O co vlastně jde? Někdo porušil zákon. To je logická otázka. Na co se ale ptal pan ministr financí Babiš? "Proti komu to je?" Neptá se na to, o co jde, jestli je to zákonné, nebo nezákonné. Ptá se, proti komu to je. Proti socanům a možná proti ODS. Dobrý. Tak to počkáme, načasujeme se. Jak on říká: Odkopal jsem to od sebe až před ten socanský sněm a možná před ty volby.

Já mám na pana ministra financí čtyři konkrétní dotazy.

Šlachta ministr? Ten mi vzkázal, že chce být policejní prezident. Tak první dotaz: Přes koho vám to vzkázal Robert Šlachta, že chce být policejní prezident?

Za druhé, druhý dotaz: Kdy to bylo?

Za třetí. Nebylo vám to divné, že to vzkazuje vám, ministru financí?

A za čtvrté, a to mě zajímá nejvíc: Co jste mu odpověděl? (Smích v sále.) To by mě fakt zajímalo. A po kom jste ten vzkaz poslal?

Já jsem zkoušel počítat, to jsou fakt neuvěřitelné příběhy, jak pan ministr v patnácti koupil první pozemek. Tak jsem počítal, když sbíral ty míčky, pět korun za hodinu – kdyby nechodil do školy a sbíral je dejme tomu šest hodin denně, to je třicet korun denně. Kdyby to dělal každý týden každý den, tak je to 150 korun týdně, to je zhruba šest stovek za měsíc. No to dlouho sbíral ty tenisové míčky, aby našetřil na ten pozemek, který koupil v patnácti letech, aby ho pak za miliony prodal.

Já úplně přesně nevím, kdy se pan ministr financí narodil, ale když mu bylo patnáct, tak tady jsme neměli tržní hospodářství. Já jsem mladší, evidentně když mně bylo patnáct, tak mě ani nenapadlo, že bych si mohl koupit nějaký pozemek. Nevím, co by na to komunisté řekli, že si patnáctiletý kluk chce koupit pozemek. Možná že byl z dobré rodiny, tak to soudruzi povolili. Musíme myslet na zadní kolečka, že jo.

Všimněme si zajímavého přístupu pana ministra financí, ale i jeho věrných obhájců. Pokud o komkoliv z vás píší noviny, tak je to pravda. Pokud něco napíšou o Andreji Babišovi, tak je to lež a kampaň. Fakt, ti novináři, to je hrozné. O všech píšou pravdu. Vždycky říká: Já jsem četl v novinách. Včera jsem zaznamenal jeho výrok: No podle mě to nahrávali sociální demokraté, no ale důkazy nemám. Ale už ví, že to organizuje premiér, který je ovšem zodpovědný za to, kdo je ministr financí. Teď se tváří, že ne, že s ním chce bojovat. Ale tři a půl roku tady spolu seděli a hlasovali jeden špatný zákon za druhým ruku v ruce.

A taky jsme tady měli takové schůze k České poště. Dva roky ji máme přerušenu, a nic. Měli jsme tady schůzi o Čapím hnízdě a tu si vládní poslanci přerušili, už je to rok, možná dva. Jak říkala legendární postava v Pelíškách: Dávám tomu dva tři roky, a pak to možná vyšetří. Uvidíme. Zase nic.

A co s tím? Oni se úplně vážně tváří – dneska zase ráno měli poradu. Podle jejich slov jedni jsou zločinci, druzí jsou zločinci, ti jsou korupčníci, ti zneužívají moc. Ale budou vládnout spolu až do řádného termínu voleb k prospěchu lidu České republiky. Mě by zajímalo, jestli tomu oni věří. My tomu tedy určitě nevěříme a určitě tomu nemohou věřit ani občané.

Příští týden v úterý začíná řádná schůze Poslanecké sněmovny. Co budeme projednávat? V jaké atmosféře? Můj názor je, že když žádný vládní návrh už

neprojde, tak je to jenom dobře. Ale proto navrhuje, abychom tu agónii, ten trapný cirkus, to divadlo ukončili a domluvili se na realistickém termínu předčasných voleb, což si myslíme, že je začátek září. Protože jsme navrhovatelé této schůze, tak mi dovolu, abych vám přednesl návrh dvou usnesení, které získá – podle mě může získat podporu všech přítomných členů v Poslanecké sněmovně, kteří nemají klapky na očích nebo na uších.

Za prvé. Poslanecká sněmovna konstatuje, že místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš ve svých veřejných vystoupeních opakovaně lhal a zneužíval svá média ke kompromitaci politických soupeřů.

A za druhé. Poslanecká sněmovna vyzývá prezidenta České republiky Miloše Zemana, aby při výkonu své funkce důsledně dodržoval Ústavu České republiky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic napravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu předsedovi Stanjurovi. S přednostním právem nyní pan místopředseda Poslanecké sněmovny Jan Bartošek. Prosim, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Já osobně asi nejlépe navážu na pana ministra Zaorálka. Já si také myslím, že mít majetek není překážka být v politice, ale nese to s sebou velkou míru rizika. A v praxi se ukazuje, že to riziko je větší, než jsme si možná dokázali dříve představit.

Pane ministře – (Hlasy ze sálu: Není tady, odešel.) Teď odešel, nevadí, přesto to řeknu. Tvrdíte, že nejste ze světa politiky. Tvrdíte, že nejste politik. A já vám říkám, že to není pravda. Vy jste součástí politického světa už od padesátých (oživení v sále, řečník se opravuje), devadesátých let. Padesátých možná také. Vy jste politickou scénu v této republice formoval. Vy jste byl její přímou součástí, jen jste nebyl tolik vidět. Škoda, že si nevzpomínáte na vaše vazby na pana Langera, Grosse a další. Škoda, že jste tak rychle zapomněl, že jste byl aktivní a že jste se světem politiky v České republice byl ve velmi úzkém kontaktu.

Jestli jsou skutečně pravda odposlechy, které jsou venku – a já souzním s tím, že odposlouchávat cizí lidi je sprostota a nemá se to dělat, jestliže to není schváleno podle zákona –, ale jestli jsou ty odposlechy pravda, tak mě k tomu napadá jeden takový příběh z padesátých let, kdy se říkalo: Když zatýkali milionáře, tak jsem mlčel, protože se mě to netýkalo. Když zatýkali ty, co vlastnili statisíce, tak jsem také mlčel, protože se mě to netýkalo. A když si potom přišli pro mě, tak už nebyl nikdo, kdo by se mě zastal. Pragmaticky bych k tomu mohl přistoupit s tím, že se říká: V odposleších se mluví o sociální demokracii, v odposleších se mluví o ODS, tak bych si mohl říci, že mě se to netýká, to je přece moje politická konkurence. Jenže ono se mě to týká. Ono se to týká každého z vás. A ať si to možná nechcete připustit, tak se to týká i vás, milí členové hnutí ANO. To je prostě skutečnost, to tak je. A jestli je to pravda, tak vám říkám, že se nám vrací do republiky móresy, které známe před rokem 1989 s celou mírou nesvobody, manipulace a ovlivňování veřejného mínění.

(Poslanec Janulík ze sálu mimo mikrofon: A když to pravda není?)

Dostanu se k tomu, vážený kolego prostřednictvím pana předsedajícího.

To, co mě mrzí, je, že místo toho, abychom zde byli účastní věcné debaty a odpovědí na otázky, tak když se nám nedostává odpovědí, nepřítomný pane vicepremiére, tak přecházíte do osobních útoků. To není o diskusi. To je o tom, že nejste schopni diskutovat a nejste schopni odpovědět. A místo diskuse se dost často setkáváme s tím, že lidi kolem sebe urážíte místo toho, abyste věci vysvětlili. A já jsem dokonce přesvědčen, že svým chováním v mnoha ohledech poškozujete hnutí ANO.

A já jsem si jist, že zásadní pochybení jste udělal tehdy, jestliže vám někdo říká, že to jsou lživé spisy a výslechy, že jste s tím nešel ven a na policii. A rovnou na to odpovím. Jako člen vlády, jestliže vás to poškozuje, není to pravda, odposlechy jsou zmanipulované, proč nepožádáte o svolání Bezpečostní rady státu? Tuhle kompetenci máte! Můžete to nechat prověřit! A já vás v tom klidně podpořím! Máte to ve své moci a ani tohoto nástroje nevyužijete.

Mnohokrát jste i na koaličních radách říkal, jak neovlivňujete média, jak do nich nevstupujete. Není to pravda! Není to pravda. A já jsem přesvědčen, že v civilizované společnosti byste jako ministr odstoupil, nebo měl odstoupit.

A ještě jednu otázku si kladu. Za předpokladu, že nahrávka, kdy mluvíte o tom, že se vám dostává do rukou záznam ze spisu Beretta, výslechy jiných lidí, a jestli se to časově překrývá s dobou, kdy v Poslanecké sněmovně probíhalo konání vyšetřovací komise ohledně reformy policie, já si kladu otázku, zda jste nám nelhal. O to víc by se celá situace měla prošetřit, zda to je, nebo není pravda a zda výslechy byly, nebo nebyly zmanipulovány. Protože v případě, že to pravda je, tak by to mnoho věcí dokázalo vysvětlit.

Za lidovce říkám, že podpoříme program schůze.

A ještě jednu věc na závěr chci říci. Jestli si myslíme, nebo jestli si někdo myslí, že to, co se děje, je pouze ohrožení nebo útok například na sociální demokracii k tomu, aby byla oslabena nebo zlikvidována před sjezdem nebo před volbami, jestliže to má být útok na ODS nebo jakoukoliv jinou stranu, tak podstata je mnohem hlubší a složitější. Stejným způsobem totiž mohou být likvidovány například firmy v rámci konkurenčního boje, mohou se tvořit kauzy na jednotlivé lidi, a spravedlnosti se nedovoláte. To znamená, není to o tom, že zde řešíme pouze odposlechy. V dnešní době řešíme budoucnost této země a jejího dalšího směřování.

Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já děkuji panu místopředsedovi Bartoškovi, který byl zatím posledním přihlášeným s přednostním právem.

Budeme hlasovat o návrhu pořadu 58. schůze Poslanecké sněmovny, tak jak byl písemně předložen. Přivolám naše kolegy z předsálí a z kuloárů.

Načtu ještě omluvenky. Pan premiér Bohuslav Sobotka se omlouvá dnes od 14.30 do konce jednacího dne z důvodu pracovní zahraniční cesty. Paní poslankyně Nytrová se omlouvá dnes po celý jednací den z osobních důvodů.

Já vás všechny odhlašuji a prosím, abyste se přihlásili svými hlasovacími kartami.

Budeme hlasovat o návrhu pořadu 58. schůze Poslanecké sněmovny, tak, jak byl písemně předložen.

O tomto návrhu zahajují hlasování. Kdo je pro, nechť zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 2, přihlášeno je 146 poslankyň a poslanců, pro 106, proti 39. Návrh schůze byl schválen.

Nyní přistoupíme k jedinému bodu pořadu, kterým je

1.

Zneužívání moci ministrem financí Andrejem Babišem vůči nezávislým institucím demokratické společnosti

Prosím, aby se slova postupně ujali zástupci navrhovatelů tohoto bodu pan poslanec Petr Fiala a pan poslanec Michal Kučera. Prosím pana poslance Fialu za navrhovatele. Přestože pan předseda Fiala už vystoupil, poprosím ho, aby krátce tento bod uvedl. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Petr Fiala: Dámy a pánové, děkuji všem poslankyním a poslancům, kteří podpořili náš návrh programu mimořádné schůze ke zneužití moci ze strany ministra financí a vicepremiéra české vlády Andreje Babiše.

Myslím, že zazněly ze strany navrhovatelů i ze strany dalších řečníků s přednostním právem všechny podstatné argumenty, které ukazují význam toho, proč se má tato mimořádná schůze konat. Já jsem rád, že jsme tentokrát vytvořili prostor pro ostatní poslance a poslankyně, kteří nedisponují přednostním právem, aby se mohli také vyjádřit a zaujmout stanovisko k tomuto mimořádně závažnému případu.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu navrhovateli. Ptám se, jestli pan předseda Michal Kučera má zájem. Nemá zájem.

Zahajují všeobecnou rozpravu, do které se jako první přihlásila paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, to co je hlavním tématem dnešního našeho setkání, tedy dnešní mimořádné schůze Sněmovny, jsou zejména tedy skandální odposlechy. Musím říci, že ani mě rozhodně netěší, že takovéto praktiky se v České republice v roce 2017 objevují a že jsme svědky toho, že je někdo nahráván. Nicméně to, co je obsahem jednotlivých nahrávek, které už na veřejnosti jsou, je rozhodně mnohem skandálnější. Je nutné se zabývat tím, co v nich zaznívá, a já bych si tedy dovolila hned v úvodu říci takový... citovat jednoho významného politika. "Žádná vláda by neměla mít cenzory. Kde tisk nemá svobodu, nikdo jiný ji nikdy mít nebude." Autorem tohoto citátu není nikdo jiný než Thomas Jefferson. Ten citát je už vlastně z přelomu 18. a 19. století, ale platný je samozřejmě i dnes. A dnes o to víc vidíme, že právě média mají obrovskou moc. Mají moc celou naši současnou

realitu významným způsobem ovlivňovat. A my bychom měli být obzvlášť hákliví na to, pokud se někdo, a zvláště v takovéto významné funkci – i když jsme se tady dnes dozvěděli z jeho projevu, že žádnou politickou moc nemá, tak samozřejmě to tak není. Víme moc dobře, že vicepremiér, ministr financí, předseda silné politické strany či hnutí je samozřejmě politicky činný natolik, že je nebezpečné, aby vůbec měl takovouto příležitost.

To, že je vlastníkem médií, na to my od začátku jako TOP 09 upozorňujeme, že je opravdu velký střet zájmů. Já tomu zjednodušeně říkám, že dříve jsme byli svědky toho, že politiky ovlivňovali kmotři. Politiky, kteří byli ve výkonných funkcích, kteří měli moc věci ovlivňovat. Teď v současné době Andrej Babiš už je sám sobě kmotrem. On už nepotřebuje tuto spojnicu. Je to člověk, který je jak významným byznysmenem, tak tím politikem. Takže žádná složka mezi ním, nějaký prostředník mezi ním být ani nemusí.

Já se však chci zejména v tomto svém vystoupení obrátit na ostatní politiky, kteří tady sedí přede mnou. Lidé, s kterými spolupracuji ve výborech, s mnohými si týkáme, máme korektní vztahy, jsme kolegové už tři a půl roku.

Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, mezi vámi, mezi vašimi řadami jsou lidé s velice bohatou profesní zkušeností, kariérou. Zastávali jste pozice, které budí všeobecné uznání, respekt, jsou vážené. Jste profesoři, lékaři, jste lidé, a nebudu jmenovat, ale kteří řídili významné univerzity nebo jejich fakulty u nás v ČR. Je tady mezi námi rektor, i bývalý rektor třeba, atd. Vy všichni jste své jméno, svoji čest a svoji dosavadní práci, kterou jste odvedli i pro své spoluobčany, dali všanc právě a spojili s hnutím ANO. A v tuto chvíli, když se dozvídáme všechny tyto kauzy, všechny, které jsou spojené s vaším předsedou, tak jen mlčíte. Jediný, který se ozval, aspoň tak, jak v médiích bylo zaznamenáno, tak tady mezi námi tedy ani neseď, ale je váš europoslanec pan Telička. Ten jediný se nějakým způsobem vymezil vůči předsedovi vašeho hnutí a ten jediný se vyjádřil na jeho adresu negativně. A vy ostatní mlčíte, či tady obhajujete, už jsme slyšeli některé z těch příspěvků. Takže souhlasíte s tím, že ovlivňování médií je v pořádku? Souhlasíte i vy, kteří jste novináři byli předtím, než jste se stali poslanci? Souhlasíte s tím, že takovéhoho praktiky patří do 21. století, do svobodné země, do demokracie? Že kauzy, kterých jsme svědky, už je to několik let, od dotací na Čapí hnízdo, od korunových dluhopisů, Agrotec, Česká pošta atd., že to je všechno v pořádku.

V tomto směru se snaží Andrej Babiš ovlivňovat své deníky, které teď už tedy nepřimo ovládá, resp. které nepřimo vlastní, ale stále ovládá, abych byla úplně přesná. Ale to je přece něco, co nepatří do současné české společnosti. A já věřím tomu, že právě proto, že jsem zmínila, v jakých pozicích jste pracovali předtím, a že jste slušní lidé a že jste lidé, kterým tyto věci jsou proti srsti, tak s tím nemůžete souhlasit, že vám to prostě nemůže být jedno, že vám to nemůže být lhostejné.

Měli byste podle mého názoru se i podle toho svého svědomí, mimochodem je to i v poslaneckém slibu, takže je to něco, co jste slibovali už na samém začátku tohoto volebního období, kdy jste tady na půdě Poslanecké sněmovny poprvé vstupovali, takže byste měli právě podle toho svědomí se zachovat. Ale samozřejmě je to jenom

na vás. Je to potom i krásně čitelné pro voliče, jak se věci mají a kdo s čím souhlasí, jaké praktiky komu připadají správné, přípustné, a které obhájí, byť třeba mlčky.

To je to, co jsem měla nejvíce na srdci, protože si myslím, že opravdu je důležité, abychom i veřejnost upozornili na to, že hnutí ANO není jenom Andrej Babiš samozřejmě. Hnutí ANO nejsou jenom ministři za ANO, ale jsou to i poslankyně a poslanci, senátoři, a jak už jsem zmiňovala, i europoslanci, z nichž alespoň jeden našel možná aspoň špetku odvahy k tomu, aby se na tyto věci jenom nedíval, ale aby se k nim i vyjádřil.

To, že jsou tady ovlivňována média, to je opravdu závažné pochybení Andreje Babiše, z kterého by měl vyvodit svoji politickou zodpovědnost. A my bychom jako Poslanecká sněmovna neměli mlčet, neměli bychom mlčet ani jako jednotlivci a neměli bychom tímto dávat najevo veřejnosti, že se s tímto dokážeme smířit.

Děkuji vám za pozornost a děkuji vám za to, že se nad těmi slovy zamyslíte. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni Adamové. Nyní dvě faktické poznámky. Paní poslankyně Lorencová a pan poslanec Martin Komárek. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Lorencová: Děkuji, pane předsedající, kolegyně a kolegové. Před chvílí tady moje předřečnice zmínila nezávislá média. Já jsem kdysi dávno, ještě když se připravoval mediální zákon, tak jsem prosazovala, neúspěšně bohužel, aby politické strany si založily své listy, aby v nich profilovaly své politické názory, zájmy apod., aby ten, kdo si je koupí, věděl, co čte, za koho ten list lobbuje. Pochopila jsem, když nic jiného, že to vlastně není potřeba a že nebylo v zájmu těch, kteří rozhodovali, nebylo v zájmu, aby něco takového existovalo jako samostatné noviny jednotlivých politických stran. Naopak. Ve veřejnoprávních médiích se infiltrují názory politických stran, tak jak je potřeba. Ve veřejnoprávních médiích, která si platí koncesionáři. A tam je to sakra cítit, kdo tam potřebuje co dostat!

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji paní poslankyni. S faktickou poznámkou pan poslanec Martin Komárek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Komárek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já asi budu mluvit slabým hlasem, poněvadž je mi špatně. Ale přece jenom se nemohu nezmínit a nemohu neodpovědět na to, o čem mluvila paní kolegyně Pekarová. Ona mluvila o tom, které praktiky jsou nám milé a které jsou přípustné. Nuže já mám jednoduchou odpověď. To, co předvádí teď tato Sněmovna, je brutální sadomaso. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Nyní řádně přihlášený pan poslanec Karel Fiedler. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem si, kolegyně a kolegové, tak jak mám ve zvyku, dělal poznámky z toho, co tady zaznělo od našich předřečníků, protože holt nepatřím mezi poslance s přednostním právem. A druhá část mého příspěvku se bude týkat toho, co tady zaznělo, budu reagovat na slova pana vicepremiéra Babiše, který tady hovořil o 22 diskutabilních otázkách, a já k tomu dodávám, i diskutabilních odpovědích.

Nejdříve se zmíním k tomu, že bylo řečeno, že je narušena činnost úspěšné vlády. No, zkusme si vyjmenovat úspěchy té vlády. Spíše budu jmenovat to, co vláda nesplnila ze svého programového koaličního prohlášení. Nesplnila to, že se bude zabývat exekucemi. Tím tématem, které trápí téměř jeden milion občanů České republiky. Nepřipravila nic k důchodové reformě. My jsme sice, a já jsem hlasoval také pro zrušení druhého pilíře, ale nějaká důchodová reforma nebo koncepce, to jsme tady slyšeli několikrát, předložena nebyla.

Pan ministr Babiš, tak jak mívá ve zvyku, řekl: Ušetřil jsem 70 miliard. Přivlastňuje si to. No, to byl rozpočet za rok 2016. Na rok 2017, když byl tak úspěšný, už opět navrhuje deficit. Tak v čem je ten úspěch? On to totiž byl naprosto jednorázový – ne naprosto, ale výrazně jednorázový přísun peněz z Evropské unie. Byly tam i jiné vlivy, ale to, že ten výsledek byl v plusu, bylo dáno převážně platbami z Evropské unie. A tento úspěšný ministr, nebo úspěšná vláda, to už je jedno, rozpočet na další rok navrhuje opět deficitní. Proč? Protože si ta vláda nevěří? Nebo mám pravdu v tom, že ten pozitivní, kladný výsledek státního rozpočtu v závěru byl pouze mimořádnou okolností, nikoli výsledkem systematické práce?

Pan vicepremiér Babiš tady řekl, že chybu jsem udělal, že se s tím novinářem Příbilem sešel. A jak správně řekl předřečník, kolega Zbyněk Stanjura, jak je tedy možné, že ten novinář, mi vrtá v hlavě, jak se ten novinář Příbil dostal do soukromého sídla pana Babiše v té sokolovně. Já vůbec nevím, kde to je, jak to tam vypadá, ani nemám tušení, kde se to v Praze nachází. Ale přece, to je jasná, to byla velmi správná otázka od kolegy Stanjury. Kdyby ho tak odmítal nebo bylo to tak zinscenované, tak bych pochopil, kdyby to bylo tady v prostorách Sněmovny, kdy se ten novinář k němu vetřel, nebo v nějaké restauraci. Ale že to bylo v sídle hnutí ANO? To je na pováženou. Tam bych čekal od pana vicepremiéra asi jinou reakci.

Také tady bylo řečeno panem Babišem, že se jedná o načasované a organizované kampaně a že se na to najímají různé marketingové agentury. Mně se to také nelíbí, že si politické strany najímají marketingové agentury. Ale upřímně řečeno, přece hnutí ANO má také marketingovou agenturu, která organizuje tyto kampaně. Kdybychom měli rozhodovat ve spravedlivé politické soutěži... a to, co vidíme, kam se zvrhla politická scéna, a není to vůbec jenom vina hnutí ANO, já tím mířím i na předchůdce této vlády, do minulých volebních období, nastolili tady systém, kdy rozhodují marketingové kampaně, nikoli politická soutěž.

Bylo tady zmíněno hlasování, nebo že bychom měli hlasovat o návrhu usnesení o odchodu Andreje Babiše z politiky úplně. To se přiznám, že jsem se trochu zarazil. Asi víte všichni, že nepatřím do fanklubu pana Babiše, to mě z toho nemůže nikdo podezírat. Nicméně myslím si, že můžeme vyzvat k demisi, můžeme se k tomuto vyjadřovat v rámci tohoto volebního období, ale teď ať se na mě kolegové z opozice

nezlobí, ani pan ministr Zaorálek, který to myslím řekl, že nepatří tam do politiky pan ministr Babiš, tak o tom by se měli přece jenom asi vyjádřit voliči, to se na mě nezlobte, kolegové, tohle právo bych jim určitě neubíral. Až skončí tohle volební období, ať skončí v řádném termínu, nebo – já to nepředpokládám – v nějakém předčasném termínu, tak by si tohle měli rozhodnout voliči a neměli bychom my jako Poslanecká sněmovna někomu říkat, kdo kandidovat může, kdo nemůže. To také můžeme říkat, že nemohou kandidovat tyto politické strany, což také v podstatě to nastavení politického systému 5 % a potřeba peněz, aby mohly být marketingové kampaně, říká. Takže jsem kategoricky proti.

Ostatně proto jsem také v roce 2012 vystupoval, zúčastňoval se a organizoval demonstrace proti bývalé vládě a bývalému systému, který tady byl. Netvařme se, že dříve bylo všechno správně a teď je to špatně. Nezlobte se na mě, já s tímto nesouhlasím. Ten politický marasmus, ten už tady existuje delší dobu. A proč v této Poslanecké sněmovně sedí zástupci hnutí ANO? Protože jsou jakoby protestním hnutím. Já dříve za Úsvit, nyní nezávislý, také jsem nesouhlasil s tím, co tady bylo. A netvařme se tedy, že až nyní je všechno špatně. To, kdy začala devastace a degradace naší politické scény a chování jednotlivých subjektů na nich, to má daleko hlubší kořeny.

Zaznělo to tady už také. Pan premiér vlády chce nyní odvolat Andreje Babiše. Budu pouze opakovat, ale já to pro úplnost zopakuji. Byl to on, kdo jej přivedl na politickou scénu, kdo jej přivedl na post ministra financí. Téměř všechny skutečnosti, a ty nové kauzy, ty to zase tak zásadně nemění, byly známy dříve. Bylo by spravedlivé, kdyby současně pan premiér Sobotka řekl: Ano, já jsem způsobil tuto chybu, já jsem neměl pana Babiše jmenovat nebo navrhnout na vicepremiéra vlády a ministra financí. Nechci –

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Já se velmi omlouvám, pane poslanče, ale musím vás přerušit a přerušit zasedání Poslanecké sněmovny, protože podle jednacího řádu zde není přítomen žádný člen vlády, momentálně. Takže přerušuji jednání této schůze Poslanecké sněmovny a přerušuji vás do přítomnosti alespoň jednoho člena vlády.

(Jednání přerušeno od 15.28 do 15.29 hodin.)

Již je zde přítomen pan ministr obrany a my můžeme pokračovat. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Fiedler: Ono je to asi symbolické a příznačné, jak se vláda staví k problémům, které trápí naši politickou scénu. A myslím si, že to zajímá voliče, tak ať si také všimnou, kdo tady v té vládní řadě sedí a nesedí.

K tomu, co je vlastně předmětem této schůze. Provokace na pana Babiše, novináře Přibila. Neznám toho člověka, nevím, jaký je, ale už jsem to tady zmiňoval. Proč tedy pan vicepremiér neodmítl toto?

A já si pamatuji, když tato nějaká nahrávka byla zveřejněna, tak v první chvíli jsem si říkal: to je opravdu skandální, že dává panu ministrovi kopie nějakého otevřeného spisu. A já si nevybavuji, že by pan ministr po dobu asi prvního dne

odmítl to, že dostal kopie nějakého spisu. On to odmítl až následně, asi až po uplynutí jednoho dne, druhý den, zřejmě až po poradě s těmi marketingovými agenturami nebo jeho právníky, kteří mu řekli, že je to velmi zásadní věc, že se tím vlastně dopouští trestného činu. Takže on to odmítá nyní. Ale mně utkvělo v paměti to, že první reakce nebyla taková – já jsem nic takového na stole před sebou neměl. Až po nějaké časové prodlevě.

K vypovězení koaliční smlouvy, že to nechce ani ČSSD, ani hnutí ANO. Řekněme si proč. Je to taktika, aby ten, kdo to udělá první, nebyl v nevýhodné pozici, nebo že je třeba držet basu nad nějakými dohodami a je třeba ještě něco schválit. Ať se na mě nezlobí ani levá, ani pravá strana, nebo ani jedna, ani druhá strana. Vy jste si to navzájem společně odhlasovali. Tři a půl roku vám nevadila společná koalice. Sociální demokracii jste odhlasovali solária, oni vám zase odhlasovali biopaliva. A mohl bych pokračovat dál, ty kšefty navzájem. Až nyní, když preference ČSSD klesají tak, že se blíží k nějaké nebezpečné hranici, tak se začalo něco dit.

A nyní k té druhé části mého vystoupení. Bohužel pan vicepremiér Babiš tady není, protože já jsem měl otázky na něj. Já je tedy přednesu, a pokud bude ještě přítomen, což nevím, tak je zopakují, nebo snad se je dozvíme na rozpočtovém výboru nebo možná následně na jednání Sněmovny. Uvidím.

Našel jsem si těch zmiňovaných 22 otázek a 22 odpovědí na ně. Zaujala mě hned ta první. Tam se mluví o těch inkriminovaných korunových dluhopisech a jejich zdanění. Já jen tak, pokud je to pronášeno, ať to veřejnost ví. Jedná se asi o částku 90 mil. nezdaněných příjmů ročně. Když si to, občané, propočítáte, je to 250 tis. nezdaněných příjmů denně. Jen tak ať víme, o čem se bavíme.

Já jsem podal, tak jak pan vicepremiér Babiš, návrh novely, která má zamezit tomu, aby tyto korunové dluhopisy dále nebyly zdaňovány. Je to sněmovní tisk 1074. A pan vicepremiér Babiš podal také obdobný návrh dříve, ten má číslo 1058. Rozdíl mezi těmi dvěma je, že první vláda podpořila, ten ministra Babiše, ten můj ne. A současně dodám, že rozdíl mezi nimi je pouze ten, že já navrhuji, aby byly ty korunové dluhopisy zdaněny i v případě, že jsou nejen na toho, kdo je pořídil, koupil nebo zaplatil, tak jak jste tu dneska slyšeli tu slovní přestřelku, ale kdo je převedl i na osoby spřízněné a blízké. Čili je důslednější, je přísnější ten můj návrh. Zvláštní je, že toto vláda odmítá. No, uvidíme, jak se o tom bude hlasovat, protože já určitě toto budu navrhopvat na pořad květnové schůze, abychom se tím zabývali.

A zajímavé tam je také to, že pan nepřítomný premiér vlády, který má takový problém s jednáním pana vicepremiéra Babiše a tady s touto kauzou korunových dluhopisů, říká, že to Poslanecká sněmovna nemůže stihnout. Pro vaši informaci, oba tyto návrhy jsou navrženy v projednání ve zkráceném režimu podle § 90 odst. 2 a nic nebrání tomu, aby tato Poslanecká sněmovna to stihla projednat a schválit. Pokud nikdo nepodá veto – uvidíme, kdo na tom má zájem, aby stávající stav zůstal –, tak nic nebrání tomu, aby tato Poslanecká sněmovna i jedna znesvářená strana i druhá to podpořila, abychom to dostali na pořad Sněmovny a aby skončilo období, kdy korunové dluhopisy nebudou dále zdaňovány. Nic nebrání tomu, aby to Poslanecká sněmovna projednala. A jsem velmi zvědavý na hlasování poslaneckého klubu ČSSD.

Ještě k těm korunovým dluhopisům. Zaznělo tady, myslím, že to vzpomínal pan kolega Stanjura, že pan vicepremiér Babiš – použiji jeho slovní terminologii – platil ve třech částkách a ty poslední už platil jako poslanec a jako ministr. On tedy evidentně věděl, že tam tato finta je. Absolutně odmítám nějaké jeho vyjádření, že za to jsou zodpovědní nebo můžou za to jeho daňoví poradci nebo jiní poradci. Je fyzická osoba. Každý živnostník zodpovídá za vše. Pokud jeho účetní neodešle kontrolní hlášení, dostane živnostník pokutu 50 tis. korun – to, co prosadil pan ministr. Tak ať se nezříká toho, že on za to nemůže. Nese za to plnou odpovědnost a je naprosto jedno, jestli to udělali nějací daňoví poradci. Ostatně bez jeho podpisu by to asi nešlo. Nese za to plnou odpovědnost.

A já se ptám, proč tu novelu – proto já jsem mluvil o těch číslech sněmovního tisku 1058 – podal až nyní, bylo to na konci března tuším tohoto roku. Proč, když tady ta díra v tom zákoně byla, to neudělal dříve? Protože jeho odpověď na první otázku je – musím si to najít: Daňový zákon s takovým financováním přímo počítá. Omezuje totiž spřízněný dluh na čtyřnásobek kapitálu a požaduje tržní úrok. Obě podmínky Agrofert splnil. Taková jsou fakta a není to nic nezákonného. – Pokud to nebylo nic nezákonného a bylo to naprosto v pořádku, jak pan ministr v odpovědi na první komplikovaně doručenu, nebo spíše nedoručenou otázku přece jen nakonec odpověděl, tak já se ptám, když to tedy bylo všechno v pořádku, nepřítomného pana premiéra, proč tedy podával novelu zákona, která má ukončit tento stav, kdy existuje tato díra v zákoně. A ať se na mě nezlobí ani kolegové z opozice, já se úplně stejně ptám, proč to neudělal bývalý ministr financí, když o tom věděl. On tady hovořil o tom, že v roce 2013 již nebylo možno tyto dluhopisy dále udávat, ale to, že zůstala ta díra v zákoně, kdy výnosy z nich nebyly daněny, to zůstala. To věděl i předchozí ministr financí. A také nekonal. Tady vidíme, jak já říkám, jeden za osmáct, druhý bez dvou za dvacet. To je to, co jsem říkal, že zdaleka ne nyní pouze jsou špatné věci na politické scéně a v našem zákonodárném systému, ale byly i dříve. To já nyní těžím ze své pozice nezávislého nezařazeného poslance, nepatřím ani k jedné straně, ani k druhé straně a to mi dává možnost nezávislého úhlu pohledu a říkat věci tak, jak jsou, ať se to líbí, nebo nelíbí jedné, nebo druhé straně. To jsou tato fakta.

Dále otázka a odpověď patnáct. Byl tam dotaz na firmu Romneya a na firmu IMOBA. Pan vicepremiér Babiš stroze odpověděl, že s firmou Romneya neměl žádný vlastnický vztah. A jak to bylo s IMOBA? se ptám. Proč nebyla dána odpověď na tuto otázku?

Vážené kolegyně a kolegové, děkuji za pozornost. Já jsem se snažil tady říct, že ta věc není zdaleka černobílá. A v žádném případě, připojím se k svým předřečníkům, nemohu schvalovat ty nezákonné odposlechy, které se dostaly ven. Ale když už se dostaly na světlo boží, opravdu by mě zajímaly odpovědi na to, co tam v nich bylo řečeno. Osobně si myslím, že určitá provokace tam byla, obzvláště když jsem slyšel ten poslední, kde hlavně hovořil dotyčný novinář a vicepremiér Babiš spíše jen velmi stroze se do toho ani ne dialogu zapojoval. V každém případě však zůstává otázka, proč toto absolutně neodmítl a proč v tu chvíli radikálně neodmítl to, že jsou mu údajně podsouvány kopie otevřeného spisu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Mám tady dvě faktické poznámky a pak přednostní právo pana místopředsedy Filipa. Nejprve pan poslanec Josef Hájek a jeho faktická poznámka, po něm pan kolega Michal Kučera s faktickou poznámkou. Prosím, pane kolego.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, víte, že jsem se asi po dobu osmi měsíců intenzivně věnoval bodu, který byl nazvaný nevýhodná privatizace, nebo informace vlády ve věci nevýhodné privatizace OKD. V té souvislosti jsem se několikrát chtěl obrátit na pana premiéra. Dneska tady bohužel také není. Samozřejmě když jsem na této kauze pracoval – Sněmovna svým usnesením rozhodla, že to skutečně byla nevýhodná privatizace –, do ruky jsem dostal řadu materiálů. A jedním z těchto materiálů byl mail, teď mě prosím poslouchajte, který poslal pan Ivan Příkrýl panu premiérovi dne 20. prosince roku 2015. To znamená dva měsíce předtím, než začal komunikovat s panem Babišem. Takže otázka zní, jak se tady ptal kolega Fiedler: Je to zinscenované, nebo není? Mně to teď zapadá do kontextu, protože v tom mailu je napsáno, bohužel se tady citují odposlechy, tak já s těžkým srdcem budu také citovat z tohoto mailu: Vážený pane premiére, pro vaše časové vytížení a také proto, že na týden odjíždím mimo Českou republiku, vás chci informovat, že jsem podle (řečeno s důrazem:) našeho dohovoru učinil úkony v kauze OKD, tak jak jsme o nich hovořili. A tak dále. Měl jsem možnost nahlédnout do spisu, s omluvou, pojala mě hrůza, jaké právní nepřesnosti obsahují argumenty obžaloby, například běh času není pro Policii České republiky a státního zástupce významný faktor a obviňuje osoby za úkony, které někdo jiný učinil mnohem dříve a tak dále.

Takže prosím vás, pokud použijete selský rozum, a já ho používám velmi často, 20. prosinec 2015 komunikuje pan premiér s panem premiérem a dva měsíce potom je pan premiér osloven tímto novinářem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. Pan poslanec Kučera nemá zájem o faktickou poznámku. S přednostním právem pan místopředseda Filip, po něm s přednostním právem pan ministr zdravotnictví. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, dovoluji mi, abych se krátce vyjádřil k dnešnímu bodu programu. Proč jsme podpořili program, vysvětlil ještě před zahájením schůze předseda našeho poslaneckého klubu Pavel Kováčik s tím, že by alespoň Poslanecká sněmovna si neměla nechat líbit, jestli nejvyšší ústavní činitelé vzkazují něco prostřednictvím tiskových konferencí, médií a podobně.

To, že je tady krize, snad nikdo nepopírá. Dovolte mi tedy se zamyslet nad tím, co s takovou krizí má v parlamentní demokracii, nikoli v prezidentském nebo jiném systému, ale v systému parlamentní demokracie dělat nejvyšší zákonodárny sbor, tedy Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Začnu obecně, než se vyjádřím k tomu, kdo se na krizi podílí a jaké je ústavní řešení. Nechci vás příliš dlouho

zdržovat, ale přece jen si myslím, že je potřeba k tomu, abychom jasným způsobem formulovali některé věci a neocitli se v pozici, že budeme nahrazovat jiný ústavní orgán jiné moci České republiky, například našimi soudy že nahradíme soudní soustavu, nebo že se budeme míchat do věci moci výkonné, tak si musíme jasně říct, v jaké jsme pozici.

Dovolte mi malou připomínku našich ústavních povinností a hranic, ve kterých se pohybuje. Smyslem politické činnosti je udržet či získat moc ve státě, čili vládnout. Právo, především pak ústavní právo by mělo tuto činnost regulovat svými pravidly. Hovoříme-li o politické krizi, tak nastává buď nerespektováním pravidel, anebo jen proto, že pravidla neexistují. V České republice pravidla chování existují. Spory mezi prezidentem a premiérem o demisi člena vlády jsou, řekl bych, v českém ústavním systému po roce 1992 už tradiční. Nevyhnul se jim žádný z českých prezidentů a ti, kteří byli předtím předsedové vlády, si stěžovali, jak s nimi prezident špatně zachází, a ti, kteří se potom z předsedy vlády stali prezidenty, si stěžovali na to, jak předseda vlády nedobře připravuje případné demise.

Nejdřív tedy samotný článek 74 Ústavy. Prezident republiky odvolá člena vlády, jestliže to navrhne předseda vlády. V tom článku nestojí nic takového, že prezident je povinen odvolat nebo že by mu byla stanovena lhůta. A v tomto ohledu musím říct, že je jasné, kdyby tam bylo něco jiného a například tohle bylo kogentním ustanovením Ústavy České republiky, asi by se našel jiný předmět sporu mezi současnými politickými stranami, které tvoří koalici. Podotýkám, že nejen podle mého názoru, ale podle názoru mnoha lidí, ať už občanů České republiky, kteří jsou bez jakékoli politické angažovanosti, či politiků, nebo i mezi politiky, je zřejmé, že koaliční vláda sociální demokracie, hnutí ANO a KDU-ČSL vyčerpala svou shodu na odstranění zla, kterou tady napáchala vláda pravice od roku 2006 do roku 2013.

Ale vraťme se k Ústavě. Mají pravdu všichni, kdo spatřují v textu článku 74 pravidlo. Ale jak jsem řekl, není to pravidlo kogentní, tedy nařizující prezidentovi okamžitě vyhovět. Je totiž dispozitivní. Toto pravidlo znamená, že prezident ho musí respektovat, ale konat podle něho může třeba i mnohem později a způsobem, který považuje za vhodný.

Takto formulované pravidlo v Ústavě provází dnes hysterická mediální kampaň všech proti všem. Výsledkem je krize nejen politická. Vládní už je tady dlouho, na tu jsme upozorňovali už v lednu letošního roku. Ale je to krize i ústavní. Můžeme si tedy vybrat, kterou krizi budeme řešit. Když si položíme sine ira et studio, tedy bez zášti a zájmu, otázku "má tedy prezident podle Ústavy České republiky právo zdržovat nebo vůbec odmítnout odvolání ministra financí Babiše?", tak si musíme odpovědět zase textem Ústavy, a tentokrát si vypomůžeme i per analogiam nálezem Ústavního soudu.

Začnu premiérem. Podle článku 77 odst. 1 předseda vlády organizuje činnost vlády. Pod tím lze rozumět zejména to, že odpovídá Poslanecké sněmovně, že činnost vlády organizuje tak, aby plnila svoji funkci, program a úkoly, a také že si k tomu do funkcí jejích členů vybral vhodné osobnosti. V opačném případě může Sněmovna vyslovit vládě nedůvěru a prezident ji okamžitě odvolá. Tam není dispozitivní norma. Tam je ustanovení kogentní, protože jsme v parlamentní demokracii.

A nyní k členům vlády. Podle článku 69 odst. 1 skládá slib do rukou prezidenta, z jehož obsahu v odstavci druhém nás musí zaujmout při předmětu dnešní schůze zejména to, že člen vlády slibuje zastávat úřad svědomitě a nezneužije svého postavení. V následujícím článku 70 pokračuje: Člen vlády nesmí vykonávat činnosti, jejichž povaha odporuje výkonu jeho funkce. Podrobnosti stanoví zákon. To na margo toho, co řekl ministr spravedlnosti.

Dovolte mi ale pokračovat. Pokud by člen vlády nesplnil či porušoval svůj ústavní slib, jeho činnost by byla v rozporu se zákonem, který stanoví činnosti, které nesmí vykonávat, je na předsedovi vlády vyhodnotit, zda mu tím nekomplikuje jeho povinnost vyplývající z článku 77 odst. 1. Pokud ano, navrhne prezidentovi, aby jej odvolal, jak mu to umožňuje právě zmíněný článek 74.

A teď si dovolím říct k samotné úloze prezidenta. Nejenom v případě návrhu na odvolání člena vlády premiérem, ale v ústavním systému České republiky vůbec, především podle článku 54 odst. 3 prezident není z výkonu své funkce ústavně odpovědný, což zároveň znamená, že není odpovědný ani moci soudní reprezentované Ústavním soudem. K tomu máme zmíněný judikát a o tom bych se rád zmínil.

Povinnosti prezidenta stanoví ústavodárci, nikoliv Ústavní soud. Týká se to právě výroku, který chci připomenout, že prezident má postupovat bez zbytečného odkladu. V této souvislosti máme v České republice jednu zkušenost, kterou stojí za to připomenout. Vznikla totiž v souvislosti s řízením o souladu Lisabonské smlouvy s českým ústavním pořádkem. Tehdy tak trochu eurohujerští zákonodárci ze Senátu žalovali tehdejšího prezidenta Václava Klause. Stížnost nebyla úspěšná. A to připomínám, protože i dnes slyšíme ze Senátu slova o tom, že je potřeba podat ústavní stížnost na prezidenta. To je jenom výraz neschopnosti Senátu se smířit s tím, že moc je rozdělena mezi moc zákonodárnou, výkonnou a soudní.

O moci mediální hovořit nechci, protože nemůže být součástí veřejné moci, protože nemá žádnou veřejnou legitimitu, protože ji nikdo nevolí, nekontroluje a její časový rozměr není nijak omezen.

Já se vrátím k onomu nálezu Ústavního soudu. Totiž prezident Václav Klaus se bránil tím, že má ve svém slibu jednu povinnost zakotvenou v článku 59 odst. 2. Cituji: "Slíbují věrnost České republice, že budu zachovávat její Ústavu a zákony, že svůj úřad budu zastávat v zájmu všeho lidu." Ano, prezident má povinnost zachovávat Ústavu a zákony. Tehdy se jednalo o článek 63 odst. 1 písm. b), s tím, že prezident ratifikuje mezinárodní smlouvy. A tady vznikla pochybnost dnes trochu směšná, protože o osudu Lisabonské smlouvy po brexitu si tady můžeme povídat docela dlouho.

Dovolím si tedy připomenout, že v prezidentském slibu nalezneme tři okruhy povinností. Jednou z nich je zachovávat Ústavu. Tehdy se týkala ratifikace mezinárodní smlouvy, jak jsem řekl, v článku 63. Druhá je vůči České republice. A třetí je povinnost zastávat úřad prezidenta v zájmu všeho lidu.

Václav Klaus přistoupil k ratifikaci, když mu Ústavní soud nálezem vzkázal, že akceptací Lisabonské smlouvy neporuší slib prezidenta věrnosti České republice a zájmům všeho lidu. Kdyby jednal totiž bez zbytečného odkladu a Lisabonskou

smlouvu ratifikoval, okamžitě po jejím odsouhlasení oběma komorami by nesl vinu za její ratifikaci s těmi, kteří pro to ve Sněmovně a Senátu hlasovali. Zdaleka to nebyli všichni. Takto zůstává historická odpovědnost na Ústavním soudu, který neshledal, že její ustanovení umožňující Evropské unii něco nařizovat členskému státu jsou v rozporu s Ústavou, která ho prohlašuje za suverénní.

A o suverenitě občanů České republiky, o suverenitě státu bychom si měli také něco říct. Prezidentův úkol odvolat člena vlády je v článku 74 formulován z hlediska jeho provedení jako dispozitivní. Připomínám, že nestanoví imperativ ani lhůtu pro jeho uplatnění. Tím vytváří prezidentu republiky prostor, aby ve svém postupu zohlednil povinnosti, k nimž se ústavním slibem zavázal, což znamená, že když obdrží premiérův návrh na odvolání člena vlády, může nejprve zkoumat, zda by premiérův návrh na odvolání člena vlády nemohl být proti zájmům lidu, a to tak, aby neporušil svůj prezidentský slib. Možná že to zní pro mnohé z vás abstraktně, ale co když cizí moci vadí konkrétní člen vlády, nebo je na straně těch, co důsledně hájí zájmy České republiky, a premiér takto ustupuje tlaku zvenčí?

Jsme si schopni tohle uvědomit ve chvíli, kdy jednáme o bodu, který se mi jeví z pohledu ústavnosti a současné krize trochu mimo rámec současného jednání? Jaký další vývoj se dá předpokládat? Ano, můžeme se tady dlouho dohadovat, bude tady probíhat dlouhá diskuse. Já jsem omezen časem, protože budu muset plnit jiné povinnosti, tak zkrátím ten závěr.

Vadí mi, že tu není žádný z předsedů koaličních politických stran. Vážně mi to vadí! My jednáme o tom, že ti tři nejsou schopni spolu jednat, a ani jeden tady nesedí. Kde jsme se to ocitli? Jsme ještě v parlamentním systému, nebo jsme v systému nějaké moci, která je odcizena zcela občanům České republiky?

Jaké najít ústavní řešení, které by umožnilo, aby Česká republika dál byla respektovaným suverénním státem, který je součástí rodiny evropských států? Záměrně neříkám Evropské unie. Já vám to řeknu. Jestliže Poslanecká sněmovna má dostát svým povinnostem a své odpovědnosti jako nikoliv pouze zákonodárný sbor, ale jako sbor, který je oprávněn kontrolovat činnost vlády, nezbyvá nic jiného, než abychom navrhli vzhledem k tomu, jakou odpovědnost vůči této Sněmovně vnímají předsedové koaličních stran, vyzvat vládu k tomu, aby odstoupila jako celek. Ta to asi neučiní, přestože jsme svědky toho, minimálně od ledna a otevřeně celý minulý týden, že už spolu nejsou schopni jednat. Tak to udělejme my usnesením Poslanecké sněmovny, že vláda nemá důvěru tohoto zákonodárného sboru. Příslušnou listinu podle Ústavy České republiky a zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny má připravenou předseda našeho poslaneckého klubu na své lavici a můžete ji podepsat. Je to svolání schůze Poslanecké sněmovny o vyslovení nedůvěry vládě České republiky. Pokud se najde alespoň 50 odvážných poslanců, kteří podepíší takovou listinu, budeme nejspíše příští týden o vyslovení nedůvěry jednat. A je potom jenom na nás a budeme nést svoji vlastní odpovědnost před občany České republiky, jestli jsme se zachovali, promiňte mi, jako politici a politikáři, nebo jako státníci, kteří nesou odpovědnost za stát před svými občany.

Znovu vám opakuji, příslušná podpisová listina o jednání Poslanecké sněmovny o vyslovení nedůvěry vládě České republiky je připravena na stole předsedy poslaneckého klubu KSČM.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu místopředsedovi. S faktickou poznámkou pan poslanec Štěpán Stupčuk. Prosím, pane poslanče. Připraví se pan ministr zdravotnictví. Vaše dvě minuty.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Děkuji za slovo. Vážený předsedající, vážené kolegyně a kolegové, já bych se chtěl vyjádřit k tomu, co říkal můj předřečník, pan předseda Filip.

Chci tu důsledně odmítnout tvrzení, že by Ústava, resp. článek 74 měl jakoukoli dispozitivní povahu. Dispozitivnost je charakteristická pro normy soukromoprávní povahy, např. občanský zákoník. Ústava představuje veřejnou právní normu nejvyšší právní síly a neexistuje v ní jakékoli dispozitivní ustanovení. To bychom tu Ústavu mohli trhat na kusy. To prostě není možné takto přistupovat k interpretaci Ústavy. Článek 74 je jednoznačný. Ten říká, za jakých podmínek prezident republiky odvolává člena vlády. A je to tehdy, pokud to navrhne premiér. Pokud premiér navrhne, prezident odvolává. To je věta důsledková. Tam není prostor pro jakoukoli jinou interpretaci. Samozřejmě že Ústavu můžeme vykládat gramaticky, systematicky, extenzivně, restriktivně, ale to už jsou metody výkladu. Všechny ovšem metody výkladu, které činí ústavní činitelé, by měly být činěny v souladu s ústavním slibem, který jsme skládali, a to je, že budeme zachovávat Ústavu, tzn., že budeme aktivně konat k tomu, abychom duch Ústavy a její obsah naplňovali, a ne abychom s výkladem a interpretací její obsah rozšiřovali či zužovali. Takže to je první povinnost, kterou my všichni máme.

Takže já bych se chtěl ohradit proti takovéto interpretaci, že tady existují dispozitivní části Ústavy. Není to pravda a apeluji na všechny, abychom zachovávali Ústavu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Ještě dvě faktické poznámky. Pan místopředseda Filip a pan předseda Kováčik. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Já tu nebudu vést právní spor, jen jsem citoval z toho, co řekl Ústavní soud. A ten rozdíl, obrovský rozdíl mezi tím, kdy povinnost prezidenta je dána kogentně, že musí přijmout demisi, je samozřejmě ve chvíli, kdy Poslanecká sněmovna vysloví nedůvěru vládě České republiky, kdy vláda v demisi nebo vláda České republiky končí své volební období a je zvolen předseda Poslanecké sněmovny a vláda je kogentně povinna podat demisi a prezident je kogentně povinen demisi přijmout. A ty kogentní důvody přijetí demise jsou pouze tři. Tak prosím nevedme tento spor. Jen říkám, že jsem ten náleze Ústavní soudu citoval zcela záměrně, abychom si odpustili ty, řekl bych, stranicky účelové formulace, které se tady objevují už celý týden.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou pan předseda Kováčik, po něm pan poslanec Stupčuk. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Pane předsedající, paní a pánové, jen konkretizuju slova předsedy Filipa, že příslušná listina ke svolání schůze k vyslovení nedůvěry vládě je na mém stole k dispozici a bude tam ještě na začátku příštího týdne, kdy začíná příští schůze Poslanecké sněmovny. Myslíme naprosto vážně, že jsme vyčerpali všechny možnosti. Z tohoto místa jsem řekl, že chceme slyšet od premiéra a vicepremiéra, mezi kterými ten spor hoří nejvíce, co chtějí dělat pro to, aby do voleb, které budou v říjnu, vláda České republiky ještě něco, alespoň něco pro občany vyprodukovala, vyplodila.

Pokračují dál vzájemné ataky a napadání a vrcholem je, že jak pan předseda vlády, tak pan vicepremiér, tak ale třeba i ministr vnitra, kterého by se to také mohlo týkat, opustili toto jednání Poslanecké sněmovny. Dávám v tuto chvíli tedy návrh na přerušení jednání Poslanecké sněmovny do doby, dokud pan premiér, pan vicepremiér Babiš, pan vicepremiér Bělobrádek jako tři předsedové koaličních stran plus pan ministr vnitra nebudou zde v Poslanecké sněmovně přítomni.

Chtěl bych říci, že by mě ještě zajímalo vystoupení pana kolegy Šincla, a po jeho vystoupení bych prosil hlasovat o mém návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Až po jeho vystoupení. To si ještě chvílku počkáte, protože nejprve s faktickou poznámkou pan poslanec Stupčuk, po něm pan poslanec Blažek, pak s přednostním právem pan ministr zdravotnictví, následně pan poslanec Šincl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Štěpán Stupčuk: Už jenom krátce. Chci jenom dodat do té diskuse – tady skutečně nelze vést diskusi o tom, která ustanovení Ústavy jsou kogentní nebo dispozitivní. Samozřejmě že všechna jsou kogentní, pevně daná pravidla, od kterých se nelze odchýlit. To jediné, co v tuto chvíli zbývá a co je možné k zamyšlení, a měli bychom si tu otázku klást, jestli zde existují v tuto chvíli legitimní důvody pro to, že prezident nečiní bezodkladně. Ta lhůta tam skutečně daná není, není tam daná úmyslně, ale pokud tam ta lhůta není daná, tak pak platí, a na to je jednotný výklad ústavních právníků i Ústavního soudu, že má tak činit ten daný ústavní činitel, který má v danou chvíli povinnost naplnit Ústavu, bez zbytečného odkladu. To znamená, v tuto chvíli je třeba se ptát, proč prezident nekoná, jestli ty důvody jsou legitimní a jestli tady skutečně je naplněn onen požadavek, aby jednal bez zbytečného odkladu, či nikoliv.

Takže já se ptám, jaké jsou ty důvody, pro které prezident republiky teď nečiní, neodvolává. Protože v opačném případě nečiní bezodkladně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji. S faktickou poznámkou zatím poslední pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Já jenom k té právnické diskusi, co tady říkal pan kolega Filip. On měl pravdu v citaci těch nálezů Ústavního soudu, ale také existuje mnoho soudních rozhodnutí, nejenom Ústavního soudu, která vždy říkají, že rozhodnutí každého státního orgánu musí být předvídatelné podle toho, jaká je právní úprava. A problém je v tom, že rozhodování pana prezidenta Zemana předvídatelné není. To jsme viděli i při té trapné scéně na Pražském hradě, kdy ani premiér nepředpokládal, nebo nemohl předvídat, jak pan prezident rozhodne, čili to samozřejmě je problém i tento. Čili necitujme jenom nějaké výklady Ústavy, ale i tohle. A mělo by nám jít o to, abychom byli schopni alespoň předvídat, jakým způsobem bude prezident rozhodovat – ne o jménech, ale jakou právní cestou k tomu dospěje. A to nikdo neví a to je ten problém.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: S faktickou poznámkou ještě pan poslanec Fiedler. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Zareaguji na oba předřečníky. Plně chápu to, co přednesl pan předseda Kováčik o přítomnosti dotčených osob, že by měly být v tomto sále a měly být účastny tohoto jednání, i mého předřečníka. Dívám se na internet, pan prezident svolal schůzku předsedů koaličních stran zrovna v tuto chvíli. Opravdu předvídatelnost jeho kroků začíná být menší a menší. Takže jestliže ty dotčené zúčastněné osoby mají být současně v tomto sále a prezident republiky svolává schůzku, premiér Sobotka, jak jsem se dočetl, se asi o tom dozvěděl, když už seděl v letadle do Lucemburku, je to opravdu na pováženou, jestli mohou tyto předsedové těch nejvíce dotčených stran tady být přítomni, když pan prezident si je volá do Liberce. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Gazdík: Děkuji panu poslanci Fiedlerovi. Ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Zlatuška. Prosim, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, když slyším tu debatu o demisích, viděl někdo tu demisi, kterou dával pan premiér panu prezidentovi, která má být předkládána? Já jsem slyšel z médií mnoho o tom, že bude dávat demisi premiér. To vypadalo skoro jako veřejný příslib. V jednu chvíli to vypadalo, že už tu demisi ústně dává. A pak nic. Pak jsem včera slyšel i výklady, že podala demisi paní ministryně školství. Ta se vzápětí vyjádřila, že jí podá až na konci května, z čehož jsem pochopil, že demise žádná podaná není, ale mluví se o tom jako o podané demisi. A přestože mohu mít řadu výhrad k tomu, jak pan prezident plnil třeba své povinnosti při jmenování profesorů, tak tady se mi zrovna zdá, že základ toho, o čem se zde jedná, jsou čistě mediální zprávy, nebo jak se říká mimo tuhleto místnost, jedna paní povídala.

Ty emoce jsou pěkné, ale nějaký základ pro tu dávku – nejsem psychiatr, ale připadá mi to jako taková lehká hysterie, co zde zaznívá –, nějaký základ pro to by přece jenom bylo dobré mít na místě. Stěžoval si například premiér parlamentu, že ho

prezident nějakým způsobem ignoruje, nebo to všechno máme jenom z médií? Byla zde nějaká formální stížnost pana premiéra –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, uplynul váš čas k faktické poznámce. Děkuji. Ještě je faktická poznámka, omlouvám se panu ministru Ludvíkovi, paní poslankyně Němcové a pana poslance Laudáta. Nyní tedy faktická poznámka paní Miroslavy Němcové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážené dámy a vážení pánové, ten bod, který byl schválen jako jediný bod této mimořádné schůze Poslanecké sněmovny, se jmenuje Zneužití moci ministra financí Andreje Babiše vůči nezávislým institucím demokratické společnosti. Úvahy o tom, jestli demise byla podána, nebo nebyla podána, co měl pan prezident dělat, chápu, že do širší diskuze patří, ale myslím, že bychom se měli vrátit k tomu podstatnému a nenechat to, co cítím jako účel té debaty, rozplíznout ji tak, aby už tomu nerozuměl vůbec nikdo.

Máme se bavit o tom, zda Andrej Babiš je bezpečnostním rizikem pro Českou republiku. Zda je myslitelné, aby zůstal jako člen vlády demokratické země. Prosím, abychom se k tomuto tématu vrátili. A zároveň jestliže zde máme informaci o tom, že pan prezident svolává lídry koaličních stran někam do Liberce, tak já jsem přesvědčena o tom, že my jako Poslanecká sněmovna, která má za úkol kontrolovat vládu, a nemůže to z ní nikdo sejmout, má ve svém jednání pokračovat, máme dnes dospět k závěru, protože kvůli tomu jsme se také dnes sešli, abychom nějaký závěr občanům v ČR nabídli a posunuli tu neblahou situaci, v níž jsme se ocitli, k nějakému smysluplnému řešení. (Potlesk poslanců ODS a TOP 09.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Němcové za dodržení času. Pan kolega se odhlásil, nyní tedy s přednostním právem pan ministr zdravotnictví Miloslav Ludvík. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Miloslav Ludvík: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jako neposlanec jsem si vždycky myslel, že když tady budu vystupovat, tak jenom v roli ministra zdravotnictví, když budu předkládat své zákony a budu je obhajovat. Bohužel musím využít této příležitosti k tomu, abych se vyjádřil k tomu záznamu – k druhému a třetímu záznamu té skupiny Julius Šuman, nebo jestli je to jednotlivec, já nevím, ve kterém se několikrát objevilo mé jméno.

Je tam doslova slyšet, že je k dispozici kompro na Ludvíka, mluví se tam o tom, že to dělají hradečtí policisté, a mluví se tam o třech miliardách. A v podstatě z toho plyne, že jsem se pravděpodobně obohatil o tři miliardy, což je pravděpodobně nejšílenější informace pro mou ženu, protože ta o těch penězích neví. Ano. (Smích.)

Takže já bych v této chvíli chtěl trochu uvést situaci na pravou míru. A z tohoto je třeba ještě říci jednu podstatnou informaci. Já jsem se stal ministrem zdravotnictví vlastně efektivně 1. prosince. To datum je hrozně důležité, protože někdy okolo 20. října se na Fakultní nemocnici v Motole opravdu obrátila Národní centrála boje proti organizovanému zločinu s tím, že vyšetřuje poměrně závažný zločin – § 8 odst. 1

trestního řádu, zneužití pravomoci veřejného činitele – a vyšetřuje jednu významnou zakázku. A obrátila se na Fakultní nemocnici v Motole s tím, že podle rejstříku veřejných zakázek jediná obdobně velká zakázka v obdobné branži – já jsem podepsal mlčenlivost, takže nemůžu přesně specifikovat, o co jde – je zakázka na rekonstrukci nemocnice. Takže si vyžádali podklady o tom, jak se dělala ta zakázka. Zakázka na rekonstrukci Motola byla vládní zakázka, rozhodovala tam vládní komise atd. atd. Mimochodem tu zakázku v roce 2012 půl roku zkoumal Nejvyšší kontrolní úřad a shledal ji bez závady.

Takže se na mě policisté obrátili. Když jsem s tím dotyčným vyšetřovatelem mluvil, tak jsem se ho zeptal, jestli chce skutečně celý objem dokumentace. On řekl, že jo. A já mu řekl, že jsou to asi tři kubíky. To ho vyděsilo, takže potom si vyžádali jenom určité části, které my jsme kopírovali. A protože v nemocnici na tom pracovalo asi 40 lidí – investiční oddělení, veřejné zakázky, právníci – tak pravděpodobně touto cestou se k panu exredaktorovi Přibilovi dostala informace, že policie si něco žádá z Motola. Ovšem výsledek je, že není vyšetřovanou nemocnicí Fakultní nemocnice v Motole, není vyšetřovanou osobou Miloslav Ludvík, její tehdejší ředitel. Vyšetřovanou osobou a vyšetřovanou institucí je někdo úplně jiný.

A tady mě úplně fascinuje, že v podstatě my jsme měli předat něco jako ukázkou nebo jako součást dobré praxe, aby se v tom policisté zorientovali, a někdo z toho chce udělat kompro. Policisté vyšetřují tři miliardy v Motole. Pravda to není! Policisté vyšetřují zakázku asi za – já nemůžu mluvit, ale prostě za o něco nižší částku někde jinde. Pravdou je, že to dělá Hradec, pravdou je, že to dělá Národní centrála boje proti organizovanému zločinu. A už jsem toho možná řekl až moc, to je pravda. Ale nicméně já jsem si vždycky myslel, že novináři, a v této zemi by to pořád ještě mělo být dobrou praxí, každou zprávu ověřují ze dvou na sobě nezávislých zdrojů. No, není to tak. Ale proč ne? A pak se normálně osoby... Já tedy v Mladé frontě mám pronajatou titulní stránku a jsem tam tak jednou měsíčně, na to už jsem si zvykl, ale prostě pořád mě to nepřestane překvapovat, jakým způsobem se v této zemi vytvářejí nebo vyrábějí kauzy. Z tohoto se udělá kauza. Finále je co? Nic. Kdybych byl blondák a seděl jsem o něco západněji, tak bych to nazval typickou fake news.

Ale já touto cestou cítím, a omlouvám se, že tady zdržuji, cítím trochu povinnost se za prvé obhájit a za druhé říci, že tenhle způsob obchodování s informacemi je strašný, a skoro je mi líto, že toho pana redaktora nepotkám někde o samotě. Myslím si, že bychom si měli opravdu co říci. Děkuji. (Potlesk poslance Chalupy a několika poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi Miloslavu Ludvíkovi. Nyní pan poslanec Ladislav Šincl už v řádné přihlášce do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážené poslankyně, vážení poslanci, zabýváme se dnes kauzou nahrávek, které zachytily, jakým způsobem Andrej Babiš úkoluje svého

novináře a jak cíleně plánoval využití informací, které získal nelegálně ze živého policejního spisu. Zdá se, že česká politika klesla na úplné dno.

Chtěl bych připomenout, že toto jednání není v případě pana Andreje Babiše vůbec ojedinělé. A pro pana Babiše je zcela běžné sbírat informace na své protivníky a v případě, že nenajde nic, čím by je mohl kompromitovat, neváhá si potřebné informace zcela vymyslet. Sám jsem toho živým důkazem, neboť jsem se v minulosti stal obětí nedůstojné pomlouvačné kampaně, ve které pan Babiš bez jediného uzardění ohýbal pravdu tak, jak se mu právě hodilo.

Dovolte mi, abych vám připomněl, že zde dnes Andrej Babiš řekl: Slyšeli jste někdy, že bych já někomu vyhrožoval? Zase lhal! Ano, vyhrožoval mně. Bylo to dne 17. 6. 2015 při jednání pracovní koaliční skupiny za přítomnosti předsedy a členů rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny, jakož i dalších poslanců a úředníků Ministerstva financí ČR, ve věci pozměňovacího návrhu Ministerstva financí k tisku 415. Bylo zde cca 14 svědků. Toto jednání se konalo v budově Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, přímo pod touto místností v místnosti číslo 56. Zde mi Andrej Babiš vyhrožoval před všemi přítomnými a snažil se mne zastrašit. V této místnosti před mnoha svědky mne mnohonásobně lživě obvinil, a z korupce dokonce obvinil i mou manželku. Ba co víc, dokonce obvinil z korupce i mou matku, mou 73letou mámu, obyčejnou důchodkyni, která do té doby netušila, že nějaký Andrej Babiš existuje, a která nemá a nikdy neměla nic s politikou společného. Tyto své lži prokazoval listinami uloženými v deskách označenými mým jménem, které si nechal vyrobít. Ani jediné zde vyslovené obvinění nikdy nedoložil, jak je u Andreje Babiše zcela obvyklé.

Mohl bych vás dnes tady zasypávat všemi lžemi, které v té době a potom následně také pan Andrej Babiš na mne použil. Nicméně já vás nebudu zdržovat a nebudu vám tady tyto věci zbytečně připomínat.

Dámy a pánové, jsem živým důkazem, jakým nemravným způsobem Andrej Babiš dehonestuje své protivníky. Sám jsem proto o pravdivosti nahrených rozhovorů s novinářem Mladé fronty Dnes neváhal ani vteřinu. Mám totiž osobní zkušenost s člověkem, pro kterého nejsou pravda a čest hodnotami, které uznává. Dokázal opakovaně, že pro své mocenské zájmy udělá cokoli, byť je to třeba za hranici zákona. Takovýto člověk do této vlády ani do žádné příští prostě nepatří. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Šinclovi. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Jiří Zlatuška. Připraví se paní kolegyně Černochová. (Připomínky ze sálu, že by se mělo hlasovat o návrhu poslance Kováčika.) Pardon.

Poslanec Jiří Zlatuška: Já jsem poslouchal pana poslance Šincla o tom, co říkal. Jak byl obviňován on, jeho manželka, jeho maminka. A odnesl jsem si z toho tedy, že kdyby náhodou měl být někdy jmenován do nějaké vládní funkce, tak musí rezignovat ještě předtím, než tam půjde, protože celá rodina je obviněná. Zhruba v logice toho, že v okamžiku, kdy se objeví nějaké neautorizované klipy, tak má

odcházet kvůli tomu někdo jiný. Pan poslanec Šincl neuvedl vůbec nic z toho, co tvrdil o vyhrožování. Bylo to tvrzení proti tvrzení v nejlepším případě, pokud se odvolával na něco, co podle něj byly lži. Ale v každém případě u těch nahrávek použil odkaz k tomu, co v těch nahrávkách evidentně není. Případá mi, že tohleto hodnocení těch klipů, ty nahrávky nikdo nikdy neslyšel, protože jsou slyšet pouze neautorizované klipy z nich. Čert ví, jestli jsou vůbec věrohodné nebo v jaké míře konzistentní. Ale co se týče toho, co tam zaznělo, tak hodnocení toho, jaké o tom zaznívá, spíš svědčí o posluchačské nebo čtenářské gramotnosti těch hodnotících.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já se omlouvám, jak jsem přebíral řízení schůze, tak jsem zapomněl na procedurální návrh, který padl od pana předsedy poslaneckého klubu Pavla Kováčika. Připomněl mi ho pan zpravodaj a kolega Petr Gazdík, a proto musím dát teď... Samozřejmě, s přednostním... (K řečníšti přichází poslankyně Černochová.) Nemůžu, nemůžu, paní poslankyně. Váš předseda klubu je tady. Takže já se omlouvám, ale opravdu už nemůžu ani faktickou poznámku kolegy Votavy. Ani vaši faktickou poznámku nemohu udělit. Nezbyvá mi nic jiného, než se vypořádat s procedurálním návrhem.

Předtím tedy ještě s přednostním právem předseda klubu ODS. A ještě jednou se sněmovně omlouvám, že jsem ten procedurální návrh nenechal odhlasovat okamžitě po skončení vystoupení kolegy Šincla. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Stane se každému, že se zmýlí nebo v té atmosféře nedá hlasovat v pravý čas. Ale já si myslím, že to vystoupení pana poslance Zlatušky bylo tak nehorázné, že bychom mohli na něj reagovat, ti, kteří chtějí ještě před tím hlasováním, že jinak se může stát, že schůze bude přerušena. Já tedy budu proti. Ale je to opravdu nehoráznost, co tady zaznělo. Nehoráznost! On chce díky o tom, když to bylo před poslanci rozpočtového výboru. Tak se ptejte těch poslanců, kteří tam byli, jak váš pan předseda, kterého tady tak hájíte!

Já vím, že bojujete o místo na kandidátce, že vás nikde nechtějí, a že si myslíte, že si to vybojujete. Ale takhle tedy ne!

Ta paní má přes sedmdesát let – (Potlesk zleva.)

Vy se tomu smějete. No, můžete se tomu smát. Dokazujete jenom svůj charakter, že vám je úplně jedno, že někdo dehonestuje důchodkyni, protože si její syn dovolil nesouhlasit s ministrem financí. A to tedy fakt přehnal! Aspoň podle pana poslance Zlatušky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Prosím. Já už nemohu připustit další vystoupení. Vypořádáme se s procedurálním návrhem pana poslance Pavla Kováčika, a to na přerušení schůze Poslanecké sněmovny k tomuto bodu do přítomnosti předsedů koaličních politických stran, ano? A ministra vnitra, kterého se bezprostředně týká ta jedna záležitost.

Všechny vás odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Zagonguji a počkám, až se ustálí počet přihlášených, protože jde o vážné procedurální hlasování, a část kolegů

samozřejmě při tom počtu přihlášených odešla. Ještě chvíličku počkám. Ještě jednou zagonguji. (Chvíli vyčkává.)

Pan zpravodaj mě kontroluje, jestli říkám správně ten návrh. To znamená, že přerušujeme jednání schůze o tomto bodu do přítomnosti předsedů koaličních politických stran, a to v hlasování pořadové číslo 3, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 3 z přítomných 132, pro 63, proti 62. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy pokračovat, a to nejdříve vystoupení s faktickou poznámkou pana poslance Václava Votavy, poté paní poslankyně Černochové. Tak jste byli přihlášení k faktickým poznámkám. Přípraví se kolega Holík. To bude třetí faktická poznámka. Máte slovo, pane poslanče, k faktické... (Hluk v sále.) Já ještě než vám dám slovo, tak požádám sněmovnu o klid! Pokud diskutujete jiné záležitosti, než je bod této mimořádné 58. schůze, tak prosím, v předsáli. Ještě vás žádám o strpení, pane předsedo. Děkuji.

Slovo má pan kolega Václav Votava. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. No, s údivem jsem poslouchal to, co tady říkal pan kolega Zlatuška. Pane kolego Zlatuško prostřednictvím pana předsedajícího, opravdu i já to zplatuji za nehoráznost, co jste tady řekl. Za nehoráznost!

Já jsem na rozdíl od vás byl na tom jednání. Byl jsem tam jako předseda rozpočtového výboru. Nebyl jsem tam sám. Bylo tam asi čtrnáct poslanců, také členů rozpočtového výboru. A byl jsem naprosto šokován tím, co jsem tam viděl, co se stalo! Jak pan ministr Babiš vytáhl složku s nápisem Šincl a začal z té složky předčítat. A většinou to... a já věřím tomu, co říká pan kolega Šincl, byly věci vykonstruované, lži. Já jsem se nikdy nesetkal tady na půdě Poslanecké sněmovny, že by se něco takového stalo. My jsme tady sváděli v minulém volebním období a v dalších těch minulých volebních období tvrdé boje mezi levicí, pravicí, s vládou, s opozicí případně. Ale nikdy jsem neslyšel nebo nikdy jsem nepoznal to, že by některý z nich, někdo z nich prostě vytáhl nějakou složku a začal tam předčítat z nějaké složky nějaké takovéto dehonestující věci.

Pane kolego, za to, co jste řekl, styďte se! (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Votavovi. Nyní paní poslankyně Černochová a připraví se pan kolega Zlatuška. Tak už ne. Děkuji. Takže jediné pan kolega Zlatuška zůstal ve faktických poznámkách. Jinak máme paní kolegyni Černochovou jako první přihlášenou v řádné rozpravě. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: No, stydět se nebudu. Jenom v okamžiku, kdy něco hodnotíte, prostřednictvím pana předsedajícího pane kolego, tak byste měl říkat, ne že je to pravda, ale že to říkal pan poslanec Šincl a že tomu věříte. Svou rodinu zde začal

zmiňovat pan poslanec Šincl a začal ji zmiňovat bez toho, aby cokoliv uváděl nebo dokladoval. A jinak jestli v předchozích jednáních výboru se jednalo bez podkladu, to je dobrý, ale nic moc to nevyprovádá. (Reakce ze sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní můžeme pokračovat v řádné rozpravě a to je paní poslankyně Jana Černochová, řádně přihlášená.

Paní poslankyně, mohu přečíst ještě došlé omluvy? (Souhlas.) Děkuji. Omlouvá se paní poslankyně Helena Válková od 16 hodin do konce jednacího dne, pan poslanec Okleštěk z důvodů pracovních a omlouvá se ministr vnitra Milan Chovanec.

Faktickou poznámku kolega Šincl. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ladislav Šincl: Vážené kolegyně, vážení kolegové, opravdu jsem vás tady nechtěl zahlcovat lživými informacemi, které o mně šířil pan ministr Andrej Babiš. Samozřejmě že ty důkazy, pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče Zlatuško, tady fyzicky mám. Pan poslanec Babiš například o mně tvrdil, že jsem byl vyhozen ze svého zaměstnání z banky za nějaké nekalé praktiky. Zde mám samozřejmě důkazy, že jsem toto zaměstnání sám opustil, abych se stal manažerem dceřině společnosti téže banky. Takže tady toto konkrétně mám. Mám všechny věci přesně doložené, že opravdu pan Andrej Babiš je sedmilhář. Tak to prostě je.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s přednostním právem předseda klubu sociální demokracie Roman Sklenák. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Omlouvám se kolegyni Černochové i všem řádně přihlášeným. Ale právě v tuto chvíli mám pocit, že je ten čas, abych využil svého přednostního práva. Víte co? To, co zde zaznělo od kolegů z hnutí ANO, to bylo tolik nepravd, tolik lží, a kdybychom na každou měli reagovat, tak ta schůze bude skutečně velmi dlouhá.

Ale já bych v tuto chvíli – omlouvám se, že to budu číst z telefonu – rád přečetl jeden mail, který jsem před chvílí dostal a který právě také reaguje na to, co zde zaznělo. Je od doktora Ivana Příkryla, kterého možná znáte a právě jehož jméno zde bylo zmíněno. Tak tedy dovoluji, abych přečetl jeho reakci:

"Vážený pane předsedo, momentálně nejsem v České republice, ale v zahraničí. Pozorně sleduji schůzi Poslanecké sněmovny na ČT 24 a zaslechl jsem, že někdo četl e-mail, poznámku nějakého poslance ke mně jako novináři s tím, že jsem psal premiérovi, že jsem nahlédl do spisu v kauze trestního řízení před soudem s panem znalcem Douchou.

Nejsem novinář, ale stranický expert, který od roku 2005, tehdy z pověření premiéra Paroubka, se dlouhodobě zabýval analýzami kauzy OKD s akcentem na

problematiku bytů OKD, což jsem činil až do roku 2010. Když se o kauze začalo hovořit, požádal mě sbor poradců na Úřadu vlády, abych se podle veřejně dostupných materiálů a předaných stanovisek Evropské komise pokusil celou kauzu zrekonstruovat a analýzu předložit. To jsem také učinil a opakovaně jsem materiál veřejně publikoval. Na základě této publikace v médiích, v blozích a mých osobních stránkách mě kontaktoval pan Doucha. Neexistuje žádný právní předpis, který by mi zakazoval vyslechnout názor tohoto pána. Ten mi předložil posudek, který – jak řekl – byl součástí spisu soudního. On jej tam vložil a o tomto posudku hovořím.

Jsem právník, nikoliv novinář, bývalý státní úředník s dodnes platnou bezpečnostní prověrkou na stupeň tajné. Dobře znám svá oprávnění a vždy, i v době jako šéf Úřadu vlády, jsem odmítal všechny v uvozovkách nosiče informací a lobbisty, kteří se snažili ovlivňovat ústavní činitele. Někteří z nich jsou i přímí aktéři dnešního jednání. Proti tomuto nařčení se tedy ohrazuji.

New York, 10. 5., deset hodin místního času. JUDr. Ivan Příkrýl."

Tak to jsem považoval za užitečné zde přečíst, abychom si udělali obrázek, jakým způsobem je zde manipulováno s fakty. Děkuji. (Potlesk z lavic sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Romanu Sklenákovi. Nyní tedy řádně přihlášená paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, jak bylo před malou chvílí zřejmé, tak motýlek ne vždy znamená noblesu. V tomto sále u některých kolegů bohužel s sebou přináší vrcholný projev buranství, které je i na půdě této Poslanecké sněmovny v tomto volebním období zcela nevidané.

Myslím si a chtěla bych poradit kolegům z hnutí ANO, jestli by se před těmi volbami nechtěli přejmenovat, jestli by nechtěli být hnutím s názvem SM – hnutí, které je sektou masochistů. Protože to, co tady, milí kolegové a kolegyně, předvádíte, to je skutečně nevidané. Když jsem včera viděla v Událostech, komentářích paní kolegyni, prostřednictvím pana místopředsedy, nepřítomnou Válkovou, jak tam hájí presumpci nevinny – ano, bývalá ministryně spravedlnosti, která na základě lživých fám a pomluv odvolala ředitele Vězeňské služby generála Dohnala. Toto jeho odvolání ji dohnalo v podobě soudního rozhodnutí, kdy až ministr Pelikán pana generála Dohnala musel vrátit do pozice, a já jsem za to ráda. Tak tato členka hnutí ANO má plná ústa presumpce nevinny a káže nám morálku.

Ten masochismus, o kterém jsem tady mluvila, kolegyně a kolegové, to přece vy čtete každý den v novinách. Vy určitě ten obecný monitoring máte. Není tady přítomen pan ministr obrany Stropnický, ale jestli jemu nevdají, že o něm jeho šéf a předseda vašeho hnutí hovoří jako o slabochovi, který na to nemá, nebo při vší účtě k Martinovi Komárkovi prostřednictvím pana místopředsedy, o kterém předseda hnutí ANO hovoří, že to je pi-, zbytek si domyslíte sami, případně další kolegové jsou zm-, zbytek si doplníte sami, prezident Zeman má ho- na práci a jiné perly. To vám nevdají? Vy se nestydíte? Není vám to trapné, že něco takového musíte o sobě každý

den číst v médiích? Nepostavíte se svému šéfovi na svém stranickém klubu a neřeknete mu "už toho bylo dost, pojďme si nalít čistého vína a pojďme si říct s kým, milý Andreji, po volbách počítáš, s kým nepočítáš"? Protože to, v jakém poločasu rozpadu jste vy, je i tady zřejmé. Už pan kolega Telička, jak o tom hovořila kolegyně Adamová Pekarová, tak ten to pochopil. Možná vás bude přibývat.

Víte, když tady kolega Faltýnek, prostřednictvím pana místopředsedy, hovořil o tom, jak dostává spousty mailů a podpůrných SMS a MMS a nevím čeho všeho, já si myslím, že na té druhé straně ti z nás, kteří jsme, tak dostáváme taky hodně mailů. A dost mě mrzí, že tedy nemám v přátelích Miss Arizona, jako má hnutí ANO, která napsala mooc krásný podpůrný status panu Babišovi o tom, jak mu hrozně fandí z toho Brna. Prosím, Miss Arizona, pěkná ženská, koukněte se na ni.

Ale víte co? Už o tom tady hovořili kolegové z KSČM a já jim musím dát za pravdu, byť jsem hlasovala proti přerušení této schůze, protože si myslím, že to, že pan prezident na dnešek v Liberci v půl osmé svolal setkání předsedů koaličních stran, to není náhoda. Pan prezident si nepřeje, abychom dneska o něčem hlasovali, tak jako si to nepřeje pan Babiš, který zmizel ve chvíli, kdy se schválil program. Bohužel, kolegové z ČSSD, abych byla spravedlivá, zmizel i pan premiér Sobotka, byť je omluvený. Ale nezlobte se na mne, když jsme podávali návrh na tuto schůzi, tak jste vy prostřednictvím pana předsedy Poslanecké sněmovny určili termín a čas, a prostě pan premiér tady měl sedět a měl s námi diskutovat a měl poslouchat to, co tady zaznívá, stejně jako ministr vnitra Chovanec a stejně jako ten, kterého se to nejvíc týká, tedy pan Andrej Babiš.

Co se týče těch trestních oznámení, o tom tady hovořila už celá řada mých předřečníků, že údajně tedy pan ministr financí a vicepremiér podal trestní oznámení. Nevíme, na co podal trestní oznámení. Na nelegální použití odposlechů. Na údaje, které v těch odposleších zaznívaly. Nebo jestli se třeba i neobrátil na Bezpečnostní radu státu, aby premiér, případně někdo další ho informoval o tom, jestli ho někdo sleduje, odposlouchává, neodposlouchává. Na to všechno jsem se tady dnes chtěla pana Babiše i pana premiéra ptát.

Také tady ještě nezazněla jedna věc, kolegyně a kolegové, a z té mi je hodně smutno a myslím si, že by se tím měl zabývat kdo jiný než pan premiér. Víte, když tady probíhala v přímém přenosu na konci minulého volebního období před pádem naší vlády tisková konference pana Šlachty, Ištvana o těch tunách zlata a nevím o čem všem, přehrajte si to někdy, tak to bylo také na základě odposlechů. Srovnávám možná – možná – nesrovnatelné. Na druhou stranu, když si uvědomíte, jakým způsobem tehdy postupovalo státní zastupitelství, policie, de facto to zatýkáni probíhalo v přímém přenosu České televize a jiných zpravodajství. Jak je možné, že tady tři dny běhá nahrávka, ze které je zřejmé, že někdo disponuje nějakým policejním spisem, ať už je to ten novinář, nebo je to pan Babiš, kterému dával kopii, a nikde se nezatýká?

Ano, museli bychom se jako Poslanecká sněmovna sejít, abychom hlasovali o vydání pana Andreje Babiše z důvodu jeho obvinění, že se dopustil trestného činu. Jak je možné, že policie a státní zastupitelství v tomto případě měří někomu jiným

metrem? To se vám, kolegyně a kolegové z hnutí ANO, nezdá divné, když vy tady téměř konstruuje zločinné spolčení, spiknutí, a všechno je kampaň?

Z toho pohledu, jakým způsobem policie a státní zastupitelství přistupovaly ke kauzám, které se týkaly té předminulé vlády, to je skutečně na pováženu proti tomu, co prochází vám. A divíte se, že to v nás jako opozičních poslancích, kteří se podepsali pod tuto dnešní schůzi, vyvolává otazníky? A ptáme se, kdo tedy bude tím policejním prezidentem. Bude to skutečně pan Šlachta? Mě by také zajímala ta otázka, jak ji tady kladl předseda našeho poslaneckého klubu pan Stanjura, co pan Babiš na tuto nabídku odpověděl, kdo mu tuto nabídku dával a jiné věci. Proč tady nesedí pan ministr Babiš? To se nás bojí? To se bojí našich dotazů? Proč tady nesedí pan premiér? Bojí se našich dotazů?

Vy jste si toho možná nevěšmli, já ano, ale v tom odposlechu zazněla – něco tady už z toho citoval pan kolega Ludvík, který logicky hájil sebe a tu pasáž, která se v tom odposlechu týká jeho, ale mě osobně zrovna zajímá kauza Beretta, protože jsem členkou výboru pro bezpečnost, jsem členkou výboru pro obranu a jsem místopředsedkyní stálé komise pro kontrolu Generální inspekce bezpečnostních sborů. Ano, beretta je také zbraň, Ivane Adamče. (Reaguje na poznámku ze sálu.) Ale tady to je zbraň, kterou nevím, kdo nabíl. A já bych se chtěla zeptat pana premiéra, protože jak tady všichni víme, v této kauze jde mimo jiné o to, že prokazatelně zkorumpované složky policie měly vyrábět kriminalizující kompro na šéfa advokátní kanceláře WEIL, GOTSHAL & MANGES, a tato advokátní společnost zastupovala České dráhy proti nárokům – tuším, že to byla Škoda Transportation – ano, ta Škoda Transportation, kterou – vážený pane nepřítomný premiére – osobně právě zastupuje pan Radek Pokorný. To jméno je známé asi nejenom sociálním demokratům, ale nám všem. Takže já skutečně chci být objektivní, nechci tady kritizovat pouze pana Babiše, že tady není. Chtěla bych zároveň vysvětlení od pana premiéra Sobotky, co s tímto hodlá dělat, protože skutečně na těch odposleších toto zaznělo, a každý, kdo má alespoň nějakou povědomost o právu, tak ví, že pokud tento odposlech je někde zveřejněn, tak tuto advokátní kancelář WEIL, GOTSHAL & MANGES může zásadním způsobem poškodit. A tato advokátní kancelář má i zahraniční zastoupení, takže se to netýká jenom České republiky.

Skutečně bych velmi ocenila, kdybychom se tady dočkali v této kauze v brzké době nějakého vysvětlení, případně omluvy, že to tak není. A to vysvětlení klidně může být od toho, kdo to říká na té nahrávce, což je pan Babiš, nebo od pana premiéra Sobotky, protože asi není veřejným tajemstvím, že s panem Radkem Pokorným má nadstandardní vztahy.

Z veřejných zdrojů je také známo, že tato advokátní kancelář zastupovala český stát, a možná kdyby tady byl pan ministr dopravy Ťok, tak by mohl potvrdit obsah těch soudních sporů. Zastupovala několikrát různá ministerstva, různé státní instituce a bývala úspěšná. Nevím, co se stalo, kdo se zneprátelil s kým, že dnes to je jinak, ale skutečně tady tím, že nedostáváme jasné vysvětlení ani od pana premiéra, ani od pana Babiše, tak ve veřejném prostoru dochází i k poškozování nějakého jména, jména jako značky nějakého subjektu. A není to jediný případ. Někteří jiní kolegové tady hovořili o Hospodářské komoře. Samozřejmě, tam je to ještě horší, protože Hospodářská komora je součástí našeho systému.

Uvědomujete si, jakým způsobem tato kauza poškozuje nejenom tuto Sněmovnu, ukazuje na impotenci jednotlivých aktérů vládní koalice, neschopnost se dohodnout, přeměřování si svého ega, kterému z pozadí sekunduje bohužel pan prezident? Toto všechno týden vnímáme v online přenosu a bohužel ještě nějaký týden, nedejbože měsíc, sledovat budeme. Ale tady skutečně to vaše handrkování se, ty vaše urážky, ta vaše neschopnost vládnout poškozuje nejenom Českou republiku, ale i subjekty, které v ní působí, a to nejenom na území České republiky, ale i v zahraničí.

Takže prosím, podám interpelaci na pana premiéra, jakým způsobem hodlá on v těchto věcech vystupovat, podávat nám vysvětlení, protože tady skutečně je to i jeho pravomoc, kterou má danou právním řádem České republiky, a měl by to být on, který by měl nechat zajistit nezávislé prošetření úniku informací bezpečnostními, zpravodajskými a dalšími kontrolními orgány České republiky, a samozřejmě společně s panem premiérem by na tom měl participovat i ministr spravedlnosti a ministr vnitra.

Názor ministra spravedlnosti, když jsem tady mluvila o tom přejmenování hnutí ANO na SM, tedy sekta masochistů, tak to, co tady řekl pan kolega Pelikán, to jsme si snad zapamatovali všichni. Kolegyně a kolegové nejenom z ANO, opravdu vám přijde naprosto standardní, že něco takového řekne ministr spravedlnosti na půdě Poslanecké sněmovny? Mně to standardní nepřipadá.

Myslím si, že by skutečně se tato Sněmovna měla dohodnout na termínu předčasných voleb, které, tak jak navrhuje Občanská demokratická strana, by mohly být v měsíci září, s tím, že daňového poplatníka to nebude stát ani o halíř víc, protože září nebo říjen z hlediska vytištění lístků a jiných věcí je skutečně jedno. To nebudou ty předčasné volby, které by byly ještě z hlediska toho nákladu, šly by do desítek milionů korun. Skutečně toto by nestálo daňového poplatníka, občana ČR, nic, a myslím, že bychom si všichni ušetřili ten pocit – já nevím, jestli to slovo tady můžu říct, ale já si myslím, že to tak cítíte skoro všichni – ten pocit hnusu, který se tady na nás valí, lepší, a jsme toho svědky. Já toho nechci být svědkem.

Já jsem se tady ptala kolegů, jsem v Poslanecké sněmovně víc než šest let a ptala jsem se kolegů pamětníků, kteří tady zažili různé pády různých koalic, jestli se tady něco takového dělo. Nedělo. Skutečně, kolegyně a kolegové z ANO, máte prvenství. Já budu doufat, že to prvenství máte jenom v tom a nebudete ho mít ve volbách.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Černochové. Nyní dvě faktické poznámky, pana poslance Jiřího Zlatušky a pana poslance Ivana Adamce. Poté paní poslankyně Lorencová, která je řádně přihlášena. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, paní poslankyně Černochová tady v úvodu obvinila pana vicepremiéra Babiše z toho, že prý měl podle těch klipů, co ona poslouchá – já jsem je neslyšel, ale vycházím z mediálních zpráv, že to takhle nebylo – že údajně podle těch nahrávek měl přístup k tajným živým svazkům. Poté nám tady sdělila, že ona má zájem o Berettu. Já bych z toho usoudil, že z toho může mít zájem takový, že u ní v kanceláři leží živý svazek případu Beretta. A teď, když

jsem tady toto řekl a nahrává se to, tak se to stává součástí nahrávek, a někdo to takhle vystřihne, tuto větu, která bude jasně z kontextu, protože já jsem to řekl v jiném, takže jsem se zde nedopustil ani žádné hypotézy o tom, co leží v místnosti paní poslankyně. Ale doporučoval bych paní poslankyni, aby si to opakovaně pouštěla a pak z toho vyvozovala zhruba stejné věci, co tady vyvozovala vůči panu vicepremiérovi. Bude z toho mít neklidné spaní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Adamec s faktickou poznámkou a paní poslankyně Černochová také s faktickou poznámkou. Dobře, paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Chtěla bych ubezpečit vašim prostřednictvím pana kolegu Zlatušku, že já mám spaní velmi dobré, na rozdíl od něj evidentně. A jestli ho zajímá, co mně leží v kanceláři v Poslanecké sněmovně, může se tam přijít podívat. Beretta to není, ani ta, která tady byla zmiňována kolegou Adamcem.

Ale možná panu Zlatuškoví v jeho nabubřelosti a v jeho hlouposti a v jeho primitivismu ušla jedna dost podstatná věc, že o kauze Beretta, to, co já jsem tady řekla, psaly opakovaně Lidové noviny. Lidové noviny do každé rodiny. (Smích vlevo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Adamec s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já nebudu přilévát oleje do ohně, to si myslím, že je zbytečné. Ale chtěl jsem vás poprosit, já chápu, že to jednání už je únavné, jednáme několik hodin o stejném problému. Ale aby mě paní kolegyně příště oslovovala vašim jménem, ne sama o sobě. Opravdu v lavici mně to nevádí, nebo někde jinde. Tady ve sněmovně to pokládám za velmi nevhodné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Samozřejmě to беру na nás na řídící, na všechny. Ano, prosím, oslovujte své kolegy pouze prostřednictvím předsedajícího.

Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Zlatušky, pak už konečně paní kolegyně Lorencová s řádnou přihláškou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pana předsedajícího bych poprosil, kdyby paní poslankyni Černochovou, jak tady tak nadšeně skandovala Lidové noviny, upozornil, že pan Stanjura, její kolega, tady předtím ve svém vystoupení apeloval na pana vicepremiéra Babiše, proč prý nezajistil, aby jeho noviny o některých věcech nepsalý. No, nezajistil to proto, že je neovlivňuje. (Smích vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vracíme se do řádné rozpravy. Nyní má slovo paní poslankyně Jana Lorencová, připraví se pan poslanec Chalupa. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Lorencová: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, po své mnohaleté novinářské praxi a zjišťování, jak ve skutečnosti fungují mafie neboli organizovaný zločin prorostlý do státního aparátu, jsem netušila, že se jednou dostanu mezi elitu, která se cítí být etalonem morálky a má za to, že bez politického mandátu i zákonného rámce může rozhodovat o komkoli a o čemkoli.

Hnutí ANO s předsedou Andrejem Babišem si zde zvolili ve volbách občané této země. Nikoli vy politici. Byli to občané ČR, kteří mu dali mandát, kteří si ho zvolili. Zvolili si ho proto, že vám vadí, a voliči si nás zvolili, abychom vám vadili. A já vidím, že se jim to podařilo. Že vám prostě vadíme. Vadíme vám i jako hnutí ANO. Nevadí vám jen Andrej Babiš.

Ústava České republiky – dovolte prosím (hluk v sále) zakazuje vlastnit majetek? Z Ústavy České republiky nic takového nevyplývá. Pardon. (Úprava mikrofonu.) Z Ústavy České republiky nic takového nevyplývá. Bohatí jsou znaveni aktivitami politických práv? Zbavení aktivních politických práv? Já se nikde nic podobného nedočeta.

Kdo bude zvolen, rozhodují voliči, a ne vy. Organizujete puč na člověka, který je prostě jen jiný, než je většina z vás. A proto také byl zvolen. Jste to vy, pane Kalousku. Přítomný? Nepřítomný. Jste to vy, nepřítomný pane Sobotko, kdo jste převážně způsobili státní dluh, nebo podíleli se na způsobení státního dluhu ve výši, ani nevím teď, kolik to má nul, bilion 600 mld. korun. Zadlužování země skončilo teprve příchodem této vlády. Teprve okamžikem, kdy nastoupil do funkce ministr financí Babiš. Já nebudu vzpomínat akce kolem OKD, nadhodnocených kamenů, já nevím, všech těch kauz, s kterými jsem se seznámila během své novinářské praxe. Bylo by to celkem zbytečné. Řadu toho už pronesl kolega Hájek, hlavně pokud jde o OKD.

Ale aby to nebylo kolegům, až je mi to líto, kolegům, do těch jsem se ještě nikdy netrefovala, kolegům na levici příliš líto, že se jim věnuji málo, protože si užívají jenom té opoziční selanky, podílí se také na krájení toho koláče, o kterém běžní občané nemají ani ponětí. Vzpomeňte si jen na to, co se týká nás všech, vás všech, tedy i komunistů. V roce 2001 jste schválili novelu celního zákona, která umožnila nezajišťovat celní dluh.

Asi si budete všichni pamatovat, myslím, že to bylo odvysíláno Českou televizí v souvislosti s M5. Výši škody, kterou jste jenom tímto krokem způsobili, asi už se nikdy nedozvíme. Ale byla obrovská, byla v miliardách. A toto schválili komunisté, členové ODS, lidovci, ČSSD, Unie svobody. Proti byl jediný poslanec z celé Sněmovny a to byl člen ODS poslanec Plachý. Vaše rozhodnutí umožnilo mafii způsobit obrovské celní dluhy v řádu skutečně miliard. Možná se nám Radovan Krejčíř někde z Jihoafrické republiky směje. Když se podívám, kdo tehdy konkrétně hlasoval, tak zde máme dodnes mnoho těch, kteří jsou přítomni a tenkrát také zvedali ruku pro to, aby celní dluh nebyl zajištěn.

Mám věřit, že jste jako politické subjekty tak neschopní, že jste nevěděli, pro co tu ruku zvedáte? Nebo mám věřit, že jste v systému mafie, pro kterou možná pracujete? Nevím, co z toho je ta lepší varianta. Pro náš státní rozpočet žádná. Je to jedno. Způsobili jste státu škodu velmi velkého rozsahu a ze svého do svých kapes zatím pro ni nikdo nesáhl, aby ji uhradil.

Co děláte dnes? Objektivně hrozí, že mnozí půjdete na podzim od válu. Nebo půjdeme od válu. A tak se řídíte heslem po nás potopa? Naši lidé přece potřebují práci. Naše země potřebuje investice. Každý nemůže být zaměstnán v neziskovkách, jejichž účet je kdovíjaký a peníze kdovíodkud. Ministři se ale dnes rozhodli... omlouvám se, mám něco s hlasivkami. Ministři se rozhodli nejet do Číny. Chtějí, abychom byli nedůvěryhodnými partnery pro zahraniční investory?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vás, paní poslankyně, přeruším a požádám sněmovnu o klid! Pokud diskutujete jiné problémy, než je bod naší 58. schůze, prosím v předsáli, ať může každý diskutující v klidu přednést svoji věc. Prosím o to kolegy na levé i pravé části sněmovny.

Poslankyně Jana Lorencová: Omlouvám se ještě jednou za svoje hlasivky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To je v pořádku, má tady být klid. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Jana Lorencová: Kdo vás instruuje, abyste zajistili chaos a znepokojovali lidi? Kdo chce v této zemi zneužít znepokojenosti lidí a kdo je chce dokonce snad vyhnat do ulic? Kdo vás ve skutečnosti platí? Je to jedno, ale občané této republiky to určitě za to nejsou.

Máte plnou pusou demokracie, nezávislých médií, a přitom se už po léta na zpravodajství ČT nedá dívat. Lidé ji právem nazývají bakalovízi. Už se jí smějí. Je pravda, že pravda začíná tam, kde končí její signál. Lhaní a manipulaci v ní za poplatky občanů také snad zajišťuje Babiš?

Sociální demokracie má plnou pusou práce pro lidi. Ale řídí se v současnosti heslem čím hůř pro lidi, tím lépe pro nás. Zneužíváte faktu, že se většina lidí nedozví informace, které prokážou, kdo je kdo. Díky vám nemůže být osvobozen drobný stánkař od elektronické evidence tržeb, protože premiér chce, aby se na Babiše lidé naštváli a zajistili, aby novela o EET neprošla ve vládě. (Nesouhlas zleva.) Můžete se tomu smát, ale je to bohužel tak.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím sněmovnu o klid! Pokud se někdo chce přihlásit do rozpravy, prosím písemně nebo z místa. Ale zásadně podle pořadí.

Poslankyně Jana Lorencová: S největší pravděpodobností počítáte s tím, že stokrát opakovaná lež se stává pravdou. Možná se toho opravdu dočkáte.

Je vidět, že kdo v této zemi pracuje, je chudý nebo bohatý, tak se na něm nit suchá nenechá. Je dehonestován, pokud si dovolí ohrozit vaše koryta. Volby se blíží a zoufalci dělají zoufalé věci. Premiér podává demisi, nepodává demisi, odvolává Babiše, ale je mu jedno, že není dohodnuta náhrada za to, co jste zde způsobili. Co ještě ve skutečnosti ani nezačala pracovat, a ti nám kážou o morálce. Kdo z vás má morální kredit, aby hodnotil jiného morálku. Co jste pro tuto zemi udělali zatím vy?

Politická odpovědnost zatím znamená nulovou odpovědnost. Lékař odoperuje špatně ledvinu a je trestně stíhán. Vy poškodíte zájmy naší země, způsobíte bilionový státní dluh, ničíte budoucnost našim dětem, a ještě máte tu drzost si hrát na mravokárce. Jste lidé bez skrupulí a bez osobní odpovědnosti. Ze strachu, že můžete přijít o dobré bydlo, se dokážete dopustit kdečeho. Analogie k tomu, že je třeba zabít Sekala, se tady přímo nabízí. Babiš vám vadí. Prostě je třeba toho jednoho člověka z politiky vyštvat!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byla poslankyně Jana Lorencová. Mám tady čtyři faktické poznámky, takže požádám pana kolegu Chalupu o strpení. První faktická poznámka je pana poslance Petra Kořenka, připraví se pan poslanec Michal Kučera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji, pane předsedající. Já se tedy ohražuji, aby někdo tady říkal, že jsem bez skrupulí apod., tak jako ostatní. Já tady nesedím za peníze žádného soukromého podniku. To ad 1.

Že se občané nedozvědí pravdu, to je pravda, protože ČSSD nemá noviny ani televizi, takže to je logické, že se nemůžou dozvědět pravdu.

Co se týká EET, tak já bych jenom chtěl říct, já na nikoho neútočím a proti nikomu nejedu. Ale zcela jednoznačně jestliže tady ministr financí připraví zákon, který buzeruje lidi a živnostníky – ano, hlasoval jsem pro něj taky, protože jsem mu věřil, že to má připraveno a vykomunikováno – a dneska je buzerují za to, že podají pozdě nějaké příznání, že tam nedodrží pět dnů, hledají se tam chyby, není sjednocená činnost Finanční správy, tak je něco špatně. A myslím si, že by měli mít ti velcí všechno v pořádku, a pak na ty malé.

A co se týká těch živnostníků a lidí, kterým zneprůjemňujeme občas svým jednáním život, tak bych chtěl taky říct jednu věc. Ti lidé pracují celý život od rána do večera. Ať je to naše holička, ať je to kolegyně, která měla čistírnu, apod. Ale nikdo k žádnému velkému majetku poctivou prací nepřišel. Takže jestliže se tedy o něčem bavíme, stačilo vysvětlit věci, na které jsme se tázali. A to, co je dovoleno u jiných, u běžných občanů, bohužel u politiků dovoleno není. A s tím člověk, který jde do politiky, musí počítat.

Prosím, abychom tady já, ani moji kolegové, kteří si svou práci dělají poctivě, nebyli uráženi. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kořenkovi i za dodržení času. Nyní pan poslanec Michal Kučera s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Připraví se kolega Fiedler.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já jsem jenom čekal, kdy paní poslankyně Lorencová zakončí svůj projev zvoláním: Ten, kdo seje vítr, ten sklízí bouři. Protože takhle mi ten projev připadal. Nicméně já jsem tady bohužel odsouzen k tomu, abych celé jednání Poslanecké sněmovny včetně naprosto neskutečných výstupů poslanců hnutí ANO strávil u tohoto zpravodajského pultíku a slyšel ho. Takže se musím přiznat, že už jsem tak dlouho netrpěl, jako trpím dnes, zvláště při tom, když tady vystupují poslanci hnutí ANO.

A paní poslankyni Lorencovou jsem chtěl požádat o jedno prostřednictvím pana předsedajícího. Paní poslankyně, prosím vás, aspoň si srovnejte ta čísla, která tady říkáte, protože jinak to zní opravdu velmi trapně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kučerovi za dodržení času k faktické poznámce. A ještě než pan kolega Fiedler přistoupí k pultíku, přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se pan místopředseda vlády, ministr financí Babiš od 18 hodin na jednání Poslanecké sněmovny. Dále se omlouvá pan ministr Robert Pelikán od 16.30. A potom se omlouvá do 16 do 21 hodin pan poslanec František Vácha. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Karel Fiedler: Já aktuálně zareaguji na přečtené. Pan ministr Babiš se omlouvá od 18 hodin. Kde je už hodinu? Jednáme tady o něm v podstatě, o jeho problému, není tady. Chápu, že od 18 musí do Liberce. Ale proč tady není teď?

K paní poslankyni Lorencové prostřednictvím pana předsedajícího. Paní kolegyně, nezlobte se na mě, vy jste tady použila větu, že stokrát opakovaná lež se stává pravdou. Nezlobte se na mě, paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, to se týká i vás. Vy tady říkáte, zřejmě podle vašeho pana předsedy – furt melete tu samou lež a myslíte si, že to bude pravda, že vy jste zastavili zadlužování tohoto státu. Takže tato vaše vláda předkládala tři rozpočty: 2014, 2015, 2016 a bude 2017. Jeden jediný byl v plusu. Ty dva předtím byly minusové a ten nový na 2017 je opět naplánovaný v deficitu. Takže nelžete, že vy jste zastavili zadlužování! Pouze se vám jednou podařilo, že to dopadlo v plusu, ale další rok už je naplánován deficit. To je to, proč říkám, že stokrát opakovaná lež ve vašem podání se má stát pravdou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A nyní pan poslanec František Laudát a pan poslanec Blažek. (Upozornění z pléna, že není přítomný žádný ministr.) Dobře, nemohu pokračovat. Pane poslanče, musíte vydržet s faktickou poznámkou. Požádám předsedy poslaneckých klubů vládní koalice, aby zajistili alespoň jednoho ministra, abych neporušoval jednací řád Poslanecké sněmovny. Tady je předseda poslaneckého klubu hnutí ANO, i pan kolega Mihola je tady. (Poslanec Faltýnek vychází ven a vzápětí přichází do sálu ministr Zaorálek.)

Pan ministr zahraničí se dostavil. Můžeme pokračovat. Pan poslanec Laudát s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Laudát: Děkuji za slovo. Já k paní kolegyni Lorencové. Až skončí tato vláda, tak byť tam je jakýsi ekonomický tah vzhledem k podmínkám na trhu, tak za vaší vlády bude v historii České republiky rekordní deficit. Bude přes 1,8 bilionu korun. Nebylo to nikdy. A to navzdory tomu, že jsme museli překonávat největší krizi od třicátých let minulého století.

Za další, když jste se tady ptala, řadu otázek jste položila, tak já bych vám řekl na ně kdo. Kdo jste se ptala. Tak na téměř všechny v tom závěru by byla odpověď vy. A teď nemyslím vás osobně, ale hnutí ANO.

Nemá smysl jezdit do Číny. Ono stačí, kdybychom svým chováním drželi kredit České republiky. My máme největší obchodní výměnu se sousedy. A kdo škodí pověsti, když v Německu se píše potom o panu Babišovi, bezprecedentním střetu zájmů, posledně dokonce o jeho útoku na demokracii. Tím ničíte pověst. Tím vyháníte jakékoli investory. Protože tohle jsou ty základní vzkazy investorům, kteří mají firmy s vysokou přidanou hodnotou. To jsou vzkazy firmám, které s námi obchodují. To je přesně to, v čem hrubě porušujete postavení a kredit České republiky. Jezdit do Číny nemá smysl, to jsou jenom drobné. Ale ztratit kredit v sousedním Německu, což je tady na dojezd autem za dvě hodiny, to pro nás může být tragické. A vy hrubým způsobem poškozujete pověst České republiky. Za zlomek toho, co pan Babiš tady předvedl a co má na triku. A to je jenom špička ledovce a každý to ví. Mně docela vadí, co tady pronesl pan místopředseda Sněmovny za KDU na začátku – kdybychom věděli atp. Vždyť jsme to tady říkali od začátku. (Předsedající upozorňuje na skončení času.) Takže prosím, ať mluví za sebe.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Děkuji. Pan kolega Blažek vzdal faktickou poznámku, takže nám zrychlil čas. Nyní pan poslanec Chalupa, připraví se kolega Kolovratník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já když se podívám na ten název dnešní schůze – Zneužití moci ministrem financí Andrejem Babišem vůči nezávislým institucím v demokratické společnosti – tak tam vidím minimálně dvě nepřesnosti. Za prvé, nikdo neprokázal, že pan Andrej Babiš zneužil moc. Zatím jsem to tady neslyšel, to jsou jenom pindy. A druhá věc. Pokud jsou nějaké nezávislé instituce, tak nemůžou být ovlivněny nikým. A pokud nějaká nezávislá instituce má pocit, že bylo proti ní zneužito moci panem Andrejem Babišem, tak bych rád viděl tady nějaké trestní oznámení této instituce na osobu pana Babiše. Jestli tady žádná taková není, tak celý ten název je špatně.

Zareaguji na předřečníka pana... (nemůže si vzpomenout na jméno, smích v sále)... pana kolegy Laudáta vašim prostřednictvím... No, pan kolega Laudát už tady dlouho nebyl, takže trochu mi to vypadlo. Řekl – každý to ví. Já bych chtěl vědět – říká každý to ví, ale co ví každý? (Zleva se ozývá – všechno.) Všechno. Aha. To jsou takové ty pojmy – všechno a ví a stejný, to jsou dost relativní pojmy. (Opět poznámky zleva, nesrozumitelné.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Prosím kolegyně a kolegyně, aby nevykřikovali. Pokud chtějí vystoupit v diskusi, ať se přihlásí. Zatím je jich přihlášených pouze jedenáct plus mám jednu faktickou poznámku. Prosím, pokračujte, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Pana kolegy Kučery je mi vašim prostřednictvím líto, že tady trpí. Někteří vaši kolegové to vyřešili tak, že místo aby byli v práci, tak už tady nejsou, tak to jenom k tomu.

Nyní mi dovolu, abych teda řekl to, co jsem si připravil. A chci dopředu říct, že to není kvůli mému umístění na kandidátce, není to kvůli volbám (smích v plénu), napsal jsem si to sám, tak aby tady zbytečně nebyly zase nějaký pindy o tom, že se potřebuju tady nějakým způsobem projevit. Já jsem nespokojený občan. Takže já řeknu, s čím jsem nespokojený.

Musím se přiznat, že jako poslanec této ctihodné – a dneska se mi to vyslovuje opravdu velmi, velmi těžko – ctihodné instituce se tady obracím na nepřítomného pana premiéra vašim prostřednictvím, pane předsedající, s tím, abyste jako premiér vlády České republiky a předseda Bezpečnostní rady vlády (státu) rázně a neprodleně učinil potřebné kroky k tomu, aby byla učiněna přítrž nezákonnostem, kterým jsme zde i jinde svědky v přímém přenosu. Mráz mi skutečně běhá po zádech, ale z vás, kolegyně a kolegové. A vzhledem k tomu, že jste v postavení zákonodárců, mám pocit, že celá řada z vás je tu nějakým nedopatřením. Jako byste nebyli schopni rozlišit, co je a co není zákonné. Ale to si přebere volič sám.

Byla zde zmínka tuším o zahraničí, o Spojených státech amerických, o jejich demokracii. Vážení, kdyby tam probíhal soud, tak ten soudce, kdyby si vyslechl to, co ta žalující strana říká podobným způsobem jako vy, že ty věci byly pořízeny nezákonným způsobem, tak by nařídil porotě, aby to zapoměla, a nařídil by, že to bude smazáno ze záznamu. Takhle by to bylo.

Vážení spoluobčané, toto je stejný případ, kdy do éteru byly velmi sofistikovaně vypuštěny nezákonně pořízené a kdovíjak upravené drby. Sám novinář – a dneska to tady několik z vás opakovalo, že pan Babiš nahlížel do dokumentů ze živého spisu – sám ten novinář prohlásil, že nic takového se nestalo a že on žádné takové dokumenty nemá. Takže jedna paní povídala tohle, jiná paní povídala tamto a vy to tady říkáte, že je to skutečnost, že je to pravda, že je to prokázáno? No... Přesto se to zde stále opakuje, takže já mám pocit, že jste hlouzí a slepí, a nechápu, s čím zde vlastně operujete. Neustále opakujete – pokud bude prokázáno. Zdůrazňuji to slovo pokud. Konáte zde štvanci na člověka na základě jakýchsi dohadů a vašeho názoru? Vy, zákonodárny sbor? Otřesné.

Dluhopisy. Tady sedí – bohužel tady nesedí ani jeden z těch, kteří na tom zákonu o dluhopisech nesou přímý podíl. Nejsou na pranýři, nepodávají rezignaci, nepoložili mandát poslance. Zdá se vám to normální?

Vlastnictví médií. Jsou tu strany, které mají vlastní média a jsou nestranné? To je otázka. No logicky nemohou být nestranné, když jsou to stranické noviny. A jsou mediální, jsou veřejně přístupné. Takže o čem se tady bavíme? A už jsme se o tom

bavili u těch zákonů, kdy dneska na Facebooku a na internetu je mnohem více čtenářů než těch, kteří čtou nějaké tištěné noviny.

Tady jsem zaslechl, že jsou strany, které ten stranický tisk mají... Takže jim to tady zakážeme jako zákonodárny sbor, že strana nebo politik se nesmí projevovat na Facebooku, nesmí mít noviny, nesmí se vyjadřovat, nesmí mediálně komunikovat? To asi nemyslíte vážně.

Jsou tu další občané České republiky, kteří stojí po léta, po léta stojí v zákulisí stranických sekretariátů, a ne našich, protože náš člověk pan předseda Babiš otevřeně vstoupil do politiky, zcela transparentně, voliči věděli, kdo to je. Vy jste to, vážení koaliční partneři, věděli také. Teď se tváříte překvapeně, kdo je to pan Babiš. Prostě děláte tu šaškárnu.

Pokud jsou veřejnosti zcela volně zpřístupňovány nikým nepovolené, tedy jednoznačně nelegální odposlechy nebo nahrávky vicepremiéra vlády a současně místopředsedy Bezpečnostní rady státu, pak zde dochází k bezprecedentnímu ohrožení všech zásad nejen slušnosti, ale hlavně bezpečnosti státu, členů vlády, ohrožení bezpečnosti každého z nás.

Tímto vás žádám jako předsedu, vašim prostřednictvím, pane předsedající, žádám vás, aby vami byla v těchto souvislostech nařízena prověrka evidentně nekvalitní práce ministra vnitra, zpravodajských a bezpečnostních složek, za jejichž činnost jste plně odpovědný, i když to bohužel často není poznat. Pokud nejsou členové vlády, konkrétně vicepremiér vlády, nijak chráněni proti nelegálním odposlechům a jejich následnému zneužití v mediálním prostoru a naopak mohou být veřejně dehonestováni, vystaveni vydírání a tak podobně, pak jde v době zhoršení celkové bezpečnostní situace a nebezpečí teroristických útoků o zcela katastrofální stav, který musí být okamžitě napraven.

Je pro mne nepochopitelné, že i když je znám autor těchto nezákonných nahrávek, nebo nezákonně pořízených odposlechů, i jejich pravděpodobný šířitel, nebyly proti těmto osobám okamžitě zahájeny úkony trestního řízení a nejsou vyšetřovány i veškeré souvislosti této dlouhotrvající špinavosti. A ta špinavost trvá už od roku 2016. A je zajímavé, že ty odposlechy jsou k dispozici až nyní.

Musím se tedy ptát, komu to vyhovuje a proč jste, vážený pane premiére, vašim prostřednictvím, pane předsedající, razantně nezasáhl. Pokud byly učiněny nějaké kroky, pak očekávám, že nám ministr vnitra sdělí, co proti této špině činí. (Hluk v levé části sálu.)

Zaráží mne skutečnost, že jste v uvedené věci doposud nejenom nekonal, ale naopak vy sám jste tyto nezákonné a nedemokratické praktiky sám aktivně zneužil ke svým politickým aktivitám. Ostatně nejste sám. V podstatě ani jedna z politických reprezentací takzvaných standardních politických stran, mimo ANO, tedy vy, zástupci lidu, zákonodárny sbor, který by měl dbát především na dodržování zákonů České republiky, nebyla schopna jednoznačně a definitivně odsoudit nezákonnost, a naopak jste se k ní veřejně připojil a podpořil ji například i v televizním pořadu Václava Moravce v neděli.

Pane premiére, vy, který jste si nechal vykrást e-mailovou komunikaci, která prokazuje – a nejde o domněnku jako v tomto případě – vaši spoluúčast a účast

vašeho poradce Novotného na dohodách s šéfredaktorem deníku Referendum, agenturou STEM na manipulování s výsledky veřejných průzkumů, domlouvání se s nezávislým, v uvozvopkách, šéfem Rady Českého rozhlasu na tom, kdo by měl být ředitelem veřejnoprávního média Českého rozhlasu, a řešení trafik pro zasloužilé členy ČSSD – a podotýkám, že tam jsou ještě věci, které se týkají pana Valenty, a nikdo doposud nezjišťoval, jakým způsobem vy jste si zjišťovali informace o panu Valentovi, takže určitě existuje i nějaká složka o panu Valentovi ve vašem stranickém sekretariátu. A vy chcete někoho soudit a moralizovat? S jakým morálním kreditem tak činíte? Není vám stydno? Pokud byste tak chtěl činit, měl byste na to právo, pokud byste právě z tohoto důvodu sám rezignoval. Ale to se nestalo.

Dnešní diskusí vy, kteří se oháníte demokracií, naznačujete, že kvůli občanovi Babišovi budete uvažovat o tom, že omezíte volební právo. Snad jsem špatně slyšel, možná tomu špatně rozumím, ale tady to zaznělo několikrát, že vlastně člověk, který byl úspěšný ve svém soukromém osobním životě, by vlastně neměl mít právo být volen. Jako to chcete zakázat? Jako tady se asi někteří z vás zbláznili! S prominutím.

Pokud dnes celá česká veřejnost mediálně žije vaší demisí nedemisí a odvoláváním neodvoláváním ministra financí, pak byste měl v kontextu s výše uvedenými skutečnostmi zvážit především svou vlastní rezignaci na funkci premiéra vlády České republiky, tedy funkci, která vás mimo jiné zavazuje k nadstranickému přístupu při zajištění bezpečnostních zájmů České republiky a ochraně jejího právního systému.

Po celou dobu mé práce ve Sněmovně, ve výborech, v podvýborech se setkávám se závažným problémem úniku informací z prostředí bezpečnostních sborů, které významně komplikují jinak kvalitní práci nezkorumpovaných policistů, kriminalistů, státních zástupců a ostatních pověřených příslušníků bezpečnostních složek. Byl jste i mnou několikrát informován o tomto stavu a o úsilí, se kterým je veden velmi náročný boj k omezení těchto úniků. Bohužel nyní musím konstatovat, že jsem vaším občanským i politickým postojem k únikům, které tady v podstatě stále dokola reprodukuje, k nezákonnostem a zneužití této nechutné a s největší pravděpodobností dlouhodobě organizované odposlouchávací kampaně velmi zklamán, a upozorňuji vás, že vaše konání nejen že neprospívá právnímu prostředí v naší zemi, ono mu přímo škodí, nemluvě o negativních dopadech zejména na příslušníky bezpečnostních sborů, kteří se snaží o dodržování zákonnosti, a vy jim tady říkáte, že nezákonnost je vlastně standardem, že si tady za chvíli v této zemi bude každý dělat, co ho napadne.

Máme za sebou také kauzy, jako byla reorganizace Policie České republiky a likvidace nezávislosti ÚOOZ, kauzy, o kterých mluvil pan Faltýnek, kauza České pošty a další. Je s podivem, že zcela bez politických důsledků pro ministra vnitra pan premiér a předseda Bezpečnostní rady státu mávnutím ruky hodil za hlavu dle mého názoru naprosto nehoráznou pomluvu a vedl kampaň proti ministru obrany s nedoloženým a neprokázaným, jednoznačně neprokázaným sledováním jeho osoby ze strany Vojenského zpravodajství. Nikdo z toho nic nevyvodil. Tady je ticho po pěšině. Jak to, že ten člověk dělá ministra vnitra, když porušil veškeré zásady, které se týkají bezpečnosti země? Jakým způsobem to tady pan premiér řešil? No neřešil,

protože se to týká stranického kolegy. Máte velmi zvláštní měřítko hodnocení svých ministrů, pane premiére.

Tady nám ODS začíná diktovat, kdo bude, či nebude v politice? Strana, která s vámi ostatními, vážení, standardními politickými stranami dluží této zemi a daňovým poplatníkům minimálně bilion korun, který jste rozkradli a vyvedli mimo území České republiky nenávratně, například.

Na závěr musím konstatovat, že většina z vás, kolegové, kteří jste se proti této šaškárně v přímém přenosu nevymezili, u mne ztratila respekt a nemohu si vás vážit ani jako férových a úctyhodných politických soupeřů. O soupeření mám, stejně jako o pojmu čest, asi bohužel pro mne poněkud jinou představu. (Urážlivé výkřiky z koutu ČSSD.)

Při vašem dalším rozhodování, eventuální sebereflexi a vyhodnocení vašich vlastních činů a postojů prosím zapomeňte na své osobní zájmy a v souladu s vašim slibem a funkcemi a mandátem poslance zákonodárního sboru haďte především zájmy České republiky, její bezpečnost, právní systém a bezpečnost nás občanů.

Pokud tedy tady dnes skončí nějaká legenda, pak je to především legenda o naší zákonodárné kompetenci, vážení, nestrannosti a schopnosti jednoznačně odsoudit evidentní nezákonnosti, které se dějí v přímém přenosu, padni, komu padni, a v zájmu ochrany kohokoli z nás, tedy kohokoli z občanů České republiky.

Děkuji vám za pozornost, kterou jste mi věnovali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bohuslavu Chalupovi. Nyní tedy pan poslanec Laudát s faktickou poznámkou a pan kolega Kováčik. Pan kolega Laudát se vzdal faktické poznámky. Pan kolega Kováčik má tedy slovo k faktické poznámce. A poté pan kolega Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní a pánové, možná jsem se jenom přeslechl, odpusťte mi, jestli se tak stalo, a pochopil jsem špatně slova pana předřečníka. Ale vyprošuji si, aby tady byla zpochybňována zákonodárná kompetence nás tady poslanců a poslankyň tohoto sboru. Je dána Ústavou. Je nezávislá na tom, jaká míra intelektuální insuficience zde je, nebo není, protože to, co tady jsme, sem dostali voliči. Suverén této republiky volič sem dostal poslance a poslankyň podle Ústavy se zákonodárnou kompetencí, se zákonodárnou iniciativou. Prosím, aby toto nebylo zpochybňováno! A chce-li tak někdo učinit, necht' se pokusí změnit Ústavu. Já za sebe a za klub KSČM říkám, že tomu zabráníme každou zákonnou a legální cestou. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Kováčikovi za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Pavla Blažka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Ve stručnosti navážu na pana kolegu Chalupu, na jeho návrh usnesení. On tam má ministra vnitra, ale to není jenom otázka Ministerstva vnitra. Existuje Ministerstvo spravedlnosti a státní zástupci, kteří také mají konat.

Zajímavá je jedna věc. To se nestalo poprvé, kdy se objevují nějaké spisy, možná živé, z policie nebo nějakého jiného orgánu tam, kam nepatří. Úplně podobný případ je mediálně takzvaná kauza Rittig, a jak získali státní zástupci důkazy k tomu, jestli k tomu došlo, nebo ne – domovními prohlídkami. Existuje, a to také souvisí s nahrávkami, trestní stíhání některých představitelů státu za to, že se pletli do jmenování různých osob v kompetencích, které neměli. Co říká pan Babiš na nahrávce? Šlachta mu vzkazuje, že chce být policejní prezident.

Ta moje otázka nezní jenom k orgánům vnitra, ale tady jednoznačně vzniká dvojí přístup státního zastupitelství, kdy být státním zástupcem, což nikdy nebudu, tak přece slyším nahrávky a první, co musím udělat, je pokusit se zajistit důkazy. To znamená, nepřeji nikomu nic špatného, ale domovní prohlídka u pana Přibila měla být úplně stejně, jako byla u Rittiga. Nechápu, že se neděje nic. Respektive já to chápu. Možná si vzpomenete na usnesení přijatá na základě vyšetřovací komise, kde jsme žádali, aby se některá opatření učinila vůči státním zástupcům. A za co? Za to, že se některé spisy objevovaly v Lidových novinách. Nestalo se jim vůbec nic. To znamená, a je to jednoduché, že oni se nehodlají zabývat téměř vůbec ničím, čím by se zabývat měli.

A teď to nejstrašnější, a to už je moje hypotéza. Nezávislost státních zastupitelství skončila tím, že se nerespektovalo usnesení Sněmovny v téhle věci, protože špičky státních zástupců se staly závislými na hnutí ANO. Všechny strany totiž řekly: něco s nimi dělejte. Jediná strana to neřekla – hnutí ANO. A já se bohužel obávám, a nepřeju si to, že jediný důvod toho, proč nic nedělají teď, je to, aby náhodou něco nenašli, co by se týkalo jediné strany, která je ještě u toho drží. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dobré odpoledne všem. Nyní s přednostním právem pan ministr Chvojka. Máte slovo.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, já jsem přemýšlel dlouho, zda mám vystoupit, nebo ne, ale po této do značné míry v určitých aspektech bizarní debatě jsem se rozhodl, že vystoupím.

Za prvé prostřednictvím pana předsedajícího, on tady nesedí, na pana kolegu Zlatušku. Já jsem studoval práva, když pan kolega Zlatuška byl rektorem. Dneska po tom, co předvedl, mám chuť vrátit diplom, protože to bylo opravdu nehorázné.

Na pana předsedu poslaneckého klubu ODS, který nazval jednoho kolegu z ANO Lucem Brasim. Má dobrý vkus, taky mám rád film Kmotr. To jenom takhle mimo.

To, co řekl pan kolega Chalupa, budu reagovat hlavně na něj, on vždycky, když má nějaký projev, tak mě to nakopne. On říkal, že je, byť je v politice a má možnost politiku tří a půl roku ovlivňovat, stále nespokojený občan, což je do značné míry bizarní, protože on tady věci může ovlivňovat a jeho strana je ovlivňuje, to znamená

být nespokojeným občanem ve druhé nejsilnější straně ve Sněmovně je do značné míry divné, ale beru to. On říkal něco o tom, že strany můžou vlastnit tisk, proč by to nemohli vlastnit jednotlivci. Já si myslím, že když strana vlastní tisk, je to férové, protože když si stranický tisk koupím, tak asi předpokládám a dopředu vím, co tam asi bude. Ale je podle mého názoru velmi nebezpečné, a koneckonců se teď vracím k tomu, proč jsem předložil ten pozměňovací návrh, to znamená ten takzvaný pozměňovací návrh, který se týkal koncentrace mediální, ekonomické a politické moci – myslím, že je to špatně. A tady se to ukázalo v událostech posledních dnů v úplné nahotě, co je na tom špatně.

Jak vy jste o sobě říkal, pane kolego Chalupo prostřednictvím pana místopředsedy, vy jste se nazval, že jste nespokojeným občanem. Já se tedy nazvu, a berte to do značné míry s nadsázkou, ale je to tak, jako nespokojený občan a hlavně nespokojený čtenář deníku Mladá fronta a deníku Lidové noviny. Já se přiznám, že čtu Mladou frontu od nějakých dvanácti let, možná jsem v politice díky tomu, že mě zajímalo veřejné dění a že jsem četl od dvanácti let noviny velmi bedlivě, velmi pozorně, velmi pečlivě a noviny v podstatě všechny, které vycházejí na českém trhu, čtu dodneška, byť už to nestihám tak dopodrobna, ale minimálně nějaké povědomí o tom, co se píše, mám. A já se přiznám, že jsem opravdu nespokojený čtenář Mladé fronty, protože Mladou frontu čtu od dvanácti let a Mladá fronta se za tři čtyři roky od té doby, co ji vlastní, nebo vlastnil kolega z vlády Andrej Babiš, velmi změnila.

Podívejte se na vyjádření bývalého vedoucího pardubické pobočky Mladé fronty DNES – Martin Biben co psal. Nepotřebuji slyšet nějaké odposlechy, mně se to hnusí stejně jako vám, takže je nepotřebuji slyšet na to, abych věděl, jak to dneska v Mladé frontě chodí, nebo nechodí, chodilo, nebo nechodilo. To znamená, podívejte se na vyjádření pana Bibena. Je jasné, že politik, už ho nebudu jmenovat, ingeruje a ingeroval do toho, co noviny píší, je to smutné, nemělo by to tak být. A já si myslím, že my všichni politici víme, protože se bavíme o novinách, jak bohužel Mladá fronta dopadla a jak dopadly Lidové noviny. A předestírám, že ne každého redaktora Lidových novin či Mladé fronty považují za špatného. Je tam mnoho slušných lidí, kteří si práce, kterou můžou dělat a dělají nezávisle, váží, ale pak je tam mnoho lidí, kteří podle mého názoru pracují na politické zadání. A já si myslím, že ti z nás, kdo noviny čtou, a ti z nás, kdo se v politice pohybují, to jsme tady všichni, vědí, že tady máme redaktory například Mladé fronty, kteří sem chodí, zajímají se o to, co se tady děje, a pak napíší seriózní článek, a pak máme redaktory, kteří do Sněmovny za celé tři roky nepřijdou, nebo jsem je tady nikdy neviděl, ale jednou za čas napíší článek například o tom, že ministr Bělobrádek jezdí často do Ameriky nebo že premiér Sobotka jezdí často do USA. Jak je to možné, že premiér Sobotka jezdí často do USA, a kolik to stálo? Nebo že ministr Chvojka před rokem předložil pozměňovací návrh na registr smluv, který se týkal zdravotnických prostředků. Byl jsem tam zmiňován v podstatě ve stejném spojení, jako byl známý bývalý ředitel nemocnice, tuším Dbalý, tam už jenom chyběla fotka, jak sněžím s Dbalým. Byl jsem dán do kontextu s někým, koho vůbec neznám, ve věci, která s ním vůbec nesouvisela. A takhle funguje Mladá fronta. Prostě tady máme novináře Mladé fronty, a já myslím, že jsme se dozvěděli minulý týden jméno jednoho z těch více novinářů, kteří prostě fungují na politickou objednávku a takto fungovali.

Já myslím, že je to špatně, a já jsem dneska mluvil s některými redaktory z Mafry, jak jsem říkal, mám s nimi korektní vztahy. Nemyslím si, že novinář je nepřítel lidstva, naopak, my potřebujeme novináře a oni potřebují nás. Já se snažím dobře s novináři vycházet, reaguji, když potřebují nějaký komentář. Já jsem dneska mluvil asi se čtyřmi redaktory Mafry. A kdyby tady byl pan kolega Babiš, on tady bohužel není, ale možná se to dozví, nebo to slyší, asi se mu to bojí říct, protože oni, přestože Mafra je uklizena do svěřeneckého fondu, tak stále někteří říkají, že má vliv na tyto dva deníky, a asi tomu tak je, nejspíš určitě. A oni říkají, a to je můj apel na pana ministra financí, ať to ze svěřeneckého fondu vyndá a Mafru prodá, protože on těm novinám ublížil, on ublížil Mladé frontě a Lidovým novinám. A to vzkazují tato slova redaktoři Mladé fronty a Lidových novin. Oni jsou nešťastní z toho, že musí pracovat v těchto dvou denících. Ano, mají právo volby, samozřejmě. Nejradši by někteří z nich odešli, někteří odešli už minulý týden, nebo dali výpověď. Někteří si možná myslí, že tím, že tam jsou, to možná nějak zlomí nebo že se nenechají sami osobně zlomit, a píšou dále nezávisle. A já jim věřím.

Ale opakuji, já tvrdím a vím, a většina z nás to taky ví, že Mladá fronta a Lidové noviny nepracují nezávisle poslední tři čtyři roky, od té doby, co je vlastní pan kolega Babiš, nebo vlastnil. Ano, jsou tam někteří redaktoři, kteří pracují podle mě na politickou objednávku, nebudu je jmenovat. Když se podíváte do Mladé fronty tři roky zpátky, tak to poznáte, kteří ti novináři to jsou, protože, opakuji, jsou tu novináři, kteří jednou za 14 dní napíší nějakou kauzičku o tom, že někdo někam často lítá nebo že má někdo někde chatu, a pak se to těžce samozřejmě vyvrací.

Takže co říct na závěr? (Výkřiky v sále.) Ne ne ne, paní kolegyně, ještě budu mluvit. Co říct na závěr? Bylo by nejlepší, kdyby ze svěřeneckého fondu Mafra odešla, kdyby pan ministr financí Babiš tyto deníky přes svěřenecký fond nevladl. A od začátku bylo špatně a ukazuje se, že to, že se koupí před vstupem do politiky v podstatě dneska nevýdělečné noviny – tak co za tím je? Že si někdo, kdo chce vstoupit do politiky, miliardář, koupí noviny. Co za tím je? Je za tím to, že prostě chce tu politiku ovlivňovat, a ukázalo se, že ji ovlivňuje přes svá média. Ta média jsou nedůvěryhodná, myslím, že jim už málokdo věří, myslím, že Andrej Babiš zničil kdysi dobré jméno Mladé fronty Dnes a Lidových novin. A to bude jeho dědictví. Mimo těch jiných. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Nyní budeme pokračovat v obecné rozpravě. Jako další řádně přihlášený je... Mám faktickou poznámku pana poslance Chalupy. Omlouvám se. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Děkuji za slovo. Tak ještě jednou. Opět jsme tady slyšeli slova asi, víme. Jestli někdo něco ví, tak má podat trestní oznámení a je to jasné. Ale víme neznamená vůbec nic. Mně nikdo nemůže podezřívát z toho, že, když jsem byl i v té komisi, která vyšetřovala reorganizaci, že bych se choval tak jako že účelově. V žádném případě. Tam jsme neprokázali a nebyl nikdo obviněn. Vy tady obviňujete někoho, a nic jste neprokázali. Tohle je zákonodárny sbor? To si děláte legraci!

Ještě jedna věc. Pokud tady padá to... Takže vám už nestačí ten zákon, že jste přinutili podnikatele, politika, aby se zbavil svého majetku, aby ho převedl, vy už teď budete požadovat a budete nutit podnikatele, aby svůj majetek před vstupem do politiky prodali? A pokud máte pravdu a ta média jsou nedůvěryhodná, tak občan si je přece nebude kupovat. Nebo vy tady říkáte, že občan je ovce, která si kupuje něco, co nechce číst? Nechte to na lidech. Jestli ty noviny jsou dobré, tak přežijí, jestli jsou špatné, tak pan Babiš tady možná zkrachuje, protože prostě blbě nakoupil. Co to řešíte? My jako politici máme řešit to, že někdo si kupuje nějaké noviny? To si můžete myslet vy, že jsou nedůvěryhodné. Já si myslím, že jsou důvěryhodné. To je každého věc. Proč se tím zabývá Poslanecká sněmovna?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času a na vaši faktickou poznámku bude svou faktickou poznámku reagovat pan ministr. Prosím, máte slovo.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Omlouvám se, pan kolega nepochopil, co jsem říkal. Podle mého názoru prostě podnikatel, který chce být zároveň v politice, by neměl vlastnit média. Ukázalo se proč! Ukázalo se proč! A jestli volič rozhodne, tak volič rozhodne co? Ten ovlivněný volič – (Poslanec Chalupa pokřikuje.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já poprosím, abychom na sebe nepokřikovali v sále.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Ten ovlivněný volič, který ty noviny čte, ukáže co? Já vám dám příklad na některých svých příbuzných. Ne každý ví, že Mladou frontu Dnes nebo Lidové noviny ovládá nebo ovládal Andrej Babiš. Někteří lidé ty noviny čtou 20, 25 let a prostě těm novinám stále věří. Oni nejsou jako my, že jsme do určité míry insideři, kteří vědí, že některé věci jsou nějak. Oni těm novinám prostě věří, protože ty noviny čtou 20, 25 let. Co jako? Nechme voliče rozhodnout. Nechme voliče rozhodnout na základě toho, že si koupí ne nezávislý tisk, ale tisk, který se tváří jako nezávislý, ale je prostřednictvím majitele instruován o tom, jak má o kom psát. A ještě aby někdo neřekl, tak samozřejmě i ten stranický koncernový tisk se věnuje, aby to nevypadalo, že se jenom zaměřuje na ČSSD, byť jsme viděli, na koho se zejména zaměřoval Marek Příbil. Oni píšou i o kauzách členů hnutí ANO. Když je to nějaký okresní čiřmunda, zastupitel, který něco udělal nekalého, tak oni o tom napíšou. Znáte to. To je takové to, i o těch z ANO píšeme, že zastupitel z hnutí ANO v Horní Dolní něco provedl. Ale zajímavé je, že ty největší prasárny – Horní Dolní, to jenom jako básnická licence. Ale ty největší prasárny se psaly vždycky o lidech z ČSSD. Tak to prostě je. Andrej Babiš zneužíval svá média, Mladou frontu Dnes a Lidové noviny, k likvidaci svých politických oponentů a zejména z ČSSD. Tak to prostě je.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A nyní bude reagovat pan poslanec Chalupa s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Adamec, poté paní poslankyně Lorencová. Máte dvě minuty.

Poslanec Bohuslav Chalupa: Vy nám tady vlastně říkáte, možná tomu zase nerozumím, možná jsem hloupější než vy, ale vy nám tady říkáte, že vlastně vy budete říkat voličům: tohle čtěte, tohle nečtěte, tohohle poslouvejte, tohohle neposlouvejte. Protože volič se bez vás neobejde. Volič není schopen si zjistit před volbami, kdo to je pan Babiš a co vlastní? Není schopen si o mně zjistit, co jsem zač, a buď mi dát hlas, nebo ne? Vy budete ti, kteří budou určovat, jaká jsou pravidla hry pro volby? Nechte to na voličích. Nechte na občanech, ať se chová samostatně. Tady řešíme něco, co se nás vůbec netýká.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně a kolegové, nebudu reagovat na pana poslance Chalupu, nemyslím si, že by to mělo nějaký smysl, ale chci zareagovat na pana ministra Chvojku.

Pane ministře, a můžu to říct na rovinu, prosím, neříkejte zastupitelům čičmundové. Já si myslím, že to je velmi nedůstojné, velká dehonestace povolání, nebo respektive veřejné činnosti. A dneska každý dobrý zastupitel nebo každý, kdo se rozhodne pro veřejnou politiku, tak prostě podle mě je občanský hrdina. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Lorencová, poté s faktickou pan ministr. Prosím, paní poslankyně, máte své dvě minuty.

Poslankyně Jana Lorencová: Pane předsedající, kolegyně a kolegové, pořád vidím ten hlavní důvod nebo hlavní problém v tom, že politické strany nemají vlastní stranický tisk, že infiltrují tím pádem do nezávisle se tvářících médií své stranické zájmy. S tím nic nenaděláme, dokud nebudou mít jednotlivé strany svůj tisk.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. Pan ministr s faktickou poznámkou. Prosím, máte dvě minuty.

Ministr vlády ČR Jan Chvojka: Děkuji za slovo. My jsme si to s panem kolegou Adamcem vyjasnili. Já jsem okresním čičmundou nemyslel zastupitele, ale třeba nějakého funkcionáře. Já jsem zastupitelem byl ve městě Chrudim a samozřejmě vím, co práce zastupitele obnáší, a nemluvil jsem o zastupitelích, takže pokud to tak někdo pochopil, tak se omlouvám, ale tak jsem to neříkal.

Budu reagovat na paní kolegyni Lorencovou. To znamená, že paní kolegyně Lorencová chce, prostřednictvím vás, pane místopředsedo, že každá strana má mít své

noviny. Tak vy už je máte, dokonce dvoje, některé se za to nestydí a tak to má být. Jak bychom té straně nadiktovali? Kdo by to financoval? Proč by to tak mělo být? To je prostě nesmysl. Úsvit chce stranické noviny, Nezávislí chtějí stranické noviny, SPD, nebo jak se jmenují, chtějí stranické noviny. Vždyť je to prosím vás nesmysl, tohle přece nemůžete myslet vážně. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. V tuto chvíli neeviduji další faktické poznámky a budeme tedy pokračovat v debatě řádně přihlášeným poslancem panem Martinem Kolovratníkem, který se dočkal. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, i ode mě dobré odpoledne. Pokusím se k vám hovořit snad rozumně a relativně s chladnou hlavou, byť v té rozbouřené atmosféře to určitě nebude jednoduché v tuto chvíli, a je mi jasné i v té náladě, která zde ve Sněmovně panuje, vás v uvozovkách všech proti jednomu subjektu, proti hnutí ANO, nebo proti nám, že to nebudu mít jednoduché. Ale věřím, že mé argumenty a i otázky, které budu klást, pochopíte, a možná že se dočkám i vaší odpovědi na tuto moji řeč.

To, co ale chci říct na začátek, co jsem si teď do svého povídání přidal před tu svoji přípravu, je možná symbolická reakce na pana ministra Chvojku. A já to odlehčím. Shodou okolností právě o něm a o mně nedávno v Mladé frontě DNES, resp. v regionálním vydání Mladé fronty vyšla zpráva související s plánovanými sněmovními volbami a byli jsme označeni za pravděpodobné lídry, za dva, kteří se jako lídři v té kampani budou chovat. Tak já se na to, pane kolego, velmi těším. A vidíte, jak je to o pocitech a o subjektivním vnímání.

Já tedy budu konkrétní. Vy jste tady konkrétně zmiňoval regionální vydání Mladé fronty v Pardubicích, v Pardubickém kraji, jak je pro vás jasné, komu je nakloněno. A já vám za sebe – vy osobně, prostřednictvím pana předsedajícího, a i mí kolegové víte, že tady ve Sněmovně se věnuji dopravě především a řešení dopravní problematiky. Tak já osobně mám úplně jinou zkušenost a mohu ji ilustrovat. Když v Pardubickém kraji dáváme vědět, zveřejňujeme informaci o výstavbě ať obchvatu Chrudimi, dálnice D35 a dalších staveb, tak většina médií normálně reaguje, tu zprávu přijme, nějakým způsobem zpracuje, dá upřesňující dotaz, uvede reakci někoho dalšího. A naopak z mého pohledu objektivně – a vlastně subjektivně, uznávám to – z mého pohledu je nejhorší vztah právě s tou pardubickou Mladou frontou, kde dostat nějakou klasickou dobrou zprávu nebo dobrou informaci do toho vydání je velmi, velmi těžké. A já to chápu. Ti novináři se bojí právě toho, jak vy tady mluvíte a jak mluví ostatní, aby nebyli nařčeni nejenom veřejností, ale i svými profesními kolegy z toho, že hnutí ANO nějakým způsobem nadřezují. Takže vidíte, tohle je o subjektivním pocitu nás dvou – poslance, dnes ministra z Pardubického kraje Jana Chvojky, a poslance Martina Kolovratníka také z Pardubického kraje.

A myslím si, že tohle by nemělo být předmětem dnešní debaty. Přeci, pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, se vši úctou doporučovat Andreji Babišovi, jestli má ze svěfeneckého fondu vyndat, vypustit nějaké médium, nebo

nemá, to je asi to, co se tady snažil možná trochu emotivně vysvětlit kolega Chalupa. To prostě je zřejmě jeho věc a zřejmě ve volbách voliči to budou vědět, jestli ty noviny, média, Andrej Babiš nadále vlastní, nebo nevlastní. Tak to je moje rychlá reakce na vaši inspiraci z našeho kraje.

Ale já bych se tu, kolegyně a kolegové, rád zeptal na dvě věci, resp. rád bych položil dvě otázky a tím budu ilustrovat svoji argumentaci. My tady debatujeme, a je to podstatným obsahem dnešního sezení a hovoru, o uniklých nelegálních odposleších, o něčem, co bylo ukradené, je nelegální. A já se ptám vás všech a ptám se i předřečníka pana ministra Chvojky, který je právníkem, a podle mého názoru velmi dobrým a zkušeným právníkem, já se vás ptám, jak je možné, že připustíme, že něco nelegálního, ukradeného se stalo předmětem jednání demokratického orgánu, že o tom vůbec mluvíme, že o tom připustíme diskuzi. A vím, že teď řeknete, že odvádím pozornost, že už se o tom hovořilo. Ale já to, přátelé, vnímám jako velmi zásadní moment a bojím se ho. A budu to ilustrovat na jiném případu.

V lednu 2016, před více než rokem, uniklé e-mailly pana premiéra Bohuslava Sobotky, stejným způsobem uniklé nelegální, ukradené e-mailly. A já se vás chci opravdu zeptat ve vší slušnosti, prosím, v čem je rozdíl mezi lednem 2016 a dneškem. V těch uniklých e-mailech, a budu konkrétní, před rokem informoval, je to tedy obsahem těch e-mailů, tehdejší předseda Rady Českého rozhlasu, tedy veřejnoprávního nezávislého média, tehdejší předseda Petr Šafařík premiéra a předsedu poslaneckého klubu sociální demokracie kolegu Sklenáka o tom, jaké je dění v Českém rozhlasu, jak to vypadá po odstoupení generálního ředitele, jaké jsou změny v Radě Českého rozhlasu, jak vypadá plánovaná volba nového ředitele. A mohl bych ty e-mailly citovat, když už jsme se k tomu dnes dostali: "Dobrý den, prosím o diskretnost. Jak bude zveřejněno později, co rada dostane notářský zápis, bude to trvat až několik dnů, já posílám už dnes." Další e-mail: "Dobrý den, s prosbou o diskretnost posílám linky na základní informace o zatím jen diskretně zvažovaném kandidátovi na prozatímního ředitele." A tak dále.

Přátelé, pardon, kolegové a kolegyně, veřejnoprávní médium, ne soukromé, vlastněně někým, ale veřejnoprávní, placené z peněz nás všech, všech občanů České republiky! A předseda rady tohoto média informoval o dění premiéra České republiky.

13. ledna 2016 svolal můj kolega Martin Komárek mimořádný volební výbor na téma tohoto podezření. My jsme se chtěli ptát Rady Českého rozhlasu, my jsme ji nechtěli odvolávat ani grilovat, my jsme se chtěli pouze zeptat, jestli nám rada jako kolektivní devítiletý orgán i přes toto podezření, údajně, v těch uniklých e-mailech může garantovat, že další dění v Českém rozhlasu včetně volby generálního ředitele nebude nijak politicky ovlivněno. Na ten volební výbor 13. ledna se dostavili osobně kolegové ze sociální demokracie. Byli tam všichni. Jinak mi milí a vážení kolegové Honza Birke, u kterého mě mrzí tento spor, protože v dopravě se velmi často shodneme a v uvozovkách táhneme za jeden provaz, zmíněný pan ministr Jan Chvojka, Vítězslav Jandák, Vlasta Bohdalová. A vy jste, kolegové, tehdy velmi silně a velmi pádně argumentovali tím, že ty e-mailly jsou ukradené a že by přeci volební výbor a Sněmovna neměly diskutovat o něčem, co je nelegální a co je ukradené, právě s poukázáním na tu nelegálnost. Podotknu pod čarou, pan Petr Šafařík je

členem Rady Českého rozhlasu dodnes. A my jsme tehdy té vaší argumentaci rozuměli, nakonec jsme se shodli, výbor se neusnesl na svém programu a nejednal o té věci. A tím celá věc skončila, už se o té věci nikdy nediskutovalo právě proto, že ty ukradené e-maily byly nelegální.

A tak se vás, kolegové, prostřednictvím pana předsedajícího ptám a prosím o odpověď, já tomu nerozumím – v čem je rozdíl mezi lednem 2016 a těmito dny? Tím prosím neutíkám od toho obsahu, od vaší obavy a nechci se tomu teď věnovat, ale o tuhle odpověď vás moc prosím.

A druhá otázka, ta bude asi více nepříjemná. Všichni víme, že právě sociální demokracie má spoustu problémů ve svých rezortech, už to také bylo dnes zmiňováno a budu se opakovat: Ministerstvo školství – vyšetřování policie a vzetí do vazby, kauza Beretta, falešné kompromitující materiály na právníka Karla Muzikáře, opět vyšetřování, zmíněné dluhy vůči advokátu Altnerovi, teď několik dnů čerstvé obžaloby a vyšetřování v kauze tunelování Mostecké uhelné společnosti. Koneckonců i v mém zmiňovaném rodném Pardubickém kraji, a je to smutné, se několik sociálních demokratů mezi sebou pere a podávají na sebe trestní oznámení. A já se ptám: nepřipomíná nám to známý film Vrtěti psem? Skvělý film z roku 1997 s Dustinem Hoffmanem a Robertem de Nirem, film o tom, jak odvést pozornost, jak uměle vyrobí jiný problém. Připomenu, že v tomto filmu byla vymyšlena umělá válka proti Albánii. A já se ptám prostřednictvím pana předsedajícího, ptám se, asi bych to měl směřovat na pana premiéra Sobotku: není to dnešní sezení také trochu vrtěti psem? A když se paní kolegyně Černochová ptala nás členů hnutí ANO, jestli to všechno zvládáme, tak já se teď ptám zástupců opozice, pana předkladatele Petra Fialy, pana zpravodaje a spolupředkladatele Michala Kučery: vy jste, kolegové, opravdu ochotni naskočit na tuto hru, na toto lákadlo vrtěti psem? Mě to překvapuje.

Za sebe a věřím, že i za své kolegy z ANO, říkám, že vítáme debatu. Podáváme férové argumenty. Bavme se o věcech. Dejme usnesení, která budeme diskutovat. Ale nezlobte se na mě, a nechci tím utíkat od problémů, které vidíte u Andreje Babiše a které byste chtěli vyřešit, ale myslím si, že toto je hon na jednoho obětího beránka. Na jednoho člověka, abychom možná zakryli velkou spoustu problémů jiných a dalších. Za sebe a za své kolegy z hnutí ANO říkám, této hry my se účastnit nechceme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. A váš příspěvek vyvolal několik reakcí ve formě faktických poznámek. Nejdříve pan poslanec Pavel Blažek s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Pan poslanec Kolovratník byl dnes kolikátý, který mluví o nelegálně pořízených odposleších. Ale my nevíme, kde se ty odposlechy vzaly. Jestliže probíhá například nějaké vyšetřování, tak to naprosto klidně mohly být legální odposlechy. My to fakt nevíme, jestli jsou legální, nebo nelegální. A žádný soudce, který to povoluje, vám to dneska vykládat nebude.

Nevíme to. A mohlo to být úplně stejně jako vámi chránění chlupci z Olomouce. Rádi nosili do Lidových novin materiály. Úplně stejně mohl někdo jiný z nějakých státních orgánů, to bohužel stejně protiprávně, odnést někam jinam. Ale my to nevíme. Má někdo z vás stoprocentní informaci, že to jsou nelegální odposlechy? Podle mě nemá a mít nemůže. Já si také myslím, že jsou spíše pořízeny nelegálně. Ale s jistotou to prostě v žádném případě říkat nemůžeme.

Pokud jde... Nepředhánějme se v tom, kdo tady více četl nějaké odposlechy. Já si pamatuji – já tedy nikdy. Ale vzpomínám si, jak v mnoha debatách to byli poslanci za hnutí ANO, kteří tady z Lidových novin citovali různé věci z odposlechů, které utekly z VSZ Olomouc a přetiskovaly Lidové noviny. A to nejhorší, a to opravdu je závažná věc, jedna z těch věcí byla kauza Beretta. A teď tu je závažné podezření, že to dost možná nebylo pouze – tam se to prokázalo – od chlupců z Olomouce, jak já jim s láskou a péčí říkám, ale že to dokonce mohli přes pana Babiše. Chápete to – jak říká vždycky pan ministr Zaorálek, a já se mu omlouvám –, že to fakt není dětská hra?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, moje faktická poznámka směřuje k procedurálnímu návrhu. Chtěl bych jménem poslaneckého klubu ODS a TOP 09, dvou poslaneckých klubů, navrhnout, abychom se usnesli podle § 53 jednacího řádu, že dnes budeme pokračovat i po 21. hodině, protože jsem pochopil, že část hnutí ANO to tady chce uzdržovat, a že je dobře, abychom to dnes ukončili. Takže do 21 hodin můžeme jednat v klidu. Abychom se usnesli, že můžeme jednat i po 21. hodině až do 24 hodin. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Už jsem tedy během vašeho požadavku přivolal naše kolegy z předsálí. A eviduji i žádost, abychom odhlásili všechny přítomné a abychom se znovu přihlásili. Chvilíčku vyčkáme, než se nám ustálí počet hlasujících v sále...

Hlasování o tom, zda budeme jednat i po 21. hodině v souladu s § 53 odst. 1 jednacího řádu, zahajují a ptám se, kdo je pro tento návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 4. Přihlášeno 107 poslanců, pro 65, proti 20. Tento návrh byl přijat. Budeme tedy v jednání pokračovat i po 21. hodině.

Já vám děkuji. Nyní, nevím, jestli to není jenom omyl – paní poslankyně Němcová s faktickou? Tak, paní poslankyně Němcová se hlásí do diskuze s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Já chci v krátkosti reagovat na to, co zde řekl pan kolega Kolovratník. On se dožadoval velmi důrazně odpovědí, které se týkají těch odposlechů, tak se dožadoval odpovědí po panu ministrovi Chvojkoví. Nevím, jestli jste zde byl, pane kolego prostřednictvím pana řidičeho schůze, zda jste zde byl v úvodu našeho dnešního jednání, kdy váš, tedy za vaše hnutí

nominovaný ministr spravedlnosti nám tady blazeovaně odvyprávěl pohádku o tom – tak možná jste už odposlouchávání teď, možná budete zítra. A takhle prohodil z titulu své funkce o tom, co připouští, že je možnou praxí v České republice.

Byl jste tak akční a vystoupil jste na tato slova? Bráníte demokracii v naší zemi a dovoláváte se toho, aby ministr spravedlnosti konal to, co má, a ubezpečil nejenom nás jako poslance a zákonodárny sbor, ale občany České republiky, že na té židli sedí proto, aby těmto praktikám zabránil?! Proč se neobracíte také na něj?

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji paní poslankyně, i za dodržení časového limitu. A nyní s řádnou přihláškou do diskuze pan poslanec Svoboda a připraví se pan poslanec Adamec. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo, pane předsedající. Hezký dobrý podvečer vám všem. Ten dnešní den, ta dnešní mimořádná schůze je velmi zvláštní. V něčem je ale stejná. Zase jsem se dozvěděl, že všetci kradnú. Já to poměrně špatně snáším, protože se osobně domnívám, že snad kromě cukru babičce asi ve třech letech, kostky cukru, jsem pak už neukradl nic. Dozvěděl jsem se, jací jsme všichni špatní, protože je tady vytvořen nějaký komplot, který má zlikvidovat někoho, kdo je sklovitě čistý. A pak jsem se dozvěděl od pana ministra spravedlnosti, že nás všechny čeká, že nás bude někdo odposlouchávat.

Já bych vám chtěl říct, že jsem šel do politiky ze zvláštních důvodů. Skutečně takových ideálních, že si až někdy připadám hloupý, že jsem to udělal. A mám za sebou odposlechy, že se vám o tom nesnilo. Já jsem byl odposlouchán ve dne v noci. Dostával jsem denně okolo třiceti výhrůžných telefonátů. Dostal jsem natočené video, jak má žena je s malinkatým ročním dítětem ve sklepení, a k tomu nápis – víme o ní všechno, kde se hne. Víš, co se jí může stát? A pak jsem byl odposloucháván oficiálně. Protože aby se toto nějak vyřešilo, tak jsem musel podepsat policii, že se nechám od ní odposlouchávat, a měl jsem odposlechl i v posteli. Takže mně nemůže nikdo vyprávět o tom, co to je odposlouchávat nebo ne. Proto také když já říkám, že s odposlechy nesouhlasím, vím, na rozdíl od většiny z vás, o čem mluvím, když se bojíte říct někomu doma třeba i miláčku, protože víte, že to bude číst dvacet třicet sledovačů, anebo že to může být slovo, na které se spouští ten nahrávací pásek.

Na druhou stranu, ale to si musíme všichni uvědomit – o čem tady teď v tuto chvíli jednáme? My nejednáme vůbec o tom, jestli je někdo bohatý, kdo šel do politiky. My nejednáme o tom, jestli má nějaký obrovský majetek. My jednáme o tom, jestli to své politické místo nezneužívá k něčemu a jestli nevyužívá svých prostředků a možností k tomu, aby politiku změnil. Aby ji změnil k svému obrazu, podle svého přání, a možná aby ji změnil proto, že to pro něj bude výhodné. To je ta věc, o které hovoříme. Já vůbec neříkám, že někdo, kdo je milionář, nemá být poslanec. Já vůbec neříkám, že někdo, kdo vlastní prostředky, nemůže být poslanec. Já jenom říkám, že ve slušné společnosti ten, kdo je milionář v okamžiku, kdy vstoupí do politiky, tak ten majetek dá do svěřeneckého fondu, a udělal to i Trump, přestože se tomu bránil. Aa že prostě není možné spojovat tu moc ekonomickou, moc mediální s mocí politickou.

Hodně se tady hovoří o tom, a říká to pan ministr Babiš, že to je komplot, že to jsou upravené odposlechy, že to je zmanipulované, udělané. Já říkám, kdyby tam nebyl, kdyby s tím člověkem nehovořil, tak by se nedalo nic manipulovat. Až zažijete to co já, pochopíte, jak máte hovořit a že musíte vždycky hovořit tak, aby to mohl kdokoliv kdykoliv číst. To je naše povinnost jako politiků. Jestli někdo připustí, že si s někým povídá o tom, jak někoho zlikviduje, jak na něj získá kompro, jestli někdo připustí, aby mu někdo ukazoval živé spisy, pak skutečně není možné, abych s takovým člověkem já jednal jako s rovnocenným partnerem. To prostě je takové zneužití té síly, že my všichni tady jsme jako obyčejní školáčkové. A až vám budou probodávat gumy a vystřelí vám okno, tak pochopíte, o čem mluvím. Není možné říkat: "Já jsem nevinný, protože to je kompro. Jo, já tam sice s ním mluvím, já mu sice odpovídám, ale to je všechno podvod a je to sestříhané." Ne. Kdyby s ním nechtěl mluvit, kdyby tam neseděl, kdyby si ho tam nepozval, tak by žádná nahrávka neexistovala. Uvědomte si to.

I já mluvím silnějším hlasem – prostě proto, že stále vidím, že se ten základní fakt pomijí. Ten fakt, že tu existuje nějaký materiál. Pak tedy platí to, že můžeme říkat: on byl získán nezákonným způsobem. A já se ptám, co děláme všichni, když uniknou materiály v Americe z tajných služeb a vyjdou najevo věci, které jsou velmi dehonestující nebo velmi vypovídající o tom, jak fungují tajné služby. To jsou taky nezákonné materiály a my tomu tleskáme. Tak si musíme uvědomit, že jsme-li politiky, může se nám stát, že na nás vyplynou nějaké skutečnosti. Ta cesta, kterou je veřejnost získá, mnohdy bude špinavá, bude nečistá, můžeme s ní nesouhlasit. Ale když se tak stane, musíme ta fakta brát v potaz a musíme z nich vyvodit důsledky. Ten důsledek měl vyvodit pan ministr Babiš sám a nemuseli jsme tady dnes sedět. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní s řádnou přihláškou pan poslanec Adamec. Připraví se pan poslanec Radim Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, faktické poznámky nejsou, to je dobře. Chtěl bych se omluvit kolegům, kteří jsou přihlášení za mnou. Já jsem se tam dostal až později, ale musím říct, že jsem byl přihlášen. Ta moje přihláška spadla pod ten počítač nebo pod tiskárnu a na moji urgenci byla nalezena, že vlastně vůbec není v seznamu. Tak skutečně jsem se přihlásil po panu kolegovi Svobodovi.

Hled'te, já něco musím říct tady, protože mi to nedá. Jsem opoziční poslanec jako mí kolegové z Občanské demokratické strany. My bychom dneska mohli říct, že prostě my jsme to říkali už před třemi a půl lety, že to takhle nějak bude vypadat. Samozřejmě když se rodí koalice, některé věci jdou stranou. Vidina vlády, vidina toho, že se dá dohromady skupina lidí, která bude fungovat, a někdy se to dělá opravdu skoro za každou cenu, což se pak vždycky projeví takovýmhle způsobem, tak prostě způsobila to, co my jsme viděli už na začátku, vy jako koalice jste začali vidět až teď. A já vám něco řeknu. Já dneska na této schůzi vůbec nevím, jestli jsem

opozice podle těch příspěvků, nebo kdo je koalice, kdo je člen vlády. Připadá mi to velmi nepřehledná situace.

Já tedy musím říct – co s tím budeme dělat dál? Protože máme pět měsíců do voleb, a jestli by Sněmovna měla fungovat tímto způsobem, tak si myslím, že příští týden ukáže, zda jsme toho schopni, ale já se domnívám, že tomu tak nebude. Někdo z kolegů tady do dnešní jednání nazýval komedii, někdo tragédií, někdo dokonce fraškou. Tak já musím říct, že znám kvalitní komedie, znám i kvalitní tragédie, znám dokonce i kvalitní frašky. Ale to, co tady dneska slyším od některých kolegů, tak z toho mi je opravdu pocitově, a nejenom pocitově, i lidsky velmi smutno. Já si myslím, že i když máme jiné názory, měli bychom dodržovat elementární slušnost. Když tady slyším něco o korytech a podobné výrazy, tak opravdu – lidově - se mi otvírá kudla v kapse. Prosím vás, nechme toho. Přece to není osobní spor. Je to spor politiků. Jsme dospělí lidé. Jsme zvolení a měli bychom to jako politici řešit politickou cestou, a nikoliv osobní nenávisí a nevráživostí.

Musím tedy ještě reagovat na to, co zaznělo na začátku. A chápu to, když kolegové z ANO obhajují svého předsedu. Nakonec to tady padalo, jaké on má postavení v rámci tohoto hnutí. A já jsem vás chtěl vyvést z omylu, že jste nějaké nové hnutí, které bojuje proti tradičním politickým stranám. No dovolte, abych se zasmál. To tedy vůbec není pravda, nemůžete to myslet vážně. Vždyť se podívejte kolem sebe, kdo všechno členem ANO dneska je. A najdete tam skutečně celou plejádu bývalých politiků za jiné tradiční politické strany, Občanskou demokratickou stranu bohužel nevyjímaje. Takže to neříkejte. Nakonec teď jste přišli do stadia, kdy se blíží volby do Poslanecké sněmovny a prožíváte primární volby jako každá normální politická strana. My, co jsme už déle v tomto životě, i ti vaši kolegové to vědí, že boje o kandidátky prostě prověří kvalitu těch lidí, kteří jsou kolem vás. A nakonec to prověří i kvalitu celé vaší strany, nebo jakékoliv strany, abych byl úplně poctivý.

Takže neříkejte to. Mimochodem, kolega Faltýnek – už to tady padlo. A já vám řeknu příklad z našeho Královéhradeckého kraje, abyste to věděli. Tady padlo, že ty spory začaly vlastně po krajských volbách, kdy sociální demokracie nezískala procenta, jak si představovala, a že hnutí ANO v řadě krajů vyhrálo. Tak já vás chci vyvést z omylu. Hnutí ANO nevyhrálo. Ono získalo jenom v řadě případů největší procento voličů, což není totéž. Je potřeba si říct, že to není totéž, protože v našem politickém systému je vítězem voleb ten – a komunálních speciálně –, kdo dovede sestavit vítěznou koalici. A v případě Královéhradeckého kraje to bylo tak, že vlastně ve vedení hnutí ANO byla naše bývalá prominentní členka Klára Dostálová, to si můžete samozřejmě najít. A víceméně ona udělala zásadní chybu hned na začátku těch voleb. Ona a víceméně ta skupina, tak jak to bývá, nás označila všechny za ty zkorumpované politiky, za ty staré tradiční strany, které jsou ty nejhorší, a vlastně že nemá vůbec cenu uvažovat o spolupráci s námi. Volby dopadly, a jaké bylo nejednou překvapení, že vlastně sami s těmi procenty, s 25 %, prostě krajskou vládu nesestaví. Tak si to řekněme na rovinu. Prostě tak to je. Neměla koaliční potenciál, nikdo s ní nechtěl jít. Takže říkejme, jak to je, a nelakuje se tady narůžovo, že u vás je to nějaké jiné. Není tomu tak.

Nebudu hodnotit odposlechy. Já to nenávidím. Já jsem je ani neslyšel, se přiznám. Ten obsah, o kterém vím, tak si myslím, že závažný je, nicméně nehodlám to tady hodnotit. Já jenom pokládám otázku, abychom si tady všichni řekli – je tady problém, který se tady řeší. Dneska je další schůzka koaličních šéfů v Liberci a pan premiér je služebně v Lucembursku, pan prezident to ví, a přesto tu schůzku dělá. Je to normální, tohleto? Je to normální dohoda? Je to snaha o vyřešení politické krize, která přišla pět měsíců před koncem volebního období? Položte si tu otázku. Já si myslím, že odpověď je jasná. Není. A to, co provázelo ty kroky, která já jsem měl možnost vidět v médiích, a i v České televizi, která podle mne je pořád tou veřejnoprávní televizí, tak se ukázalo, že vlastně to, co se dělo na tom Hradě, tak neříkejte, že se vám to někomu líbilo. Já si myslím, že nelíbilo, protože to bylo velmi nedůstojné, a určitě si nepřejeme, aby se takovéto kroky opakovaly.

Já nevím, jak chce koalice vyřešit tuto krizi. Je to na vás, přátelé z koalice! My prostě jsme ti, kteří jsme nehlasovali pro důvěru této vládě, nikdy jsme ji nepodporovali. Říkali jsme vždycky, že tuto vládu nepodpoříme. A to, že jsme dneska svolali schůzi, vůbec nic neznamená, prosím vás, že jsme opozice. To je naše právo chtít vědět, jaká je situace. Ale co by vás mělo zarazit, že my jako opoziční menšina jsme tady prosadili program této schůze. To je přece alarmující. Tak se zamyslete a prostě jedněte podle toho.

Jinak já znovu opakuji, je mi líto, že jsem tady slyšel některé výstupy, tak jak byly formulovány. Myslím si, že by to tak být nemělo.

A možná na závěr. Víte, on to tady říkal pan ministr Pelikán, ale ono to zaznělo i z proslovu pana předsedy Babiše o těch odposleších: Ono to může potkat i vás. A já se ptám: Je to smutné konstatování, nebo výhrůžka? Odpovězte si každý sám. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou pan poslanec Svoboda. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji. Dovolte mi, pane předsedající, abych v tomto ovzduší nedůvěry potvrdil, že kolega Adamec se hlásil po mně, stál se mnou ve frontě, čili nikoho nepředběhl. Víím to naprosto určitě.

A pak jsem se s vámi chtěl podělit o jednu radostnou věc. Dozvěděl jsem se, že jsem vyhrál odvolací soud, protože mě zažaloval Ivo Rittig, že jsem poškodil svým výrokem jeho dobrou pověst, tak soud už ve druhém stání rozhodl, že jsem jeho dobrou pověst nepoškodil, což mě těší. Děkuji vám, že jsem vám to mohl sdělit.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní další řádně přihlášený pan poslanec Radim Fiala. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená kolegyně, kolegové, už několik hodin tady posloucháme negativní příběhy na to, co se všechno stalo v této vládní krizi, a to především od dvou koaličních stran jedné vlády. Poslouchali jsme také věci, které se týkají odposlechů z úst pana ministra, a já

si dovolím tvrdit, že tyto věci můžou až hraničit s trestnou činností. To podle mě ale není to nejhorší.

V minulých dnech mohli občané České republiky doslova v přímém přenosu nahlédnout za kulisy české politiky. Nebyli ušetřeni seriálu prohlášení, trapných scén a především lhaní. Představitelé této vlády doslova v přímém přenosu pohřbívají úctu lidí k demokracii. Trapná politická kultura musí vytvářet atmosféru s Německem před druhou světovou válkou.

Minulé dny ukázaly realitu odposlouchávání, mocenského manipulování s médií, účelových výkladů Ústavy, využívání policejních informací a další aspekty moci, která je charakteristická pro nástup obzvláště totalitních režimů. Není to nelogické. Takzvaná integrace Evropy směřuje k vytvoření totalitního superstátu, kde uvedené jevy budou zcela běžné. V tomto ohledu můžeme říci, že jsme trendy. V další fázi k tomu nepochybně přibude otevřená kriminalizace politických protivníků. Doufám, že si všichni uvědomujeme, jak se nám pod rukama mění politická kultura České republiky, a to tím negativním způsobem.

Nevím, jestli si všichni politici aktéři této vládní krize uvědomují, že mají řešit problémy této země v zájmu občanů a mají pracovat pro občany. Evidentně nikoliv. Tato vládní krize ukazuje v plné náležitosti potřebu zásadních politických změn, které by rehabilitovaly demokracii a zvýšily odpovědnost politiků před občany.

Znovu a znovu programově nabízíme přímou volbu, odvolatelnost politiků a zvýšení jejich odpovědnosti za výkon jejich funkce. Někdy je to označováno jako politický extremismus. Nejčastěji nás nálepkují takto ti, kteří tuto zemi zavádějí do politického bahna, politické totality a devastují stávající model demokracie. Říkám zcela jasně, že my zde nechceme vládu na jedné straně stranických mafii a nechceme zde ani vládu oligarchů. Nechceme, aby stranicko-mocenské mafie loupily daně občanů, a nechceme, abychom také byli figurkami v rukou oligarchů.

Důsledkem krachu politické kultury v České republice je ztráta schopnosti hájit zájmy České republiky. Oprávněně občané nemají důvěru, že tato vláda vyřeší jejich starosti o bezpečnost a že tato vláda bude chránit tuto zemi před drancováním nadnárodními korporacemi.

Ale myslím, že nejpodstatnější je říci, jak tuto vzniklou situaci řešit. Za prvé, tato vláda by měla podat demisi, a to jako celek. Ztratila důvěru občanů a řada občanů prožívá dnes deziluzi z chování některých představitelů této vlády. Vyzývám pana premiéra Sobotku k nové změně názoru, k odvolání toho, co odvolal, a podání demise celé vlády. Prezident by měl demisi přijmout, jednat rychle a jmenovat vládu, která dovede tuto zemi až do řádných parlamentních voleb.

Za druhé, řešením této krize mohou být pouze volby. Čím dříve, tím lépe. Pro vyřešení této krize je samozřejmě nezastupitelná úloha prezidenta republiky. Prezident republiky se bohužel stal součástí této krize. Považuji za vhodné na základě našeho pozvání, aby zde ve Sněmovně vysvětlil svůj postup a aby byl obnoven věcný a normální dialog mezi parlamentem a prezidentem. Je nutné se vrátit do rámce Ústavy. Hůl – obrazně řečeno – vezme na tuto vládu a jejího premiéra volič. Prezidentovi tato role nepřísluší.

Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní s řádnou přihláškou do rozpravy pan poslanec Tomio Okamura, připraví se pan poslanec Karel Rais. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, svým způsobem je velmi dobře, že se Sněmovna, i když jen kvůli sporům s Andrejem Babišem, rozhodla otevřít téma ovlivňování médií. Celá kauza, která dnes hýbe veřejností, má podle mého názoru tři roviny. První je obsah ve smyslu toho, o čem ministr Babiš mluví. Zde souhlasím, že to jsou dlouhodobě velmi závažné věci. Mluví o zločinech, o podezření ze zločinů a jejich rozkrývání, mluví vesměs o podezření ze zločinů páchaných lidmi pana Sobotky. Mluví o neschopnosti pana Zaorálka a hodnotí i neschopnost a podrazáctví pana premiéra. Ano, to jsou závažné věci a měly by se řešit. Ale nesouhlasím s tím, že na druhé ukazuje právě ministr Babiš, který byl právě jedním z těch, kdo před dvěma lety zamítli návrh našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, na uzákonění přímé hmotné odpovědnosti ministrů a hejtmanů. Nadále tedy dochází k předražování zakázek, a to například i na Ministerstvu obrany, které vede ministr Stropnický z hnutí ANO. Vyplývá to z aktuálního šetření Nejvyššího kontrolního úřadu.

Co z toho vyplývá? Pan místopředseda vlády Andrej Babiš sice neustále říká to, co ví celá země, tedy že představitelé mainstreamových stran skutečně po léta nechávají rozkrádat veřejné peníze a velká část z jejich elit je profesně absolutně neschopná, ale sám ministr Babiš proti tomu nic neudělal, a to i když mohl. Stačilo zvednout ruku pro náš zákon. Čest slušným výjimkám, které jsou a kterých si vážíme i u naší politické konkurence. Faktem je, že ti, co jsou slušní a zároveň schopní, bývají ve svých stranách vždy odsouváni na okraj. K tomu totiž vede celý současný systém politické oligarchie. Ten je potřeba změnit v prvé řadě, a to směrem k přímé odpovědnosti politiků a také soudců.

Ve výše uvedených souvislostech bych byl proto moc rád, kdybychom se dozvěděli více například o rozsáhlém vyšetřování proti ministru zdravotnictví Ludvíkovi v Hradci Králové, zda je to pravda, a pokud ano, z čeho je pan ministr podezřelý. Opakovaně se pana premiéra Sobotky také ptám, jak často a co konzultuje s lobbistou a advokátem panem Pokorným. A dodnes jsem nedostal jasnou odpověď. Pan Babiš zmiňuje nová fakta o práci pana Sobotky pro advokáta Pokorného. To, že premiér je řízen zákulisním hráčem Pokorným, je pro mě velmi znepokojivé.

Tím se dostáváme k druhé rovině a tou je faktické ovlivňování médií. Po celou dobu historie rakouského mocnářství i Československé republiky bylo obvyklé, že partaje měly své stranické noviny, a myslím, že to byl velmi transparentní způsob, kdy každý člověk věděl jasně, čí zprávu čte. Stát pak měl vlastní médium a tiskovou kancelář, která by měla být ze zákona objektivní. Během času zanikly noviny ODS, deník Telegraf a deník Super i odborářský deník Práce. A noviny se dnes tváří, že jsou nestranné a objektivní. Nic není větší lež a podvod.

Z vlastních dlouhodobých zkušeností vím, jak redaktoři s editory manipulují se zprávami, překrucují fakta ve jménu svého vlastního, v uvozovkách, světového názoru,

přičemž navenek se podvodně staví jako nezávislé a objektivní zpravodajství. A jestli za tím ještě navíc v některých případech stojí i majitel, tak je to opravdu skandální obelhávání veřejnosti.

Z tohoto pohledu jsou nejskandálnější manipulace a lži z veřejnoprávních médií, tedy z České televize a z Českého rozhlasu. Protože jediným účelem veřejnoprávních médií mělo být původně objektivní zpravodajství. To, co se děje v České televizi, to je na úrovni nejhorších časů husákovské normalizace. I když v těchto měsících Česká televize po zvolení Donalda Trumpa trochu ubrala plyn, je její manipulace veřejným míněním stále do očí bijící.

Loni jsme si chtěli zadat průzkum na téma vyváženosti zpravodajství České televize. Příznačné je, že ty agentury, které se tím zabývají, toto odmítly a mimo protokol uvedly, že jejich klientem bývá čas od času Česká televize, která si tím pojišťuje loajalitu, a analýza, která by pro Českou televizi dopadla samozřejmě tristně, by znamenala ztrátu bohatého klienta.

I bez analýzy vám mohu za nás říct nějaká čísla. Kolikrát byl náš zástupce v Otázkách Václava Moravce mimo předvolební debatu? Nulakrát. To je velmi přesné číslo a lehce ověřitelné. Ve zpravodajství jsme sice párkrát byli, ale hlavně když se dalo téma zneužít k naší umělé skandalizaci. Kolikrát s námi Česká televize probírala nějaké naše programové priority, které skutečně zasluhují celonárodní pozornost, jako je změna politického systému k demokracii, nebo třeba zestátnění exekutorů, anebo změna trestního zákona o lichvě apod.? V hlavě se mi vybavuje opět velmi kulaté číslo. Nula.

Vážené kolegyně a kolegové, média a jejich ovlivňování veřejného mínění jsou velmi zásadní a důležité téma, jelikož manipulace veřejným míněním občanů, kteří pak nemohou objektivně a kvalifikovaně rozhodovat, vyhovuje stávajícím elitám, které odmítají demokracii. Je mi jasné, že pokud chceme v republice zavést demokracii, pak musíme nastavit mechanismy, které nastaví velmi jasné a vymahatelné mantinely pro veškerá zpravodajská média, a to jak tištěná, tak elektronická, v tom smyslu, aby média musela informovat skutečně objektivně a pravdivě.

My v našem hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, připravujeme nový zákon, který by měl nahradit tiskový zákon a další zákony. Připravujeme mediální zákon, který by zavedl jeden závazný etický kodex, který by zakázal lhaní, překrucování a samoúčelné dehonestování s tím, že mediální rada například z transformované Rady pro rozhlasové a televizní vysílání by tuto povinnost sledovala, analyzovala a případně sankcionovala.

Nejde o nic neobvyklého. Mediální rady jsou ve většině západních zemí. Etický kodex mimochodem před lety vypracovala sama Unie vydavatelů, jen ho později v tichosti stornovala, a závazná etická pravidla mají samozřejmě veřejnoprávní média. Jen je problém, že např. stávající Rada České televize tato pravidla nijak nevymáhá, a je pravda, že objektivitu České televize ani sledovat nemůže, nemá na to žádný aparát ani rozpočet. Je to hlídač, kterému zákonodárci nedali do huby ani jeden zub.

Radní České televize otevřeně přiznávají, že Česká televize nemůže být objektivní, protože má nařízený úhel pohledu z Evropské unie. Asi jsme už zapoměli slavný citát radního České televize Michala Jankovce, který hovořil k objektivitě zpravodajství České televize a který řekl: Je to skutečně tak, že Česká televize má určený úhel pohledu. Má ho určen na základě doporučení Evropské komise, která povoluje veřejnoprávním médiím fungovat z poplatků nebo z daní jenom za předpokladu, že budou prosazovat, obhajovat a dívat se na všechno z úhlu pohledu tradic evropského humanismu a kritického myšlení. Konec citátu.

Jak funguje kritické myšlení na České televizi, vidáme denně. Ve studiu se střídají spřízněné duše, které dehonestují a pomlouvají vše, co nezapadá do jejich světónázoru, tedy do světónázoru, který u nás představuje pan Sobotka a v Evropě duchovní matka paní Merkelová. Samozřejmě nikoliv moje duchovní matka.

Dámy a pánové, objektivita médií placených z veřejných peněz by měla být primárním tématem debaty, protože na manipulacích s veřejným míněním skutečně stojí a padá demokracie.

Mimochodem, v naší debatě jsme pominuli např. list KSČM Haló noviny. Asi nikdo nepochybuje, že vedení strany ovlivňuje obsah Haló novin. Ano, a všichni to zároveň víme, protože tyto noviny jsou dnes jediné celostátní periodikum, které se otevřeně hlásí ke svému majiteli a politickému názoru, takže všichni víme, že jsou prosazovány názory KSČM. Nikdo s tím tedy nemá problém, protože je to transparentní. Problém tedy není to, že majitel ovlivňuje svoje médium. Problém je to, když to tají a když se médium tváří jako nezávislé, přitom je to ve skutečnosti naopak. A takové médium pak jen neustále obelhává veřejnost hrou na nestrannost.

V naší republice neexistuje soud, který by dnes vymáhal alespoň základní dodržování pravidel, jako je nelhat a nemanipulovat. Dámy a pánové, řešme to.

Na závěr mi dovoluje jménem našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie, SPD, navrhnout usnesení, o kterém bychom hlasovali.

I. Poslanecká sněmovna vyzývá předsedu vlády, aby dodržel své veřejné prohlášení o podání demise vlády, a žádá prezidenta republiky, aby v souladu s Ústavou demisi vlády přijal.

II. Poslanecká sněmovna zve prezidenta republiky, aby na půdě Poslanecké sněmovny objasnil svoje postoje k ústavnímu řešení současné vládní krize.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Bude zřejmě vhodné potom v podrobné rozpravě se k tomuto usnesení ještě jednou přihlásit, a nejlépe v písemné formě. Děkuji.

Využiji chvíličky, abych přečetl pár omluv. Omlouvá se pan poslanec Zdeněk Soukup z dnešního jednání od 18.15 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, omlouvá se paní poslankyně Radka Maxová od 18.15 do konce jednacího dne bez udání důvodu, omlouvá se pan poslanec Ondřej Benešik od 18.00 do konce jednacího dne, omlouvá se paní poslankyně Markéta Adamová v čase mezi 18.00 a

19.00 z osobních důvodů a omlouvá se pan poslanec Pavel Čihák od 18.00 z pracovních důvodů. Děkuji.

Nyní s řádnou přihláškou do diskuse vystoupí pan poslanec Karel Rais, kterému tímto dávám slovo. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Vážené kolegyně a kolegové, vážený pane ministře, dovoluji mi, abych se nejprve vyjádřil k problematice korunových dluhopisů. Je zřejmé, že Andrej Babiš postupoval v případě nákupu korunových dluhopisů v souladu s tehdy platnými zákony ČR, na jejichž přijetí se ani on a ani nikdo z členů hnutí ANO nepodílel, ale tyto zákony byly prosazeny a schváleny jeho současnými kritiky, zejména tehdy ministrem financí Kalouskem. Autor tehdejších daňových zákonů pan poslanec Kalousek obviňuje svého hlavního politického konkurenta z daňových podvodů. Daňová optimalizace je běžný nástroj, který používá každý i malý podnikatel. Je naprosto jasné, že Andrej Babiš a asi i stovky dalších podnikatelů postupovali v souladu s tehdy platnými zákony, jejich firmy měly možnost optimalizovat daňový základ a tuto možnost podnikatelé využili.

Dovolte mi nyní, abych vás požádal o zamyšlení nad skutečností, proč nás lidi zvolili. Jsem přesvědčen, že důvodem našich mandátů není suplovat práci nezávislých kontrolních orgánů a orgánů činných v trestním řízení a hrát si na vykladače Ústavy, a už vůbec ne destabilizovat situaci ČR, ale pracovat pro běžné lidi.

Asi nebudu sám, kdo si jen s velkými obtížemi skládá obrázek posledních dnů. Nejsem nejmladší a na náhody nevěřím. Proč nyní neřešíme oněch zhruba 200 legislativních materiálů, které tu máme k projednání do konce řádného ukončení činnosti této Sněmovny? Po téměř čtyřech letech fungování koalice ČSSD, ANO a KDU-ČSL, pár měsíců před reálným termínem voleb, zato v situaci, kdy zdaleka není splněno vše, k čemu se naše koalice zavázala, jsme všichni vtazeni do turbulentního vývoje posledních dnů. Mohu mít pochopení pro hysterii tradičních politických stran, jejichž preference se trvale propadají na historická minima. Pro co však pochopení skutečně nemohu najít, je fakt, že občané ČR již druhý týden čelí naprosto nepochopitelné destabilizaci vedoucí k paralýze činnosti vlády a dneškem i Sněmovny.

Nezpochybňuji právo nikoho změnit názor, ale ruku na srdce. Co si mám já, co si mají lidé, kteří nás platí, myslet o vývoji posledních dnů? Veřejně projevený úmysl premiéra podat demisi, trvající po jeho schůzce s prezidentem ČR, termínově měnící se v řádu hodin, končící odvoláním úmyslu prezidenta (premiéra) demisi podat, a návrhem odvolání prvního vicepremiéra, aniž by byla vypovězena koaliční smlouva, kterou všechny zúčastněné koaliční politické strany podepsaly.

Platí či neplatí, nepřítomný pane předsedo vlády, vámi podepsaná koaliční dohoda, podle níž musíte před podáním demise kteréhokoliv ministra konkrétní strany či hnutí získat nejprve souhlas předsedy konkrétní strany či hnutí, a pak teprve následně tuto demisi podat prezidentu vlády? Ano, či ne?

Moje představa o stabilitě, která je klíčovou podmínkou pro pokračování práce Sněmovny, je zjevně na hony vzdálená představě mnohých účastníků tohoto jednání. Zrovna to vidím. I přesto si vás dovoluji požádat, vraťme se k práci pro lidi. Je před

námi státní rozpočet na příští rok, řada legislativně nedokončených zákonů, základní zákony, které mohou výrazně zpomalit či zrychlit výstavbu, jako je např. stavební zákon, který nám pravděpodobně vrátí Senát k dalšímu projednání. Zákony v sociální oblasti atd. Proto můj apel. Vraťme se k tomu, proč zde jsme. Rozhodně nesupluje orgány činné v trestním řízení, ale pracujeme pro lidi zejména v legislativní oblasti. A tento apel považuji dnes za mimořádně aktuální.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní s přednostním právem, ptám se, pan... Tak faktická poznámka pan poslanec Sklenák, předseda Sklenák. Máte slovo, prosím.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Ono je to docela náročné a únavné poslouchat všechny ty projevy, ale snažím se. Snažím se o to. A prostě nerozumím tomu, proč tady nefikáte pravdu. Když mluvíte o koaliční smlouvě a říkáte, že předseda vlády musí získat souhlas předsedy koaliční strany pro odvolání ministra – vždyť to není pravda! Já tady mám tu koaliční smlouvu. Tak můžu to přečíst? "Smluvní strany respektují ústavní právo předsedy vlády navrhnout prezidentu republiky jmenování a odvolávání členů vlády. Pro každý takový krok musí předseda vlády hledat podporu příslušné koaliční strany." Hledat podporu a získat souhlas, já v tom vidím rozdíl. A víte, proč je v tom rozdíl? Protože když jsme my společně koncipovali koaliční smlouvu, tak jsme si byli dobře vědomi, že ji nemůžeme koncipovat tak, aby byla v rozporu s Ústavou. Předseda vlády, členové vlády i my všichni poslanci máme svá ústavní práva. A není prostě možné, tak jak vy si to představujete, napsat do koaliční smlouvy, že všichni koaliční poslanci budou hlasovat tak, jak jim řekne předseda, nebo něco takového. Proto jsou v té koaliční smlouvě formulace musí se hledat podpora, měl by respektovat atd. Protože nemůžete jít přes práva daná Ústavou. Tak nemluvte o tom, že jsme museli mít nějaký souhlas. Tady jde o to, aby předseda vlády nerozhodoval autoritativně bez konzultací, bez hledání podpory. Ale to, že má to ústavní právo, aby mohl kohokoliv odvolat, to mu samozřejmě nemůžete upřít. (Tleská část poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Nyní se omlouvám panu poslanci Fiedlerovi, že jsem ho přeskočil. Jeho faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Karel Fiedler: Omluva se přijímá.

Tak jsme právě slyšeli, že vicepremiér vlády asi není schopen rozumět psanému textu. Protože to, co tady četl kolega Sklenák, já jsem si to už také našel, to bylo naprosto evidentní.

Ale já jsem chtěl reagovat na kolegu Karla Raise. Jsem velmi rád, že to tady zaznělo, že to zopakoval, že to byla daňová optimalizace. Já si to myslím také, jsem o tom také přesvědčen, že to, co provedl pan vicepremiér Babiš s tou jednou a půl miliardou korunových dluhopisů, které mu dávají denně 250 tisíc nezdaněných peněz, 250 tisíc nezdaněných peněz denně, 90 milionů ročně, že to byla daňová

optimalizace. A my jsme si na rozpočtovém výboru, vysvětloval to tam podrobně pan poslanec Kalousek, jak to je, že ta daňová optimalizace není přípustná, pokud vede k vynutí se placení daní u těch korunových dluhopisů. Takže je to v rozporu s našimi právními předpisy. Tak to bylo prezentováno.

A ještě to má i morální text, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího. Jestli se váš pan předseda postaví tady před mikrofon a vše tady přesvědčuje, občany této republiky, jak on je proti tomu, aby se vyhýbaly firmy a lidé placení daní, jak on proti tomu bojuje, jak tohle bude potírat, a vy tady přiznáváte, že si 90 milionů ročně udělá daňovou optimalizaci, tak to je naprostý skandál! A to tedy opravdu je fraška, jestliže tento vicepremiér vlády na jedné straně mluví o tom, jak bude potírat daňové úniky, a na druhou stranu vy tady vesele přiznáváte, že to daňová optimalizace, vyhýbání se placení daní, je.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám za přesné dodržení času. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Karel Rais. Vaše dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Já doufám, že to stihnu za ty dvě minuty. Tak k tomu, co říkal tady kolega Fiedler, tak jako první, kdo využil, nebo říkám zneužil dluhopisy, byl stát. A stát si samozřejmě mohl za vládnutí tehdejšího vedení sehnat peníze jinak než tímto způsobem. A použili to prostě s cílem, proto taky byl ten zákon v podstatě vydán. Tak to byla první věc.

A směřem ke kolegovi Sklenákovi. Je tam určitě hledat podporu, tak bych se chtěl zeptat pana předsedy vlády, kdyby tady byl, kde tedy tu podporu hledal a kde, kdy proběhla ta jednání. Já mám pocit, že se s prominutím sebral a šel přímo za panem prezidentem a nikoho se na nic neptal. Děkuji.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní s řádnou přihláškou do obecné rozpravy pan poslanec Kostřica, připraví se pan poslanec Zlatuška. Prosím.

Poslanec Rom Kostřica: Dobrý večer, vážený pane předsedající, dámy a pánové.

Pane ministře Babiši, nepřítomný, vy se opakovaně rozčilujete, že někde zveřejnil pravděpodobně nelegálně věci, které jste jednou řekl. Ani vy sám jste nepopřel jejich autenticitu. Mimochodem se nejedná o nic neobvyklého. Vzpomeňme si, že v době krize vlády vedené premiérem Nečasem vyšlo najevo, že pravděpodobně policie odposlouchávala osobní telefon premiéra. V médiích to bylo tehdy dokonce potvrzeno. Mě osobně informoval náš honorární konzul ve Velké Británii, konkrétně pan Paul Millar, že si tehdy toho povšimli, s údivem a znepokojením to komentovali členové Sněmovny lordů, a dokonce snad i tehdejší premiér Cameron. Čili nic nového na naší politické scéně. Byla provedena tehdy obrovská razie prostřednictvím URNA, která nepřinesla kromě nějakých chybějících účtů za kabelky nic nového. Nicméně tehdejší premiér se zachoval jako slušný člověk a politickou scénu sám opustil.

Já bych vás chtěl požádat, abyste si z toho vzal příklad a odstoupil nejenom ze své funkce ministra financí, ale abyste odstoupil z politické scény České republiky vůbec. Nechci zde opakovat veškeré a mnohé vaše prohršky proti politické etice, z nichž každý jeden z nich by stačil k tomu, abyste politickou scénu měl dobrovolně opustit.

Velmi nerad bych znovu zažil ten pocit, když jsme se před rokem 1989 po veškerých peripetiích dostali na takzvaný Západ, aby se na nás pohlíželo jako na minimálně občany nějaké banánové republiky, nebo hůře jako na zaprodance komunistického režimu. Po roce 1989 zde již dvakrát zmíněný prezident Havel dokázal získat svou osobností, vyjadřováním a postoji celosvětový respekt demokratického světa pro naši Českou republiku, který žádná jiná země vymanivší se z komunistického jha a područí nezískala. Nemyslím si, že by nějakému dalšímu politikovi americký Senát dlouhodobě tleskal vestoje. Obávám se, že prezident Havel by se musel nyní obracet v hrobě, pokud by slyšel obsah této vaší kauzy.

Proto vás ještě jednou zdvořile vyzývám, abyste dobrovolně opustil nejen Ministerstvo financí, ale celou politickou scénu naší republiky, neboť to bude jistě ku prospěchu celé naší země a nakonec pro seskupení ANO. Já osobně vnímám váš postoj něco jako hanobení dobrého jména České republiky v cizině.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Nyní mi dovoluje přečíst několik omluv. Omlouvá se paní poslankyně Chalánková v době od 18.45 a (do) 23.45 z pracovních důvodů z dnešního jednání, omlouvá se pan poslanec Milan Šarapatka od 19.00 z dnešního jednání z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Karel Fiedler od 18.45 do konce jednacího dne z osobních důvodů a omlouvá se pan poslanec Miloslav Janulík v době od 18.45 do půlnoci bez udání důvodu. Tím jsme se vypořádali s omluvami.

A jako další řádně přihlášený je pan poslanec Jiří Zlatuška, připraví se pan poslanec Rostislav Vyzula. Proším, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, dovolil bych si, ještě než začnu, jenom poznámku k svému předřečníkovi kolegovi Kostřicovi, který zde vyzýval k něčemu Andreje Babiše. Andrej Babiš je na jednání předsedů koaličních stran s prezidentem. Můžeme si o tom myslet samozřejmě, co chceme, ale je fakt, že tady není z omluveného důvodu. A v okamžiku, kdy se hlasovalo o tom, že bychom přerušili jednání do chvíle, kdy zde tito předsedové budou, tak i od pana poslance Kostřici bylo vyjádřeno stanovisko zamítavé. Takže v takové situaci vyzývat k něčemu tímto teatrálním způsobem Andreje Babiše je přinejmenším manipulativní z hlediska veřejnosti, která možná toto jednání sleduje, nebo nesleduje.

A tento prvek manipulace je nepochybně přítomný i v tom, jakým způsobem se zachází s těmi sadami uveřejněných klipů z nějak pořízených nahrávek. Předpokládám, že se uskutečnila nějaká jednání. Předpokládám, že ta jednání mohla být nahrána. Je vcelku zřejmé, že to nahrávání neproběhlo legálním způsobem,

přestože se to zde pan poslanec Blažek pokoušel zpochybňovat. A pokud jsem mu rozuměl správně, tak naznačoval, že ty nahrávky mohly být pořízeny legálně.

To, co má část veřejnosti, která je ochotná poslouchat ty nelegálně pořízené a nějakým způsobem vybrané fragmenty, k dispozici, tak to jsou části, které neposkytují kontext těch hovorů, není v nich nic víc než jenom vytržené části komunikace. Zejména z nich nelze usuzovat na to, co se v hovorech mezi Andrejem Babišem a redaktorem Přibilem nestalo. Nemáme informace o tom, jestli Andrej Babiš vykázal, nebo nevykázal toho novináře do těch mezí, které tady někteří předřečníci naznačovali, že podle jejich názoru tohoto novináře vykázat měl. Není známo z toho nic kromě těch částí, které ti, kteří se využívají v poslouchání těch nelegálních záznamů, mohli slyšet.

Já jsem se osobně se všemi zveřejněnými fragmenty přímo neseznámil. Poslechl jsem si první z těch nahrávek, u které mohu vyslovit své výhrady k tomu, jaký slovník pan předseda a vicepremiér používá, z toho nejsem nadšený. Nicméně poté co jsem tyto výhrady zmiňoval před řadou lidí, tak musím uznat, že to, co i zde od některých kolegů mimo mikrofony po nějakých problémech při jednání, i od lidí, kteří jsou přítomni ve vládě za jiné politické strany, po nějakém neúspěchu při projednávání je možné mimo mikrofony slyšet, tak že to od tohoto nejen není daleko, ale některé jednotlivé výrazy, když se nedají za sebe, tak znějí stejnými slovy. Samozřejmě nepoužíváme tyto výrazy v běžné komunikaci, neříkáme je na mikrofon zde ve sněmovně, ale tam je dobré si uvědomit, že způsob, kterým to bylo pořízeno, neodpovídá vystupování na veřejnosti a neznáme kontext, ve kterém tady toto bylo zaznamenáno.

Letmo jsem se seznámil s částmi té druhé nahrávky, ve které mám za nepochybné, že ty formulace, které tam zaznívají, nejsou pokyny a nejsou příkazy. Věty podmiňovací nejsou synonymní s vydáváním příkazů. Od toho má čeština věty práci nebo rozkazovací, které tam podle mého názoru a podle toho, co jsem o těch nahrávkách četl v médiích, obsaženy nejsou. Přijde mi z vlastní zkušenosti s tím, když něco pan vicepremiér Babiš potřebuje, jakým způsobem se dokáže operativně na lidi obracet, značně nevěrohodné, že by si vybíral takového redaktora, zvláště v okamžiku, kdy mu evidentně přináší informace o tom, že on něco napsal, on něco dal dohromady. Je z toho vidět, že neplní předem zadaný úkol, ale že iniciativně s tímhletem za panem Babišem přišel, tak že by přes takového redaktora úkoloval redakci místo toho, aby pokud by chtěl tu redakci úkolovat, to zadával přímo. Toto je z hlediska běžného způsobu chování něco, co mě naplňuje dostatečnou jistotou, že ta míra manipulace, která je obsažena v těch nahrávkách, je skutečně manipulací a že to není jenom záležitostí toho, jestli si vybíráme ty podmiňovací věty jako něco, co v jiných kontextech, např. v domácí komunikaci u nás doma, může zaznívat jako forma žádosti. V tomto případě bych to z této kombinace skutečností zcela jistě pro sebe vylučoval. A to je také důvod pro to, proč říkám, že mi tohle připadá zcela, jak se lidově říká, mimo mísu.

V té třetí nahrávce, tu jsem neslyšel, ale vycházím z toho, co vyšlo na webu Respektu, respektive z vyjádření, které je obsaženo na webu Aktuálně na blogu Libora Michálka, senátora Michálka, kterého nemůžeme podezřívát z toho, že by byl člověk najatý, jak se říká, Andrejem Babišem a Agrofertem, nebo já nevím, co se jako

pro tohleto používá. Tak ten v blogu Whistleblowing nebo provokace? Najdi 5 rozdílů! vcelku jasně líčí, proč nelze to, co tam zaznívá, označovat za ovlivňování. Ty publikované fragmenty z toho na webu Respektu, ten článek, v jehož názvu je řečeno, že Andrej Babiš říká, že se s novinářem vždycky scházel sám, tak z toho vyplývá, že novinář mu dokonce opakovaně nabízel tady tyhle věci, vnucoval se s tím, říkal, aby si to nechal, protože prý má kopie, a nikde z toho není patrné vůbec nic o tom, že by mělo být nějaké důvodné podezření z toho, že opravdu to, co mu přinesl, je spis, který podléhá nějakému utajení.

Když tady k tomu vystupovala paní poslankyně Černochová, tak se nadšeně vyjádřila, že má o případ Beretta zájem. Tohle jsem opravdu v takovéto poloze od Andreje Babiše nezaznamenal, ani jinde, ani ve zprávách o těch fragmentech, které jsou k dispozici. Není žádný důvod se domnívat, že tady takováhle informace, která v tom odposlechu zazněla, že může být považována nějakým způsobem za věrohodnou, maximálně závěr, ke kterému mě tady tohleto vede, zdůrazňuji při čtení referování novinářů tedy v jakémsi expertním pohledu na tu věc, nejsou to mé vlastní emoce, z poslechu těch klipů, které chápu, že lidé mají, poslouchají si je asi opakovaně a ponořují se do emocí, tak ne, opírám se o expertní názor novinářů, tak mě to vede k tomu, že Andrej Babiš zejména podle těchto klipů nebyl v žádném přímém spojení s policisty z ÚOOZ, protože jinak bych prostě postrádal smysl v tom, že by mu nějaké tady takovéhle materiály bez vyžádání a s tím, že mu je opakovaně musí vnucovat, přinášel nějaký novinář. Tohle je samo o sobě aspekt, který vylučuje řadu z těch podezření, která jsou na Andreje Babiše tady v téhle té souvislosti směrem k němu dávana.

Proto si myslím, že věnovat se takto pořízeným fragmentům nahrávek je opravdu na úrovni ukájení se nad záběry pořízenými z cizích ložnic pomocí klíčové dírky. Považuji to za pornografii. Považuji ty, kteří tady na tomhle tom staví, v lepším případě za voyery, kteří by prostě ve slušné společnosti neměli mít místo. A zcela podepisují to, co zde říkal v úvodní části pan ministr spravedlnosti, který upozorňoval na důsledky, které má vycházení z tady takovýchhle záznamů. (Hluk v levé části sálu.)

Po této části bych se ještě malinko věnoval názvu tohoto bodu jednání, který musím říci, že mě překvapil, když jsem ho dostal v pozvánce. Předně ta dikce, která je tam zvolená, mně skoro připadá, že se berou taková ta klasická klišé, která se používala ve vyjadřování v době komunismu. Případá mně, že to demokratické, že tam pravděpodobně předtím bylo něco jako socialistické nebo komunistické a někdo to jenom tady takovýmhle způsobem vyměnil. Svého času jsem viděl taková skriptá pedagogiky, kde byly dokonce ty věci jenom přelepeny a bylo patrné co... Na tohle mně to připadá.

Je tam další věc, že pokud byla tahle schůze svolaná kvůli údajnému ovlivňování médií, tak je tam použita ta kombinace vůči nezávislým institucím. A tam je dobré si uvědomit, že v mediální sféře nezávislé instituce jsou veřejnoprávní média, resp. média veřejné služby, kde tou nezávislostí se miní nezávislost vůči státu. Míni se tam nezávislost přes rady, které jsou ustanovovány proto, aby byly izolací mezi státem, resp. politiky, mezi tím, co je reprezentováno většinovým výsledkem voleb, resp. těmi konstelacemi, které jsou v politické moci výsledkem volebního procesu. A je tím

myšleno to, že se například nebudou realizovat přes mediální rady nejrůznější převodové páky, že v okamžiku, kdy se ustanoví mechanismy výběru nebo navrhování těch kandidátů, tak že ani do tohohle nebudou vstupovat nejrůznější zástupné mechanismy, které ve skutečnosti budou čistě politické, iniciovány politickými stranami a poté na úrovni politických dohod tady odhlasovávány. Toto je obecný záměr, který je za tou konstrukcí, která je v zákoně.

Jsem spolupředkladatelem nového zákona, který by měl změnit způsob, kterým se bude ustanovovat Rada České televize, právě proto, aby takovéto skryté ovlivňování tam nemohlo nastávat, aby ty instituce byly skutečně nezávislé. A když se podíváte zpětně na reakce, které tady tento návrh vzbudil, tak ty jsou odmítavé, kde za tím je cítit, že ve skutečnosti jenom ta skrytá nezávislost řadě aktérů na politické sféře vyhovuje. Toto ovšem není ta nezávislost, kterou chtějí autoři tady tohoto dnešního našeho sezení prosazovat.

Co se týká soukromých médií, tam bych chtěl podotknout, že bez ohledu na to, jaká debata se obecně ve společnosti a v médiích dneska kolem toho vede, tak že jsou tam řady předpokladů, které reálně splněny nejsou. V českém právu v dnešní době nemáme žádný redaktorský zákon, nemáme nic, co by v soukromých médiích garantovalo ten druh odpovědnosti redaktorů nebo šéfredaktorů za média, který býval v problematických podmínkách předchozího režimu v předchozí právní úpravě minimálně od roku tuším 1966. Od roku 2001 za soukromá média odpovídá podnikatel, tedy majitel. V okamžiku, kdy žalujete soukromé médium za to, co publikovalo, tak k soudu jde tento majitel, ten podnikatel, resp. zpravidla jeho právní zástupce, ale je to fakticky v zastoupení on. V okamžiku, kdy publikuje tiskovou opravu, tak totéž, publikuje ji majitel, nikoliv šéfredaktor listu, nikoliv redaktor, který mohl napsat tento článek.

Takže z tohoto hlediska debata o tom, nakolik se můžeme vůbec bavit o tom, že když řekneme nezasahování do médií, že je to nezasahování, které je absolutní a není podmíněno tím, že je to nezasahování do typu práce novinářů, o kterém se má žádoucím způsobem jednat, je evidentní. V okamžiku, kdy se jedná o tento druh vymezení v názvu této schůze, tak si opět myslím, že zde je drobná míra manipulace tím, že se posouvají některé pojmy. Nezávislost novinářů je nesmírně důležitou hodnotou, ale je hodnotou, kterou si musí hlídat novináři. Nepřísluší nám politikům, abychom za ně někde stáli a hlídali to. Toto si musí hlídat profesní novinářské svazy, organizace, musí se ozvat v okamžiku, kdy se něco stane. Ty si musí etické a morální standardy chránit. Z tohoto hlediska je jenom dobré vidět, že v okamžiku, kdy se ukáže, že některý z novinářů nároky na toto nesplňuje, tak jde pryč, což se shodou okolností stalo panu bývalému novináři Příbilovi.

S tímto bych si dovolil skončit s tím, že je mi jasné, že meritorně věci, jak mají být řešeny, zde neřešíme, a jakmile je schováváme za jiné formulace, dopouštíme se toho, že manipulujeme. Totéž se týká otázek, které jsou kladeny s tím, že jsou jejich presupozice, jejich nutné předpoklady, aby vůbec mohly být takové otázky položeny, pokládány. Odpovídání na takové otázky automaticky odpovídající dává do jakési horší kompromitované polohy. Toto je věc, kterou zde cítím nejen tedy v názvu schůze, ale i ve způsobu, kterým vůbec byla motivována a kterým je vedena. O tom

také svědčí, a to se vracím k tomu, čím jsem začínal, že je zde Andrej Babiš vyzván i těmi, kteří sami hlasovali pro to, aby schůze probíhala v jeho nepřítomnosti.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní s přednostním právem vystoupí pan místopředseda Vondráček.

Ještě přečtu omluvu: dnes od 19 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Marek Černoch.

Omlouvám se, eviduji tři faktické poznámky, dostanete slovo. První vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Laudát, připraví se pan poslanec Kostřica a po něm paní poslankyně Němcová. Nejprve pan poslanec Laudát s faktickou poznámkou.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Začnu od konce k panu Zlatuškoví. Ať děláte co děláte, tak nevím, nevím. To byl spíš projev jak had v tunelu. Nicméně nejsme tady od toho, abychom se trefovali do toho, kdy Andrej Babiš má čas. Nežlobte se na nás, tahle Sněmovna byla řádně svolána, s dostatečným časovým předstihem. A pokud to, že musí jet k panu prezidentovi, pan prezident místo toho, aby pořádal naprosto neuvěřitelnou maškarádu na Hradě a začal ústavní krizi řešit důstojným a profesionálním způsobem, tak předváděl to, co předváděl, dobře musel vědět, že může mít premiér i jiný program, že běží Sněmovna, tak to nemusel svolávat na tenhle čas. Od toho tady není kolega Kostřica, aby čuchal, kdy Andrej Babiš bude mít a nebude mít čas. Měl tady být. To je jeho problém. Já celkem prezidenta chápu, protože článek 74 Ústavy zní naprosto jasně: Prezident republiky odvolá člena vlády, jestliže to navrhne předseda vlády. Takže si tady pan vicepremiér Babiš může kvičet, jak chce. Kdyby chtěl usnadnit řešení krize, tak dávno sám rezignoval. Já si myslím, že jestli někdo nemá na jakékoliv úrovni důvěru šéfa, tak se má sbalit a jít.

Za další. Přejde mi naprosto neuvěřitelné, co tady předvádí kolega Rais. Skutečně dvě celebrity, bohužel dneska už v minulosti, s vysokoškolskými tituly tady předvádějí naprosto něco neuvěřitelného. Pan kolega Rais je členem rozpočtového výboru, paní náměstkyně Schillerová tam zcela jasně řekla celou genezi, co jsou korunové dluhopisy, kdy vznikly, že jsou tady od roku 1993. Nevím o tom, že by Kalousek byl v roce 1993 ministrem financí. A vy tady pořád budete tu lež, tu manipulaci těm lidem podsouvat, podsouvat! Vždyť tohle dělal proboha Goebbels! Tisíckrát opakovaná lež se stává pravdou. Tak už toho nechte! (Předsedající upozorňuje na čas.) Dobře, já se ještě jednou přihlásím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Nyní pan poslanec Kostřica. Připraví se paní poslankyně Němcová. Prosím.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji za slovo. Chci jenom reagovat na poznámku pana poslance Zlatušku. Nevím, jestli já jsem nepochopil jeho, nebo on nepochopil mě. Já jsem tady pouze apeloval na to, aby pan místopředseda Babiš vyvodil

důsledky svého chování a prohřešků, kterých je celá řada, z nichž každý by stačil k tomu, aby jako slušný člověk odstoupil z celé politické scény.

Nechci být nějak zlý, ale víte, já si myslím, že když je člověk někde v cizině, tak je to špatné, když se člověk stydí za to, že pochází z té které země. Ale mnohem horší je, když ta země se musí stydět za to, že ten člověk je jejím občanem. Děkuji vám. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Nyní paní poslankyně Němcová. Připraví se pan poslanec Laudát s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslankyně Miroslava Němcová: Je to jenom drobná poznámka na to, co zde říkal pan poslanec Zlatuška ohledně toho, kdy má pan místopředseda vlády čas na Poslaneckou sněmovnu a kdy ho nemá. Jeho dnešní omluvu jsme zaznamenali někdy kolem páté hodiny, nevím přesně, kolik to bylo, ale zněla, že od 18. hodiny se omlouvá, že nebude přítomen. Vyrozuměli jsme, že pojedou do Liberce na schůzku, kterou svolal pan prezident. V té době jsme všichni věděli, že schůzka stejně nebude plnohodnotná, chybí-li tam ten hlavní, tedy předseda vlády, nevím, k čemu vůbec taková schůzka bude. To za první.

A za druhé. Pakliže zde mluvíte o tom, jak byl pan místopředseda vlády řádně omluven, tak proč se odtud sbalil ve dvě hodiny, možná ještě dříve, neřekl ani ň, neposlechl si v době, kdy měl čas, to, co zde znělo, a neomluvil se teprve ve chvíli, kdy skutečně už potřeboval odjet do Liberce, když už to sám pro sebe považoval za tak klíčovou cestu. A rozumím tomu, že ji za klíčovou považuje, protože to spojení, a jak se vzájemně drží a podporují prezident republiky s Andrejem Babišem, je až neuvěřitelné a je to jedna z věcí, která nás přivádí do stavu hluboké nejenom politické, ale společenské krize, kterou tito dva pánové způsobují. Takže s tou omluvou bych si dávala pozor. (Slabý potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní pan poslanec Laudát. Připraví se paní poslankyně Lorencová s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Ještě ke korunovým dluhopisům. Jak pan kolega Rais může vědět, že to byla férová daňová optimalizace? Pan generální finanční ředitel Janeček nám tady na rozpočtáku v této místnosti říkal, že nemá žádné legislativní nástroje, jak by to kontroloval, že to nemá pod kontrolou a neví, kdo vydává korunové dluhopisy. Za nějaký týden už jsme se dozvěděli z médií, že jich je 520, těch, co si to vydali, že se kontrolují, a někteří dokonce udělali únik, to znamená, že tam je naprosto striktní omezení, které tady pan předseda Kalousek několikrát opakoval, kdy se jedná o skutečně zákonný postup a kdy prostě není zákonný. Generální finanční ředitelství nebo Finanční správa sama dokazuje, že to takhle není a že prostě nemáte férové informace, nebo je nemáte právo mít konkrétně, a my jsme nechtěli nic jiného, než aby to odkontroloval. A vy už víte, že to je férové. Já vás upozorňuji, že napomáháte zlu, tolerujete zlo, a uvědomte si, že můžete být i vy

jednou z prvních obětí tohoto zla. To se potom nikoho neptá. A vzpomeňte si a podívejte se do české historie.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní paní poslankyně Lorencová, připraví se pan poslanec Zlatuška s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslankyně Jana Lorencová: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, takže já jsem konečně pochopila, proč tu dnes máme jednat dokonce po deváté hodině. Nezbyvá než se shodnout patrně na tom, že všechny dosavadní vlády odváděly bezchybnou práci. Všechny dosavadní vlády hlasovaly jen pro zákony, které chránily majetek této země. Všechny dosavadní vlády bránily ze všech sil tomu, aby se rozkradlo, co se rozkrást dalo. Přijímaly zákony, které posílaly do tepláků všechny, kteří tady kradli ze všech sil. Všechny dosavadní vlády... Vlastně, proč jsme tady? Abychom jim blahopřáli.

Objevil se jeden člověk, který to, co tady bylo předtím, se snaží napravit. Dal dohromady hnutí, které mu je v tom nápomocno. Takže toho je potřeba zlikvidovat! Všem ostatním jen blahopřát!

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Zlatuška, připraví se pan poslanec Kostřica. Prosím.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, dovolím si jenom dvě drobné poznámky. Jednak k paní poslankyni Němcové k tomu, že je 19.21 hodin, mluvil jsem sice možná obšírně, ale určitě jsem nezačal před 18. hodinou, takže pan poslanec Kostřica se zde obracel k panu Babišovi po 18. hodině, což byla ta hodina, která byla v původní omluvně.

Co se týká korunových dluhopisů, postřehl jsem, že pan poslanec Laudát říká, že korunové dluhopisy tady byly zavedeny fakticky někdy v době vlády ODS, nevím, jestli v té době on byl členem ODS už, a poté byly zpopularizovány za vlády, ve které byl ministrem financí pan Kalousek z TOP 09. A ta popularizace vedla k tomu, že je řada firem víceméně na výzvu tehdejšího ministra financí ze strany, ve které už byl pan Laudát zase v té době, použila.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Eviduji řadu faktických poznámek, nyní tedy pan poslanec Kostřica, připraví se pan poslanec Kořenek a další. Prosím.

Poslanec Rom Kostřica: Děkuji ještě jednou za slovo. Nechtěl jsem nějak delší dobu diskutovat, ale vyprovokoval mě pan poslanec Zlatuška, že nějakým způsobem podle mého názoru se snaží jakýmkoli způsobem zabránit, aby tato diskuse proběhla. Pořád narážím na to jako člen zahraničního výboru naší Sněmovny, že to renomé naší republiky je velmi problematické. Před cirka deseti dny jsem byl na zasedání předsedů zahraničních výborů v cizině, které proběhlo pod velkou mediální pozorností tamních médií, anglických médií apod. Byl jsem dvakrát nebo třikrát dotazován právě na tuto kauzu Babiš. Neřekl bych to, kdybych nebyl nějak trošku

vyprovokován, ale jeden dotaz zněl, a není to můj. Ptali se mě: Prosim vás, proč to ten váš ministr dělá? My známe jeho finanční situaci. Pokud soutěží o místo nejbohatšího nebožtíka na hřbitově, tak má určitě velký předstih, ale rozhodně to myslí po stránce finanční.

To jsem jenom chtěl říct. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také děkuji. Nyní tedy pan poslanec Kořenek, připraví se pan poslanec Kučera. Prosim.

Poslanec Petr Kořenek: Děkuji. Budu velmi stručný, jenom k tomu pořádku. Víte, jak probíhala privatizace nadivoko, jak se zavíraly podniky a v podstatě i dneska vychází, jak mnozí podnikatelé přišli ke svému majetku a nepoužívali úplně férové prostředky, takže si nedovedu představit, že zrovna tito lidé jsou ti praví, kteří by měli dělat pořádek. Ale pravda je, že se v té džungli aspoň vyznají.

A k těm korunovým dluhopisům. Já jsem si tady vytáhl rozsudek Nejvyššího správního soudu a chtěl bych jenom říct, že v podstatě to, co se událo s korunovými dluhopisy, je asi jasné, že to byla daňová optimalizace. A vypadá dokonce, že to vypadá v souladu se zákony, protože tam byla využita mezera v zákoně. Ale tomu tak fakt být nemusí. Protože když si přečtete stanoviska některých odborníků, za kterého já se nepovažuji, a rozsudky a stanoviska tuzemských i evropských soudů, tak ty již dávno judikují, že jakýkoli účelový právní úkon, jehož smyslem je pouze vyhýbání se zdanění, je neplatný, neboť se jedná o obcházení zákona. V tom je ten problém.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Kučera s faktickou poznámkou. Prosim.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo, přesně jak to řekl můj předřečník, vzal mi slova z úst. A já bych doporučoval skutečně panu poslanci Zlatuškoví prostřednictvím pana předsedajícího. Pane poslanče, prosím vás, přečtěte si o tom něco, doučte se to. S takovou byste neabsolvoval ani první ročník vaší univerzity.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Zlatušky. Prosim.

Poslanec Jiří Zlatuška: Pokud je mi známo, pan ministr financí navrhoval zrušení zdanění korunových dluhopisů, část jiných politických partnerů byla toho názoru, že to vyhýbání se zdanění u některých subjektů je v pořádku. Koneckonců tohle pro řadu z těch, kdo to nakoupil, obhajoval i bývalý ministr financí Kalousek.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní faktická poznámka pana poslance Laudáta. Prosim.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Vaším prostřednictvím pane kolego, vy už to nezachráníte. Víte, co jste tady řekl? Babiš navrhl zrušení zdanění. Prosím, už radši nemluvte.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pan poslanec Kořenek faktická poznámka, připraví se pan poslanec Zlatuška s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Petr Kořenek: Já jenom jednu poznámku. Myslím si, že to není o zdaňování korunových dluhopisů. To je o zákonu jako celku a o zaokrouhlování a to máme v právním řádu od 90. let, čili to není nic nového.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji, pan poslanec Zlatuška. Prosím.

Poslanec Jiří Zlatuška: Vážený pane předsedající, velice děkuji panu, prostřednictvím pana předsedajícího panu poslanci Laudátovi za to, že mě upozornil na to vypadlé slovo. Samozřejmě zrušení té výjimky ve zdanění u dluhopisů, které když se zaokrouhlují jednotlivě, tak se zaokrouhlují na nulu, načež se následně sečtou nuly místo toho, aby, jak správně podotkl kolega Kořenek, k tomu zaokrouhlování docházelo zjevně až poté, co se nejdříve sečtou hodnoty těch dluhopisů a poté se z nich vyměří daň.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Okamury. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych vás chtěl opravdu vyzvat, abychom se už věnovali celé záležitosti nějak věcně. Tady se zase hádá koalice s nějakou opozicí, hádá se zleva, zprava. A já bych chtěl znovu říci, že naše hnutí SPD vyzývá celou vládu k demisi. Premiér Sobotka by měl dodržet skutečně své slovo, měl by podat v souladu s Ústavou demisi, prezident by ji měl přijmout. A my bychom znovu chtěli prosadit, abychom pozvali prezidenta republiky do Sněmovny, aby objasnil své postoje. Myslím, že je z dnešního odpoledne zcela jasné, že vláda nepracuje. Vláda nadřadila, ať je to Andrej Babiš, ať je to Bohuslav Sobotka, ať jsou to další členové vlády, nadřadili své osobní politické zájmy nad zájmy občanů. Vláda úplně přestala pracovat. Je to neskutečná komedie a fraška v přímém přenosu, co tady všichni předvádíte. A skutečně jedinou variantou je demise celé vlády a co nejrychlejší volby, aby občané znovu rozdali nové politické karty.

To je neuvěřitelné! V České republice mají lidé nízké důchody, nezbyvá jim v peněženkách o nic více, než tomu bylo za Kalouska. Mladé rodiny s dětmi se bojí mít další děti, protože je neuziví. Máme tady tolik problémů s lichvou, s exekucemi. My jsme tady za hnutí SPD navrhovali ty zákony, a vy se tady celou dobu jenom hádáte v přímém přenosu České televize, tady jenom užíráte peníze daňových poplatníků, místo abyste pracovali pro tuhle zemi. Proto já znovu vyzývám: podejte demisi, vždyť vy nejste schopni už spolu pracovat! Vy se tady tak neuvěřitelně hádáte a je to hnutí ANO, KDU-ČSL a ČSSD. Opravdu, podejte demisi a prezidenta pojďme

vyzvat a pozvat sem do Sněmovny, ať urychleně vysvětlí svá stanoviska a postoje, ať to co nejrychleji dořešíme, ať konečně můžeme začít pracovat pro lidi. Hlavně vy.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Neeviduji žádné další faktické poznámky a požádám tedy o vystoupení pana poslance Vyzulu a připraví se paní poslankyně Němcová. S přednostním právem nejprve pan poslanec Vondráček. V té záplavě faktických poznámek... Prosim.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem si opravdu nevybral dobrou chvíli pro uplatnění svého přednostního práva. Já jsem se hlásil v okamžiku, kdy se zdálo, že ta diskuze prožívá určitou tišinu, a kdy se diskutovala věcná témata. Smršť faktických poznámek to přerušila, tak si připadám až trochu nepatřičně. Pokusím se tu debatu tam vrátit. Zvažoval jsem také velmi, zda vůbec vystupovat jako místopředseda Poslanecké sněmovny, protože mám svůj osobní postoj, že jestliže je někdo členem vedení, měl by skutečně v rámci svých možností a v rámci možností stranického systému působit pokud možno nadstranicky a jaksi hovořit spíše za Sněmovnu. Pokusím se tady právě z této pozice mít několik poznámek, co tu dnes zaznělo. V podstatě se budu blížit faktické poznámce v rámci řádného vystoupení.

Když je mi nejhůř argumentačně a když už nevím, z které do které, tak se často uchyluji k právu, co jsme se naučili na fakultě, a jak interpretovat jednotlivá fakta.

K základním zásadám, jako je *pacta sunt servanda*, že smlouvy zavazují. Máme tu koaliční smlouvu, která nebyla ctěna a která byla flagrantním způsobem porušena, ať se vám to zdá, nebo ne, a máme tu podklad pro dnešní jednání, čímž jsou odposlechy. Zrovna prochází kolem kolega Blažek, který říkal, že vůbec neví, zda je můžeme hodnotit jako legální, či nelegální. My je můžeme hodnotit pouze z toho, co víme, a já se tady snažím jaksi zkoumat ty střípky skutkového děje jako právník, jako obhájce. A po tom zkoumání, kterému jsem to podrobil, já tam skutečně nenacházím trestný čin. Chápu, že se pohybujeme v rovině politické a vyvozujeme politickou odpovědnost, ale reaguji na komentáře, které začal pan kolega Kučera, když nám tu vyjmenovával konkrétní skutkové podstaty, navazoval, a proto jsem se přihlásil, kolega Zlatuška, ale mám za to, že by bylo dobré ty informace převést více do právního hlediska. Ten základ je skutečně velice slabý.

Odhlédnou od toho, že zde zaznívala slova jako manipulace. Tak i kdyby to byla realita, ty odposlechy, tak kriminalistická validita těchto odposlechů se rovná nule. Originalitu nahrávky zkrátka nemůžeme ověřit bez té prvotní nahrávky, bez toho média, bez zkoumání prvotního média. My tady klidně můžeme zkoumat kompilát sestavený z jednotlivých slov. Z technického hlediska je vypovídací schopnost skutečně nulová. Sestřihání a vytržení z kontextu dokonce připustil, pokud vím, už ta média přestávám sledovat, ale snad i ten novinář připustil nějaké střihy a vytržení z kontextu. A bez řetězce jakýchkoliv dalších přímých či nepřímých důkazů to, co dnes řešíme a co je vlastně podkladem pro to obří jednání, by vlastně ani jako indicie nevedlo ani k zahájení jakýchkoliv úkonů v trestním řízení, a už vůbec ne k zahájení trestního stíhání. To říkám s plným vědomím toho, že jsem pracoval jako obhájce, a i

když nejsem specialista na trestní právo, stihl jsem během odpoledne provést nějaké krátké konzultace.

Já skutečně nemůžu souhlasit s panem kolegou Kučerou, že by se ty nahrávky daly subsumovat pod jakoukoliv skutkovou podstatu trestného činu. Z jednoho prostého důvodu. Jestli si to uvědomujete, Andrej Babiš nevystupuje v pozici veřejného činitele v té chvíli. Skutečně ne. My tady řešíme jeho střet zájmů z hlediska majetkového, nicméně jako ministr financí v tu chvíli ani omylem nevystupuje. Byl tu dokonce snad zmíněn § 317 – ohrožení utajované informace. To prosím vás ale dopadá pouze na toho novináře. Ten je chráněn novinářskou licenci. Celý spis není v chráněném režimu, jak jste se tady pokoušeli navodit dojem, ale třeba pouze některé části, jako jsou soukromé odposlechy. Takže co bylo předáno – my nevíme, co bylo předáno. My vlastně nevíme, jestli je ta nahrávka pravdivá, my nevíme, jestli je legální, nebo nelegální. Prázdných míst je tam příliš mnoho.

A bylo tady tvrzení, že pan Babiš měl oznámit. A co měl oznámit? Že měl udat toho novináře? Pochopil jsem to správně? Případně obracím se zhruba na tři předřečníky, kteří mě předcházeli. Takže měl oznámit toho novináře, který dělal svou práci a iniciativně seznamoval pana Babiše s tím, co zjistil a co hodlá použít. Je to tak? Měl tady udat toho novináře. U nás se tomu říká někdy důkazní nicota v právní branži. Pan Babiš podal trestní oznámení, vypovídal, v tuto chvíli je věc v šetření orgánů činných v trestním řízení.

Co je ale zvlášť nebezpečné v tomhle případě, mimořádně nebezpečné, že se tady Sněmovna stylizuje do role prokurátora a soudu v jednom. Krajně nebezpečná situace! Už to tady zaznělo asi pětkrát a můžeme to sledovat, to je přesně odkrokováná kampaň, negativní kampaň s jednoznačným cílem: odstranit Andreje Babiše z politiky.

A teď smažme jméno Andrej Babiš, které vzbuzuje emoce, já se pokusím bavit v obecné rovině. Představte si situaci, že taková negativní kampaň se skutečně v případě, že se tenhle model osvědčí, tak se může stát kterémukoliv z vás. A to, že je tu Poslanecká sněmovna prokurátor a soudce v jednom, tak jediným podkladem je lidská špina. Špina odposlouchávaných soukromých hovorů. A nemůžete nakládat se špinou a neumazat se. Padá to na vás na všechny, padá to na mě. Já apeluji na kolegy z ODS, kteří mě tu 20 let reprezentovali, protože jsem byl jejich volič, já apeluji na zdravé jádro sociální demokracie, které ctí tu starou sociální demokracii, kterou mám v úctě a v respektu, abyste ještě zvážili, jestli chceme jít touto cestou a jestli je to opravdu nutné, abychom zacházeli tak daleko v rámci předvolební kampaně. Říkám to upřímně. Vystupuji, co to jde objektivně, co to jde z pozice vedení Sněmovny, snažím se vystupovat ne jako člen nějakého hnutí. Ještě jednou vás všechny prosím, uvědomte si to, až budete hlasovat. Já vám děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Přečtu omluvu. Dnes od 19.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů se omlouvá pan poslanec Martin Komárek.

Evidují řadu faktických poznámek a nejprve vystoupí pan poslanec Kučera, paní poslankyně Langšádlová a další. Prosím, máte slovo.

Poslanec Michal Kučera: Vážený pane místopředsedo prostřednictvím pana předsedajícího, Poslanecká sněmovna se tady rozhodně nepasuje do role soudece, do role soudu ani do role prokurátora. Do té role se snažíte Sněmovnu pasovat vy. Vy tady požadujete neustálé důkazy a podklady, které jsou nutné pro projednávání právě u soudu.

A to, co si o celé kauze myslí demokratický svět, to už tady řekl můj předřečník pan poslanec Kostřica z TOP 09. Podívejte se prosím do zahraničního tisku. Podívejte se do zahraničního tisku. Tam je to celkem jasně, jasně popsáno. Tam není sebemenších pochyb o tom, čím se provinil Andrej Babiš, co způsobil Andrej Babiš, ale hlavně jakým způsobem by celá kauza měla být řešena. Jednoznačně odstoupením Andreje Babiše. Tak to je běžné v celé evropské demokratické společnosti. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní paní poslankyně Langšádlová. Připraví se pan poslanec Blažek s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslankyně Helena Langšádlová: Dobrý den, dámy a pánové. Pan místopředseda Vondráček odešel. Ale on si trochu spletl body, protože my zatím nemáme bod vydání ministra financí Babiše. My tady máme bod zneužití moci ministra financí. A ta jeho obhajoba, že se z hlediska trestněprávního podle jeho názoru ničeho nedopustil, nebyla namístě, protože těch bodů, kde totálně morálně selhal, již máme celou řadu. A je to dostatečným důvodem pro to, aby okamžitě odstoupil.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Blažek s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Já děkuji za slovo. Já jenom v návaznosti na kolegu Vondráčka se vrátím k tomu, aby to nebylo překrouceno. On to tak nechtěl udělat, abychom si úplně rozuměli. Když jsem mluvil o legalitě těch odposlechů, tak nikoliv o tom, že se to někde pouští a přehrává na internetu, ale mluvil jsem o tom, že nikdo z nás nemá stoprocentní jistotu, jestli ty odposlechy nepořídily některé složky státu řádně povolené třeba soudem. To jsem jenom chtěl říci.

A to b). Pokud jde o ty prokurátory a soud v jednom. Já už jsem tady říkal, že mám obavu, že státní zástupci nedělají nic. To neznamená, že to má dělat Sněmovna, samozřejmě. Ale protože je zcela zřejmé, že opravdu nedělají nic – a vzpomeňme si na mediální hvězdy typu Ivo Lštvana, jak rády vždycky chodily po televizích a říkaly, co dělají, tak tady mlčí. A pro mě mlčí znamená, že nedělají nic. Samozřejmě to neznamená, že to máme dělat my za ně. No ale mluvit o tom musíme, protože se zdá, že určitá část orgánů činných v trestním řízení z důvodů, které už jsem tady říkal, nekoná.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. A nyní řádně přihlášený s přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Možná mi budou stačit dvě minuty. Nebyl jsem si jistý.

Ale chci reagovat na vystoupení pana místopředsedy Vondráčka. Ti advokáti, oni to umějí, že? Takovým tím vemlouvavým hlasem, klidným, to obhajují. Každý klient je nevinný. Všechno je zvláde apod.

Nicméně pane místopředsedo, já bych vám věřil, rád věřil, kdybyste takhle postupoval vždycky. Byl jste tady s námi, ne?, když váš předseda říká: ve Sněmovně je pět zlodějů. A co jste dělal? Nic. To bylo obvinění i odsouzení a ještě anonymní, ať si každý... však všichni víte, kteří to jsou. Kolikrát jsem tady slyšel z úst vašeho předsedy všeteční krádnou. Co jste v tom okamžiku udělal? Šel jste k tomu mikrofonu a tím rozumným objektivním přístupem advokáta říkal: Pane předsedo Babiši, to tak přece nemůžete. To je důkazní nicota, jak my říkáme, my advokáti. S tím byste vůbec neuspěl. To jako opravdu nejde. To jste neudělal. Takže v pojetí... a já možná, když budu mít problém, tak pana Vondráčka požádám o pomoc. Nevím. Ale to je výběrová metoda. Váš pan předseda tady může urážet, obviňovat, koho chce. A je jedno, že je důkazní nicota. Protože to je předseda vašeho hnutí.

Já jsem, podle mě nikdo z řad občanských demokratů – a já jsem rád, že jste byl náš volič, a pevně věřím, že zase budete. Já jsem tady nemluvil o spáchání trestného činu a ani o tom, že se má někdo vyšetřovat, odsuzovat apod. Nikdo z nás. Jsem si tím takřka jistý. My ale mluvíme o politické odpovědnosti. Vás nezneklidňuje věta vašeho předsedy "jo, Šlachta, ten mi vzkázal, že chce být policejní prezident"? Vás nezajímá jako mě, kdo mu to vzkázal? Kdy to bylo a co mu Andrej Babiš odpověděl? Mě to tedy zajímá. Proč ministr financí... Proč nějaký policista se obrací na ministra financí s tím, že chce být policejní prezident? Nepřipadá vám to divné? Možná to je důkazní nicota, ale podezřelé to je určitě. Vám nepřipadají divné věty vašeho předsedy? Jak jsem říkal, on se neptá, o co jde, když mu nějaký novinář z jeho firmy, jeho zaměstnanec přinese nějaké kompro, a on se nezeptá, co to je. Ale první jeho dotaz je: proti komu to je. Rozumíme si? To není důkazní nicota. To je jasné. Když to je proti nám, tak nic. A když je to proti někomu jinému, no tak to necháme na ten socanský sjezd a nejlépe ještě před volby.

Já rozumím vašemu uvážlivému přístupu jako obhájce. Ale byl bych rád, abyste hájil třeba i nás jako opozici, když nás zase bude váš předseda urážet a říkat všeteční krádnou. Matrix 27 let. Mimočodem, čtyři roky už vládnete vy, ale klidně tam ty čtyři roky počítáte. (Smích v sále.) Je to tak, ne? Já myslím, že umíme počítat všichni. Dvacet sedm let dneska říkal Luca Brasi. Ale z toho čtyři roky on je v plné výkonné funkci. Tak si aspoň v tom udělejte pořádek.

A ještě jsem připomenul. Vám to není jako příjemné. Kolik z vás prošlo jinou politickou stranou, tady nebo na krajské úrovni? Já neříkám, že všichni. Ale zrovna ve vašem klubu – dlouholetý sociální demokrat, který dlouho byl v koalici s ODS. Představte si, s ODS. Roky a roky. A jak on sám říká, já to připomenu, že je hrdý na to, že byl sociálním demokratem. A pak řekne tady ta chobotnice, 27 let. Ale on byl

její součástí, když to takhle hodnotí, a to výkonnou. Nebyl řadový člen. No jo, Prostějov. To je asi jiné město.

Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Zahradníka. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych ještě chtěl připomenout to, co říkal pan poslanec Blažek, že státní zástupci nekonají. I když je pravdou, že v jiných případech bývají naopak hyperaktivní. A já bych ještě chtěl připomenout nečinnost dalších složek naší občanské společnosti a to je všech možných občanských aktivit, ať už těch, které se staví jako bojovníci proti korupci, Transparency International, Rekonstrukce státu, které setrvale mlčí ke všem možným případům, se kterým je spojen Andrej Babiš už od samého počátku jeho začátku politické kariéry. Ono to připomíná mlčení stejného typu, ale mlčení ekologických aktivistů, kteří také mlčí k případům, kdy Ministerstvo životního prostředí odpouští Babišovým firmám milionové pokuty, které jsou jim vyměřeny za to, že poškozují životní prostředí. Takže i zde je velmi zarážející mlčení těchto aktivistů. A je to možná příznačné pod heslem koho chleba jíš, toho píseň zpívej.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan poslanec Vondráček, pan místopředseda. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji za slovo, pane místopředsedo. Nepsal jsem si přesně poznámky, abych reagoval na vše, co zaznělo. Domnívám se, že v této fázi diskuze, v tento čas už snad tolik nezdržím, když ještě budu reagovat s přednostním právem.

Já jsem primárně uvedl v rámci svého příspěvku, že vnímám, že se jedná o politickou odpovědnost a politickou diskuzi. Řekl jsem to. Nejsme tady před trestním soudem. Nicméně ten základ vychází z trestního práva. Reagoval jsem na to, že tady skutečně v příspěvcích několika kolegů zazněly skutkové podstaty trestného činu. Takže myslím si, že to byl legitimní příspěvek, kterým jsem se snažil poukázat na vratké základy toho, co dnes projednáváme, a hlavně na to, že bychom to správně projednávat ani neměli.

Já jsem se... Jsem tady tři a půl roku. Já jsem se také musel vpravit do té diskuse ve Sněmovně, a když člověk přijde zvenčí a je neznalý prostředí, tak to často skřípe. Jestli si vzpomínáte na ty dvouhodinové přestávky, my jsme nebyli schopni tady spolu nějak žít. Musím za sebe říct, že jsem se tu demokratickou debatu naučil respektovat v plné šíři. Respektuji právo čtyřiceti poslanců svolat mimořádnou schůzi. Je to zkrátka demokratický nástroj. Je to funkce této Sněmovny. Je to fečniště, není to továrna na zákony. A se vším tím respektem jsem vystoupil. To, že tady dneska můžeme takhle diskutovat, za to se nechávali lidé zavít, za to někteří lidé obětovali život. Je to paradoxní pro někoho, těžko skousnutelné, ale tak to je a musíme to respektovat.

A teď jsem zapomněl na tu druhou polovinu vašeho příspěvku, kde jsem chtěl také reagovat. Jenom to jsem chtěl říci k té první polovině. Když si vzpomenu, už vám to řeknu osobně, ne prostřednictvím pana předsedajícího.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní tedy dvě řádné přihlášky. Nejprve pan poslanec Vyzula, po něm paní poslankyně Němcová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Dobrý podvečer, dámy a pánové. Dovolte mi také několik myšlenek nad problematikou, která se zde projednává už téměř sedm hodin. Je potřeba určité dávky trpělivosti, než se člověk dostane k řádné diskusi, ale to je v pořádku.

Ta situace je komplikovaná, je náročná politicky, věcně, osobně, lidsky. A není možné mlčet. Pan poslanec Kučera tady řekl, teď zde není, že trpí tou diskusí – (Hlas z pravé strany sálu: Tady je.) Pardon. Že trpí tou diskusí, která zde probíhá. Ale mně se velmi –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Pane poslanče, omlouvám se, že vám vstupuji do vašeho projevu, ale pan ministr mě požádal, že se hned vrátí do jednacího sálu, nebude to trvat dlouho. Požádám vás o strpení. Prosím, pokračujte.

Poslanec Rostislav Vyzula: Takže ještě jednou k tomu. Pan poslanec Kučera řekl, že tady trpí tou diskusí, a já jsem rád, že ta diskuse probíhá.

Navazuji na velmi dobrý bonmot, který tady před časem řekl pan poslanec Blažek, je to tak rok nebo dva, kdy řekl: Parlament je od toho, abychom diskutovali. Protože pokud nebudeme diskutovat, tak venku budou barikády. Dokážu si představit barikádu ve Sněmovní ulici. Dokážu si představit některé z nás, kteří tam budou s vlajkou. Dokážu si představit ty, kteří budou schovaní s puškou za barikádou. A dokážu si představit i ty, kteří budou na konci ulice u Zlaté studny. Dokonce v médiích slyšíme, že jsou nějaké demonstrace pro i proti, takže diskutujeme, a diskutujeme dobře.

My tady ale diskutujeme tak, že jednáme, vzájemně se urážíme, ponižujeme se – a na základě čeho? Jen tak lidsky jsem se nad tím zamyslel. Na základě čeho? Na základě anonymních nahrávek? Pravděpodobně, zatím tedy, pokud víme, jsou to anonymní. Legální – nelegální? Zřejmě nelegální. Možná legální, jak tady bylo řečeno. Kdo je nahrával? Kdo je uvolnil? A mluvíme tady o etice, a o etice většinou jenom jedné strany, kterou napadáme. A já se nemohu nechat taky urážet, protože jsem součástí hnutí ANO a myslím si, že za tu dobu, co jsme zde byli, jsme udělali řadu dobrých věcí. A to mluvíme tedy hlavně za zdravotnictví a za tím si stojím.

Mluvmě také o etice té druhé strany. A tak jsem se zamyslel nad tím, jak se může novinář snížit k získávání informací neetickým a nelegálním způsobem. (Hlas zleva: Za prachy.) Neslyšel jsem.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím vás, poslanci a poslankyně, abyste po sobě nepokřikovali. Prosím, pokračujte.

Poslanec Rostislav Vyzula: No a tak jsem si vzal na pomoc etický kodex novináře, který byl schválený valnou hromadou Syndikátu novinářů České republiky dne 18. 6. 1998, a na návrh komise pro etiku při Syndikátu novinářů jej aktualizovala správní rada dne 25. listopadu 1999, a chtěl bych tady uvést takovou úvahu i z té druhé strany, o které tady ještě ani moc řečeno nebylo.

Tento etický kodex novináře má tři části. V první části je právo občanů na včasné, pravdivé a nezkrácené informace. Já jsem ty nahrávky neslyšel. Tu první jsem slyšel částečně, pak jsem měl nějaké přepisy a potom jenom to, o čem se diskutovalo v novinách. Ale ani jedno pro to neplatí, to není včasná informace, není pravdivá a nezkrácená, to se nedá říct, že by byla. Uvádí se tam mimo jiné nepoužívat nepoctivé prostředky k získání informace jako fotografie nebo dokumenty. Není tam nikde řečeno o tom, že by bylo zakázáno odposlouchávání v tom etickém kodexu novináře není ani zmínka. Zmiňuje se ale britský novinářský kodex vydaný Britskou tiskovou radou a řadí ho mezi nepoctivé prostředky získávání informací.

V druhé části potom jsou požadavky na vysokou profesionalitu v žurnalistice. No tak to ani náhodou – profesionality.

V třetí části potom se týká důvěryhodnosti slušnosti a serióznosti, které zvyšují autoritu médií. A nic neomlouvá nepřesnost nebo neproověření informace. Je třeba respektovat soukromí osob. Je třeba považovat pomluvu, neprokázané obvinění, překroucení dokumentů a faktů a lži za nejzávažnější profesionální chyby.

Já tedy nevím, ale když se tady bavíme o tom tak dlouho na základě anonymu, mluvíme o etice, tak kde je etika tady tohoto novináře. Etika je složitá věc. Já většinou mluvím ke zdravotnictví, ale součástí zdravotnictví je etika. Je to náročné a mnohdy o tom lidé jenom mluví, považují to jenom za takovou zástěrku. Mnozí o tom ale moc nevědí, a bohužel když tomu nerozumějí, tak pak se vyhýbají a často etiku porušují.

My tady mluvíme o tom, že eticky se mají chovat politici. No samozřejmě. Eticky se mají chovat lékaři, právníci a další. A novináři se nemají chovat eticky tedy? Víte, já jsem před rokem nebo před dvěma v létě šel tady Sněmovní ulicí v polední přestávce a potkal jsem skupinu malých dětí, asi prvňáčků, s panem učitelem. A pan učitel je zastavil tady před okny a říká: Děti, tady jsou ti politici. Oni tam jednájí a to jsou ti, kteří mají ty průšvihy, jsou zkorumpovaní, mají ty problémy. Toto si o nás mají myslet mladé děti?

Mně se celý tento proces dnešní zdá a jeví jednoznačně jako proces, který tady byl už v druhé polovině 17. století, kdy byl hon na čarodějnice a kdy pravděpodobně tady tímto jednáním se řítíme do středověku, do středověku inkvizice a inkvizitora Bobliga, který svými krutými procesy připravil i o život stovky žen. Zamysleme se nad tím taky i z této druhé stránky. Kritizujeme etiku, nedodržování etiky jedné strany, ale dívejme se taky na etiku té druhé strany. Zamysleme se nad tím. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Eviduji řadu faktických poznámek. Nejprve tedy pan poslanec Kučera. Připraví se pan poslanec Kalousek, Plíšek a další. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Děkuji za slovo. Já jen krátce zareaguji na svého předřečníka, pana poslance Vyzulu. Já jsem tady říkal, že trpím úrovní některých příspěvků, nikoliv touto diskusí. A dokonce ani nezpochybnuji legitimitu tyto někdy nízkourovňové příspěvky tady přednášet, což ovšem zase na druhou stranu nemusí znamenat, že jimi netrpím.

Mluvil jste tady, pane poslanče Vyzulo prostřednictvím pana předsedajícího, o urážkách a nadávkách. Tak v tom je mistr váš majitel, předseda vašeho hnutí. Ten urážky a nadávky má na denním pořádku. Pokud chcete skutečně zlepšit stav a prostředí v politice, tak mu prosím dejte nějaké školení třeba o té etice. Já si myslím, že by se mu to velice hodilo.

A když jste mluvil o těch barikádách, které tady budou, tak bych chtěl upozornit, že teď je plný Václavák proti vystupování Andreje Babiše a proti ohýbání Ústavy ze strany prezidenta Miloše Zemana.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Kalousek, připraví se pan poslanec Plíšek s faktickou poznámkou. Pan poslanec Kalousek není přítomen, v tom případě pan poslanec Plíšek. Připraví se pan poslanec Laudát. Prosím.

Poslanec Martin Plíšek: Přeji pěkný večer. Já musím také zareagovat prostřednictvím pana předsedajícího na vystoupení pana kolegy Vyzuly.

Je vůbec vidět, že v hnutí ANO nemají jasno, kdo bude nominován na jaké místo kandidátky, protože o tom bude vůdce Andrej Babiš ve smyslu stanov sám rozhodovat, takže tady vidíme defilé toho, jak poslanci hnutí ANO hájí neobhájitelné a nikdo nemá odvahu se od nehorázných praktik Andreje Babiše distancovat. To také o něčem svědčí.

Ale pan kolega Vyzula tady řekl, že dnes probíhají demonstrace pro a proti. Já nevím, jak to myslel. Vidíme plně Václavské náměstí, i v dalších krajských městech se uskutečnila spontánní shromáždění občanů, kteří zásadně nesouhlasí s tím, že prezident republiky porušuje Ústavu a nekoná, jak má konat, kteří nesouhlasí s nepřijatelným chováním Andreje Babiše, který sem vnáší praktiky komunistického režimu a StB, který se baví o tom, že bude ovlivňovat složení rozhodčího soudu a který se seznamuje s živými svazky z vyšetřovacích spisů. Takže občané zcela spontánně vystupují proti tomuto chování této dvojice, tohoto paktu Zeman – Babiš. A mě jenom mrzí – a je to v pořádku, my jsme svolali tuto schůzi –, že tady musím poslouchat některá vystoupení, která jsou zcela demagogická, ale to už je život.

Já se skláním před těmi, kteří ta shromáždění zcela spontánně svolali a kteří je organizují.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Laudát, připraví se pan poslanec Blažek. Prosím.

Poslanec František Laudát: Děkuji. Já jsem dalek toho, abych si dovolil soudit etiku novinářů. Ona je jasná, mají nějaké etické kodexy. Ale my jsme tady od toho, abychom případně ukázali, když někdo hrubě porušuje etický kodex politika. Já si myslím, že je nepsaný, ale snad nemusí být všechno napsáno, pro pana profesora Vyzulu prostřednictvím předsedajícího. Politik nemá co strkat prsty do médií. A když je tam strká, tak ten, kdo mu je má urazit, než to udělá veřejnost, jsou kolegové politici. On by měl odejít z vlády na minutu.

A když jsme u toho lidského formátu etiky, já se přiznám, že jsem v životě nezažil člověka, a to ani u těch největších tedy, víte co, aby křivě přísahal na zdraví svých dětí, aby je zatáhl dodatečně do svých čapích hnízd.

Ještě vám to skutečně, vážení členové hnutí ANO, nedochází? (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Blažek, připraví se pan poslanec Korte s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Před kolegou Kortem se mi mluví těžko, protože bude určitě výraznější než já.

Stručně k panu profesoru Vyzulovi vašim prostřednictvím. Já nechci posuzovat etiku pana Příbila, ale pravda je taková, že byl přijat od Mladé Fronty, až když byla ve vlastnictví pana Babiše, to znamená, že odpovědnost za jeho etiku jakoukoliv, takovou či makovou, a že vůbec byl novinářem, má pan Babiš. Je těžké nás do toho nějakým způsobem tahat a to nechci posuzovat. Pokud jde o celkovou etiku novinářů, u mě nenajdete opravdu jediný citát, kdy já bych tady říkal "psali někde v novinách o tom a o tom, je to pravda", a já ho tady odsuzoval. Na to je mistr Andrej Babiš, ale buďte sami k sobě upřímní, často i mnozí z hnutí ANO tady argumentovali tím, že četli nějaké články, dokonce dnes měl pan kolega Faltýnek i knížku – to psali novináři, to nenapsal Alexander Dumas, tu knížku, to psali novináři, čili to je zase výplod novinářů. Určitých.

No, demonstrace pro a proti. Víte, co je na těch dnešních demonstracích, které se sledujeme v médiích, to úplně nejcennější? Právě to, že lidé nedemonstrují pro a proti. Oni tam šli proto, aby demonstrovali, aby politici jednali podle pravidel, která jsou dána, a mají obavu, že ta pravidla se nedodrží. Jim je úplně jedno, co si pan Babiš s panem Sobotkou a s panem Bělobrádkem napsali do nějaké koaliční smlouvy, ale chtějí, aby se postupovalo podle základního dokumentu tohoto státu, a ten se jmenuje Ústava České republiky, a nechtějí narušování parlamentního systému republiky. A v tom je nesmírně cenné, že přišli, a já jim za to můžu jenom poděkovat. A nešli ani demonstrovat za ODS, ani za ANO, ani za ČSSD, ale za tuhle republiku. Úžasná věc. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Korte, připraví se pan poslanec Sed'a. Prosím.

Poslanec Daniel Korte: Děkuji. Dámy a pánové, pěkný večer. Mě irituje to pokrytectví, kdy se odvoláváme na etiku. Dobrá. Jedno ze základních přikázání je nepokradeš. Pan ministr Babiš pronesl větu všetci kradnú. Netušil, že tímto výrokem denuncoval sám sebe, neboť neurčitě zájmeno všichni je inkluzivní, znamená tedy ostatní a já také. A to se dnes vyjevuje naprosto zřetelně.

Dámy a pánové, nemohlo by to stačit? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Sed'a s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Antonín Sed'a: Děkuji, pane místopředsedo. Když pan kolega Vyzula tady mluvil o té etice novináře, já bych chtěl připomenout etický kodex poslance politického hnutí ANO 2011, který určitě všichni znáte. Jenom ty zásady:

- a) zásada ochrany veřejného zájmu
- b) zásada otevřenosti
- c) zásada svědomitosti
- d) zásada dobrého jména Poslanecké sněmovny.

Tady to trošku rozvedu, jak je to tady přímo uvedeno: Poslanec svůj mandát vykonává v odpovědnosti a úctě k dobrému jménu Poslanecké sněmovny a klubů. Zdrží se při plném zachování práva na kultivovanou kritiku jakéhokoliv jednání, které by mohlo poškodit důstojnost Poslanecké sněmovny, klubu, jejich orgánů a jiných poslanců.

Každý z nás si tady udělejme obrázek, jak to dnes probíhalo a jak se choval pan Babiš vůči Poslanecké sněmovně a nám poslancům. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Neeviduji žádnou další faktickou poznámku. Nyní tedy požádám o vystoupení paní poslankyni Němcovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a vážení pánové, máme za sebou sedm hodin, nebo ještě více, debaty, která přinesla řadu argumentů a možná rozbouřila místy i vášně, ale myslím si, že bylo velmi dobré, že se Poslanecká sněmovna na této mimořádné schůzi dnes sešla a postavila se k otázce hluboké vládní krize, která přerůstá ve společenskou krizi.

V úvodu dnešní schůze promluvil kromě těch, kteří tento bod na jednání navrhli, také místopředseda vlády ministr financí Andrej Babiš. Z celého jeho projevu jsem si velkými písmeny poznamenala název toho, o č se skutečně dnes jedná. Řekl "dnes se jedná o souboj o budoucnost této země". A to je jediné, v čem s ním naprosto a bezvýhradně souhlasím. Ten souboj o budoucnost naší země je velmi krásně vepsán v preambuli naší Ústavy. Dovolte mi, abych ji připomněla.

"My, občané České republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, v čase obnovy samostatného českého státu, věrní všem dobrým tradicím dávné státnosti zemí

Koruny české i státnosti československé, odhodláni budovat, chránit a rozvíjet Českou republiku v duchu nedotknutelných hodnot lidské důstojnosti a svobody jako vlasti rovnoprávných, svobodných občanů, kteří jsou si vědomi svých povinností vůči druhým a zodpovědnosti vůči celku, jako svobodný a demokratický stát, založený na úctě k lidským právům a na zásadách občanské společnosti, jako součást rodiny evropských a světových demokracií, odhodláni společně střežit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní, hmotné a duchovní bohatství, jsme odhodláni řídit se všemi osvědčenými principy právního státu."

Tolik úryvek z preambule naší Ústavy. A já si myslím, že je to přesně to, oč nyní jde. O to, posilovat ono odhodláni, k němuž před 27 lety Česká republika vystoupila z doby komunistického temna. A je úkolem dnešní Poslanecké sněmovny, aby toto odhodláni v českých občanech posílila, nikoli aby jej oslabilo tím, že budeme tolerovat to, čeho jsme v posledních dnech, v posledních týdnech svědky.

Andrej Babiš zde kromě toho, co jsme všichni mohli poslouchat, řekl také na mikrofon před Poslaneckou sněmovnou, že vedle toho, že lžeme všichni ostatní a on mluví pravdu, tak řekl, že je také lež, že by na těch nahrávkách někoho úkoloval, že je lží, že by kohokoli jakýmkoli způsobem napadal.

I když přijmu to, že je velmi sporné, kdo a za jakých okolností nahrával tyto nahrávky, které jsme mohli slyšet, tak zároveň musím připomenout, že v posledních třech letech, minimálně od roku 2013, se právě média vlastněná místopředsedou vlády a ministrem financí Andrejem Babišem neštítala operovat právě s odposlechy, a to i s odposlechy z otevřených kauz. A říká se, kdo s čím zachází, tím také schází.

Jestliže mu to od roku 2013, kdy vstoupil do politiky jako nepolitik, který přišel vymést ten Augiášův chlív, kde všichni všechno dělali špatně a všichni kradli, jestliže mu tento nástroj, který je odporný, pořizovat na někoho odposlechy, do této chvíle nevedil, tak jak to, že se nyní diví, že se obrací proti němu samotnému? A jestliže v těch odposleších říká, nebo teď tady ve sněmovně říká, že je lež, že by tam někoho úkoloval, tak proboha, to už opravdu sám neví, co říká? To je lež jeho takovým automatickým nástrojem komunikace, že lže, kam přijde?

Vždyť si to každý můžeme přečíst, každý si to můžeme poslechnout, jak tam říká, kdy se mají jaké věci vytáhnout na sociální demokraty, ať už jednotlivě některé ministry, ministra zdravotnictví nebo další, kdy je mají vytáhnout, jak se má poškodit sociální demokracie, zda těsně před sjezdem, nebo až před volbami. Jak tohle má ten novinář pro něj zařadit. Dokonce pokyvuje hlavou nad tím ministr Babiš, že dobře, když to nepůjde jeho kanálem, tedy jeho vlastními novinami, jím vlastněnými novinami, tak že by bylo možné přepustit to přes nějaké jiné kanály. Redaktor mu tam nabízí deník Právo.

Andrej Babiš se nedistancuje v tom rozhovoru ani na chvíli, jedinou vteřinu tam neslyšíme, že by řekl: Pane, seberte se a vypadněte. Já nebudu takovéhle věci poslouchat. Já jsem přísahal na Ústavu – z které jsem vám tady před chvílí citovala – a vědom si tohoto svého závazku se s vámi nebudu bavit ani jednu jedinou vteřinu. Já na takovouto špinu nepřistoupím a nestane se to metodou mého jednání. Řekl to tam někde Andrej Babiš? Slyšel to z vás někdo? Slyšel to od něj vůbec někdy někdo? Domnívám se, že ne.

A kdybych už tedy přistoupila na to, že se nemáme o těch nahrávkách bavit jako o něčem, co opravdu po té strážce toho způsobu, jak byly pořízeny, a že vůbec byly pořízeny, že se o nich nemáme bavit, tak přece se musíme bavit, a my jsme se to pokoušeli otevřít tady mnohokrát jako ODS, o důvodech, které nás vedou k tomu, že Andrej Babiš, i kdyby tyto nahrávky neexistovaly, tak nikdy neměl ve vládě ČR co dělat.

To, že se sám vyhýbá odpovědnosti a je v podstatě zbabělý, to jsme přece viděli tuto neděli, kdy se odmítl dostavit do otázek Václava Moravce. Prostě člověk, který je přesvědčen o tom, že má pravdu, by se tam za ni šel bít a netweetoval by jako puberták nějaké tweety: Lidi, běžte do přírody, na televizi se nedívejte, já tam nebudu, tím pádem Slunce zhasne, když tam nejsem já. Nestojí to vůbec za to se dívat, svět jako by ztratil svůj půvab. Do těchto Otázek nešel proto, že to pro něj bylo nepřijemné.

A mezitím pro mě vplynuly, srovnala jsem si v hlavě jiné věci. I kdybychom tedy opomenuli ony nahrávky, tak přece jsou zde svědectví, která zde i dnes zazněla. Svědectví ministra zahraničních věcí o tom, jak mu ministr financí vyhrožoval, jak s ním zatočí, pokud si něco proti němu dovolí říci. Jak s ním zatočí v jím vlastněných novinách. Je zde svědectví našeho kolegy pana Ladislava Šincla, o kterém jsme se tady bavili také v Poslanecké sněmovně, a je to, nevím, jak je to dlouho, rok, nebo jak dlouho, a já tehdy, byť nejsem členka sociální demokracie, tak mi vadilo, že se vedení, jako že to chvíli trvalo vedení sociálních demokratů, než se za svého poslance v této věci postavilo. Ale to svědectví o tom, že místopředseda vlády pořizuje na nepohodlné lidi složky a tyto složky jsou kompromitujícím materiálem, který se nezakládá na pravdě, to svědectví tady existuje.

Je zde svědectví také lidí, kteří nejsou z politiky. Nemusí být členy této Poslanecké sněmovny, ale setkali se s Andrejem Babišem a jeho praktikami v té byznysové podobě. Je zde svědectví farmáře Rady. Řekněte mi, který ministr v které normální zemi by mohl zůstat ve své židli, kdyby nechal vypálit pole svému konkurentovi. Jak dlouho by na té židli ještě mohl zůstat sedět? A je mi úplně jedno, jaké další spory mezi těmito dvěma pány byly. Já soudím pouze ten moment, kdy ministr této vlády pošle lidi své firmy, aby vypálila pole svému konkurentovi. To přece se v normální zemi nikdy dít nemůže. Nemůže se v ní dít to, čeho jsme byli svědky, když si vyslechneme svědectví exšéfa Kosteleckých uzenin o tom, jak jsou přebírány tyto podniky a včeleňovány do toho komplexu, agrokomplexu současného místopředsedy vlády.

I kdyby ty nahrávky neexistovaly, i kdyby nikdo z nás neměl na vlastní uši stvrzeno to, co dávno všichni víme, jenom ti, kteří si nasazovali růžové brýle, nechtěli vidět, a jenom ti, kteří z nějakého momentálního osobního profitu nad tím zavřeli oči a nechtěli to slyšet, tak tyto skutky přece museli znát a muselo jim být jasné, že se neslučují vůbec s normálním demokratickým chodem normální země.

Slyšela jsem tady něco o novinářské etice atd. Netroufám si a necítím se být vůbec natolik silná v kramflecích, abych zde mohla jmenovat, kteří novináři dostojí nebo dostali novinářské etice a kteří nikoli. Ovšem bez debat zůstává, že když si přečtu prohlášení novinářů společnosti MAFRA poté, co ony nahrávky unikly, tak

bez debat zůstává, že ta snaha svést celou tu naprosto neakceptovatelnou věc na jednoho jediného člověka a z toho se vyvinít, udělat z něj tedy toho hlavního viníka a jen tak malinko podotknout, že vlastně pan ministr Babiš také asi moc dobře nejednal, tak ta snaha těch novinářů tímto způsobem se s tím vyrovnat nesvědčí o tom, že MAFRA jako celek má v sobě teď v této chvíli dost silné mechanismy, aby skutečně mohla být tím, čím nezávislý tisk má být, tedy oním hlídacím psem demokracie.

Myslím si, že důvody, které by nás měly vést k tomu, abychom posílili naše občany k tomu, aby měli odhodlání dále usilovat o zemi, která podle Ústavy bude položena na svobodné a rovné soutěži politických stran, jsou nasnadě a jsou naším prvořadým úkolem.

Je mi úplně jedno, že poslanci hnutí ANO se tady bijí za svého předsedu a nechťejí uznat jeden jediný argument, který svědčí o tom, že Andrej Babiš destruuje demokratické zřízení v naší zemi. Že metody, které používá, nemají nic společného s metodami demokratického politika, s tím, na co přísahal. Nejsem to pouze já, která to tady říká a zdůrazňuje. Nejsou to pouze mí kolegové z Občanské demokratické strany, kteří to taktó akcentují, ale dovolte mi, abych přečetla také úryvek od jednoho důležitého zástupce hnutí ANO, europoslance Pavla Teličky.

Říká na téma odposlechů: "V obecné rovině ale můžu už nyní říct, že v každé demokratické společnosti je skutečnost, že politik vlastníci mediální dům vede rozhovor s redaktorem tak, jak jej pan Babiš vedl, tak tato skutečnost je nepřijatelná. Ponechávám stranou otázku, jestli to byla provokace, jestli za tím stáli lobbisté nebo subjekty jiných politických stran. To všechno je možné. I přesto je ale fakt, že pan Babiš ten rozhovor vedl místo toho, aby dotyčného vyhodil a zároveň o tom zpravil příslušná místa, velmi závažný."

Kdybyste měli, kolegové z hnutí ANO, více odvahy jako váš europoslanec, tak myslím, že byste své zemi prospěli daleko více než tím, co jste tady dnes celé odpoledne předváděli.

Všem vám děkuji za pozornost a s hlubokým přesvědčením, že i tuto krizi české společnosti, české politiky překonáme. Jsem ráda, že jsme se tomuto tématu dnes taktó obšírně věnovali. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám. Přečtu omluvu: Dnes od 20 hodin do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan ministr Martin Stropnický.

Táží se, zda někdo další se hlásí ještě do všeobecné rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím, v tom případě končím všeobecnou rozpravu a táží se pana zpravodaje a pana navrhovatele, zda chcete závěrečná slova v tento moment. Prosim, pane zpravodaji.

Poslanec Michal Kučera: Ještě jednou, teď už dobrý večer, vážené dámy, vážení pánové. Já bych jenom krátce shrnul dnešní debatu a důvody, proč jsme svolali schůzi, která se jmenuje Zneužívání moci ministrem financí Andrejem Babišem vůči nezávislým demokratickým institucím.

Neumíme si představit, že by se Sněmovna nezabývala skutečnostmi, které v poslední době vyplynuly na povrch. Neměli jsme dnes ambici řešit, jak vznikly či jak unikly odposlechy, ze kterých ony informace jsou. To je skutečně práce Policie České republiky, aby ono vyšetřila. Co ovšem nemůžeme ignorovat, je obsah těchto odposlechů, jejichž autenticitu potvrdil v první fázi i sám ministr Andrej Babiš. V oněch odposleších se říká, že člen vlády se snažil ovlivnit personální složení rozhodčího soudu. V oněch odposleších bylo potvrzeno to, co jsme všichni už dávno tušili, že Andrej Babiš manipuluje redakcemi, o kterých slíbil, že budou nezávislé, a ve spojení se svými médii neváhá použít policejní spisy ke kompromitaci politických protivníků. A co je snad nejzávažnější, že nahlíží do živých policejních spisů.

V každé civilizované zemi by jeden každý z těchto kroků stačil na okamžitý odchod z politiky i z veřejného života. Podle našeho názoru Poslanecká sněmovna se musí v tomto smyslu vyslovit. Jedná se o udržení nejzákladnějších standardů politické kultury a zásad. Věřím, že usnesení, která přijme následně tato Poslanecká sněmovna a která předloží poslanci, právě pomůžou k tomu, abychom právě ono zachování politické kultury dodrželi.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Ještě se táži pana navrhovatele, zda chce závěrečné slovo. Není tomu tak. Přistoupíme tedy k rozpravě podrobně, do níž eviduji tři přihlášky. S přednostním právem pan předseda Stanjura, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Už jenom formálně, protože já jsem –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Omlouvám se, pane předsedo. Ještě než budete pokračovat, požádám ctěnou sněmovnu o ztišení, aby bylo rozumět, co přednášíte. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nebo mohu přidat na síle hlasu. To je druhá možnost. Ale bude lépe, když dojde ke ztišení.

Já jsem návrh usnesení řekl ve svém úvodním vystoupení, ale bylo to ještě před zahájením všeobecné rozpravy, tak jednom formálně ho v podrobné rozpravě načtu, abychom učinili zadosť všem pravidlům.

Návrh usnesení Poslanecké sněmovny:

"Poslanecká sněmovna konstatuje, že místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš ve svých veřejných vystoupeních opakovaně lhal a zneužíval svá média ke kompromitaci politických soupeřů."

A za druhé: "Poslanecká sněmovna vyzývá prezidenta České republiky Miloše Zemana, aby při výkonu své funkce důsledně dodržoval Ústavu České republiky."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Než udělím další slovo, přečtu zrušení omluvy. Pan poslankyně Adamová Pekarová od 20.20 hodin ruší svoji omluvu.

Nyní tedy pan poslanec Fichtner a připraví se pan poslanec Okamura. Omlouvám se, pane poslanče, s přednostním právem ještě pan poslanec Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Já se velmi omlouvám panu poslanci Fichtnerovi, ale ono to reaguje na přednesený návrh usnesení. Dovolím si dát pozměňující návrh, popřípadě požádat předkladatele pana Zbyňka Stanjuru, aby si moji drobnou formulační úpravu osvojil. Jak je, aby dodržoval Ústavu v případě prezidenta republiky... Pardon, můžu se podívat na tu formulaci? Aby důsledně a bezodkladně naplnil Ústavu České republiky. To znamená, panem předsedou Stanjurou bylo řečeno, aby při výkonu své funkce důsledně dodržoval Ústavu České republiky. Mně by se více zdálo vhodnější, aby tam bylo to slovo bezodkladně vzhledem k situaci. To znamená, "aby důsledně a bezodkladně naplnil Ústavu České republiky".

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Než budu pokračovat, tak se pro pořádek zeptám pana předsedy Stanjury, zda to mám dát hlasovat samostatně, anebo zda si osvojí tento návrh. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak něco mezi. Já s tím návrhem souhlasím, jenom si myslím, že pokud se chceme držet judikatury Ústavního soudu, tak bych to formuloval: "Poslanecká sněmovna vyzývá prezidenta České republiky Miloše Zemana, aby při výkonu své funkce důsledně a bez zbytečného odkladu dodržoval Ústavu České republiky." To je přesná dikce – bez zbytečného odkladu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. Tento návrh, který jste přečetl jako poslední, беру jako návrh usnesení, o kterém dám hlasovat. Děkuji.

Nyní pan poslanec Fichtner, připraví se pan poslanec Okamura.

Poslanec Matěj Fichtner: Děkuji za slovo. Dobrý večer všem. Já jsem po dnešku pochopil, že tady máme jenom dva politické subjekty v Poslanecké sněmovně. Je to hnutí ANO a potom jakýsi podivný slepenec, který by se dal nazvat národní fronta proti Andreji Babišovi. Nicméně ta diskuse už trvá dlouho, tak abychom byli alespoň trošku produktivní, protože ten den už je skutečně zabitý, a úplně zbytečně, tak bych si dovolil navrhnout dvě usnesení. Prosím, aby o každém bylo hlasování zvlášť.

Tak za prvé: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že předseda vlády Bohuslav Sobotka selhal při výkonu své funkce, když upřednostnil zájmy České strany sociálně demokratické před zájmy občanů České republiky, destabilizoval Českou republiku a svým jednáním vyvolal vládní a ústavní krizi." To je první návrh usnesení.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře. A ta druhá část?

Poslanec Matěj Fichtner: Druhý návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyzývá předsedu vlády Bohuslava Sobotku, aby se ihned vzdal své funkce a umožnil dosud úspěšné vládě České republiky dokončit svůj mandát až do řádných voleb."

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Teď s přednostním právem... Ale prvně má faktickou poznámku pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já respektuji právo každého poslance navrhnout usnesení, budeme určitě hlasovat. Nechci komentovat, jenom tu první větu – hnutí ANO a národní fronta proti Babišovi...

Pane poslanče Fichtnere, pokud mám dobré informace, tak jste byl místostarosta za TOP 09... (Smích a potlesk některých přítomných v sále.) A mám neověřené informace, že jste byl taky členem Občanské demokratické strany. Tak nevím, jestli je to pravda, ale obávám se, že i to je pravda. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní s přednostním... Ještě ne. Další faktická poznámka pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: To od vás, prostřednictvím pana předsedajícího, teď nebylo hezké, pane předsedo Stanjuro. Skutečně byl naším politikem. My jsme ho vyhnali pro důvodné podezření z podvodného jednání. (Smích v sále, zejména mezi poslanci sociální demokracie.) Ale chci upozornit, že podobných výlupeků, kteří z ODS přešli do hnutí ANO, je taky hodně. (Smích.) Takže neházejte to prosím pěkně jenom na nás.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Další faktickou poznámku má pan místopředseda Vondráček. Prosím.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Je to tak rok, co jsme tady řešili parlamentní – neparlamentní jazyk. Já si vzpomínám, že pan Hamáček se vyjádřil po svých zkušenostech o tom, že když poslanec britského parlamentu řekne o druhém poslanci, že je lhář, tak je vykázán, protože použil neparlamentní jazyk. Už jsme tady leccos skousli v debatě. Ale abychom to dávali do usnesení, tak si myslím, že snižujete váhu této Sněmovny, děláte z toho cirkus.

Já vás prostřednictvím pana předsedajícího vyzývám, pane předsedo Stanjuro, abyste to své usnesení přeformuloval. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Budeme tedy pokračovat dál. Řádně přihlášený je pan poslanec Okamura, připraví se pan poslanec Kováčik. Prosím.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi jménem našeho hnutí Svoboda a přímá demokracie – SPD navrhnout usnesení, o kterém bychom

hlasovali a ve kterém naše hnutí požaduje demisi celé vlády, jelikož vláda úplně přestala pracovat a není jakákoli naděje, že pracovat začne. Jsme svědky pouze nekonečných hádek koalice ČSSD, hnutí ANO a KDU-ČSL. Není už možné toto tolerovat. Je to neúnosné, jak se chováte.

Takže prvním bodem usnesení, o kterém navrhuje naše hnutí SPD, abychom hlasovali, zní: "Poslanecká sněmovna vyzývá předsedu vlády, aby dodržel své veřejné prohlášení o podání demise vlády, a žádá prezidenta republiky, aby v souladu s Ústavou demisi vlády přijal."

Druhý bod usnesení, o kterém naše hnutí SPD navrhuje hlasovat, je: "Poslanecká sněmovna zve prezidenta republiky, aby na půdě Poslanecké sněmovny objasnil své postoje k ústavnímu řešení současné vládní krize."

A já vás prosím o podporu v hlasování o usnesení, které navrhuje naše hnutí SPD, protože ukončíme tu agonii. Je potřeba, aby občané znovu rozdali politické karty ve volbách. Vy jste úplně přestali pracovat pro lidi. Jenom se hádáte. A navrhuji, abychom hlasovali o každém z těchto bodů navrhovaného usnesení zvlášť. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ano. Já registruji váš návrh. Akorát vás požádám, abyste panu zpravodaji dal písemný návrh tohoto usnesení, aby jej případně mohl přečíst.

Další přihlášený do podrobné rozpravy je pan poslanec Kováčik. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Pane předsedající, vážená vládo, vážené rezidium vlády (ve vládní lavici sedí tři ministři), kolegyně a kolegové, my jsme při zahájení dnešní schůze ještě před schválením programu sdělili vám všem a také panu premiérovi Sobotkovi, panu vicepremiérovi Babišovi i panu předsedovi vicepremiérovi Bělobrádkovi, tedy předsedům vládních stran, nebo vládně koaličních stran, co chceme slyšet, co očekáváme od dnešního jednání. Že očekáváme, že nám sdělí postup, jakým způsobem se s touto kvazikrizí, protože to není krize z věcného důvodu, to je krize z důvodů, které jsou, potažmo bych řekl, předvolebně motivovány, abych se tedy vyjadřoval parlamentním jazykem, jak si hodlají poradit s řešením toho, k čemu se zavázali v poslaneckém slibu, v koaliční smlouvě koneckonců, a co ještě tady je v Poslanecké sněmovně předloženo formou návrhů zákonů, ať už jsou to vládní, nebo poslanecké. Místo toho jsme se dočkali dalšího napadání, místo toho jsme se dočkali toho, že ta krize, která probíhá, ztrácí spíše naději na nějaké úspěšné vyřešení. A stali jsme se spolu s občany, kteří se na to pořád ještě – a já je obdivuji – mají trpělivost dívat, protože přímý přenos stále běží, svědky toho, že ta vládní koalice, ta vaše vládní koalice již není schopna spolu ani slušně mluvit, natožpak se na něčem dohodnout.

Bohužel je smutnou pravdou, že to, co jsme tady říkali a navrhovali v lednu, že vládní koalice již není schopna něco přinášet společnosti, občanům, obcím, městům, firmám, krajům, a tudíž se pojdme bavit o tom, jak ukončíme její existenci, a pojdme se domluvit na tom, že Sněmovnu rozpustíme a učiníme nové rozdělení karet, požádáme voliče, aby přišli k volebním urnám předčasně a rozdali znovu karty, že

bohužel jsme viděli dopředu, měli jsme v tomto tu smutnou pravdu, i když říkám to tak trochu jako eufemismus, protože to je všechno ještě daleko horší.

My jsme připravili návrh usnesení, protože jsme optimisté. Požádali jsme vás tedy o to, abyste nám podepsali, nebo připodepsali řekněme do úterý příštího týdne nebo do středy příštího týdne náš návrh na svolání mimořádné schůze Poslanecké sněmovny, která by se zabývala návrhem na vyslovení nedůvěry vládě České republiky. Ale do té doby, to bude nejbližší schůze, dáváme ještě, chceme prostřednictvím Poslanecké sněmovny, prostřednictvím našeho návrhu usnesení dát šanci vládní koalici, aby se vzpamatovala, zejména panu premiérovi, aby se vzpamatoval a plnil roli, ke které se zavázal.

Dovolte mi tedy, abych vás požádal o podporu našeho návrhu usnesení, který má dvě části, a jsou tyto části podle mého soudu organicky propojeny, ale kdyby snad někdo chtěl hlasovat zvlášť, nebráním se tomu.

Návrh zní: "Poslanecká sněmovna

za prvé konstatuje, že po diskusi na 58. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky se vládní krize nevyřešila, ale prohloubila,

a za druhé žádá předsedu vlády, aby na nejbližší schůzi Poslanecké sněmovny bez zbytečného odkladu podal informaci o postupu řešení vládní krize."

Věřím, že je to celkem rozumný návrh, že u řady z vás ta naděje, kterou přecejem ještě, sice malinko, ale máme k tomu, aby se zklidnily vášně a aby se ještě ten zbytek času, co zbývá do voleb, odpracoval slušně a rozumně. Žádám vás, abyste návrh promysleli a podpořili.

Současně tady máme – a koukám, že jsem posledním přihlášeným – řadu dalších návrhů usnesení. Já bych chtěl před hlasováním o těchto návrzích požádat o přestávku na poradu klubu KSČM, zejména proto, abychom porovnali ty jednotlivé návrhy a pokusili se hlasovat tak racionálně, aby skutečně tato schůze, alespoň v tom usnesení, v tom závěru měla nějaký jiný výsledek než ten, že se vládní strany neustále hádají, učítají se o cokoli, co sem tam běžně se řeší. A aby i ten účel, za kterým byla tato schůze svolána, bylo možno dostatečně, tedy s dostatečným časovým předstihem nebo časovou rezervou, vyřešit a vysvětlit.

Upozorňuji, že máme před sebou ještě tuším 340 nebo kolik bodů příští schůze Poslanecké sněmovny. Ta situace, která je ve vládní koalici, nám napovídá, že se spíše nevyřeší. Ale my si osobně myslíme, aspoň za klub KSČM to můžu říci, že jsme tady od toho, abychom do konce, až do termínu voleb, budou-li předčasné, nebo řádně, plnili svoji roli, naplnili poslanecký slib, ujali se mimo jiné i té legislativní činnosti. A té před námi leží v těch 340 bodech docela dost.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Ještě než odejdete, pane předsedo, chci se zeptat, v jaké délce chcete tu přestávku před hlasováním. V jaké délce?

Poslanec Pavel Kováčik: Dvacet minut prosím.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dvacet minut, dobře, děkuji.

Nejprve tedy udělám to, že se zeptám, zda se ještě někdo další hlásí do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, v tom případě končím podrobnou rozpravu. Táží se pana zpravodaje a pana navrhovatele, zda v této fázi chcete závěrečné slovo. Není tomu tak.

Nejprve bych tedy dal odhlasovat způsob procedury a poté, co bude odhlasován způsob procedury hlasování, dám přestávku na jednání poslaneckého klubu KSČM. Požádám vás, pane zpravodaji, abyste přednesl návrh hlasování procedury. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Děkuju za slovo. Dovolil bych si nechat hlasovat jednotlivé návrhy tak, jak byly přednášeny, to znamená nejdříve návrh usnesení, který přednesl pan předseda Stanjura, poté návrh usnesení, jak ho přednesl pan poslanec Fichtner, poté –

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám do toho vstoupím, usnesení pana poslance Fichtnera obsahuje dva body a o těch dáme hlasovat samostatně.

Poslanec Michal Kučera: Ano, samostatně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, můžete pokračovat.

Poslanec Michal Kučera: Ty budeme hlasovat samostatně. Poté to je návrh, který přednesl pan poslanec Okamura, který přednesl rovněž dva body, o kterých necháme hlasovat samostatně, a poté to je návrh usnesení pana předsedy Kováčika – a ty se budou hlasovat? (Poslanec Kováčik: Jak je libo.) Ty se budou hlasovat, jak říká pan předseda, jak je libo. To znamená, pokud nenavrhne nikdo jinak, tak se budou hlasovat dohromady.

A tady ještě přijímám návrh předsedy Stanjury, že to usnesení, které přednesl pan předseda Stanjura, navrhuje hlasovat také zvlášť.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, to znamená, jenom pro pořádek zopakují. Návrh usnesení pana poslance Kováčika dohromady jako jedno usnesení. (Zpravodaj: Ano.) A návrh usnesení pana poslance Stanjury také jako dvě samostatná usnesení. (Zpravodaj: Ano.) Dobře.

V tento moment tedy dám hlasovat o proceduře hlasování. Žádný jiný protinávrh nevidím.

Zahajují hlasování a táží se, kdo je pro návrh, tak jak jej přednesl pan zpravodaj, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 5, přihlášeno je 131 poslankyň a poslanců, pro návrh 106, proti 1. Konstatuji, že s návrhem procedury byl vysloven souhlas.

A než budeme hlasovat o jednotlivých návrzích usnesení, tak na základě žádosti klubu KSČM vyhláší dvacetiminutovou přestávku s tím, že pokračovat budeme tedy ve 21.13. Já vám děkuji. (Reakce z pléna.)

Poslanec Pavel Kováčik: Tři minuty. Tři minuty. Prosím klub KSČM teď hned do prostor klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: 21.03 správně. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 20.43 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 21.03 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, čas určený na přestávku vypršel a my budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu. Máme schválenou proceduru. Eviduji přihlášku pana poslance Kováčika. Není tomu tak. V tom případě přistoupíme k hlasování.

Nejprve vás tedy odhlásím, protože eviduji žádost na vaše odhlášení. Požádám vás, abyste se opět přihlásili svými kartami. Ještě přivolám kolegyně a kolegy z předsálí, aby se dostavili na hlasování.

A nyní vás požádám, pane zpravodaji, abyste se ujal slova a provedl nás hlasovací procedurou. Prosím.

Poslanec Michal Kučera: Také děkuji za slovo. Nejdříve budeme hlasovat návrh usnesení, které přednesl pan předseda Stanjura. Usnesení tedy budeme hlasovat samostatně na dvě části. Já vždycky přečtu tu jednu část a poté bychom o ní měli hlasovat.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Prosím.

Poslanec Michal Kučera: To znamená, budeme hlasovat: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že místopředseda vlády a ministr financí Andrej Babiš ve svých veřejných vystoupeních opakovaně lhal a zneužíval svá média ke kompromitaci politických soupeřů."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 6. Přihlášeno je 118 poslankyň a poslanců, pro návrh 94, proti 21. Konstatuji, že s tímto návrhem byl vysloven souhlas. Můžeme pokračovat.

Poslanec Michal Kučera: Druhá část usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyzývá prezidenta České republiky Miloše Zemana, aby při výkonu své funkce důsledně a bez zbytečného odkladu dodržoval Ústavu České republiky."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 7. Přihlášeno je 119 poslankyň a poslanců, pro návrh 95, proti 4. I s tímto návrhem byl vysloven souhlas. Prosím, můžeme pokračovat.

Poslanec Michal Kučera: Dále budeme hlasovat návrh, který přednesl pan poslanec Fichtner a má rovněž dvě části, o kterých budeme hlasovat samostatně.

První část zní: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že předseda vlády Bohuslav Sobotka selhal při výkonu své funkce, když upřednostnil zájmy České strany sociálně demokratické před zájmy občanů České republiky, destabilizoval Českou republiku a svým jednáním vyvolal vládní a ústavní krizi."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 8. Přihlášeno je 119 poslankyň a poslanců, pro návrh 25, proti 33. Tento návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Michal Kučera: Druhá část usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyzývá předsedu vlády Bohuslava Sobotku, aby se ihned vzdal své funkce a umožnil dosud úspěšné vládě České republiky dokončit svůj mandát až do řádných voleb."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 9. Přihlášeno je 119 poslankyň a poslanců, pro návrh 10, proti 66. Tento návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Michal Kučera: Dále tady mám návrh pana poslance Okamury, který bude rovněž hlasován ve dvou částech.

První část zní: "Poslanecká sněmovna vyzývá předsedu vlády, aby dodržel své veřejné prohlášení o podání demise vlády, a žádá prezidenta republiky, aby v souladu s Ústavou demisi vlády přijal."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 10. Přihlášeno je 119 poslankyň a poslanců, pro návrh 9, proti 51. Tento návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Michal Kučera: Druhá část usnesení zní: "Poslanecká sněmovna zve prezidenta republiky, aby na půdě Poslanecké sněmovny objasnil své postoje k ústavnímu řešení současné vládní krize."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já zahajuji hlasování a táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 11. Přihlášeno je 119 poslankyň a poslanců, pro návrh 36, proti 28. Tento návrh byl zamítnut. Můžeme pokračovat.

Poslanec Michal Kučera: Posledním návrhem na usnesení je návrh na usnesení, který přednesl pan předseda Kováčik, které se bude hlasovat dohromady. přečtu ho. Návrh usnesení zní:

"1. Poslanecká sněmovna konstatuje, že po diskusi na 58. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky se vládní krize nevyřešila, ale prohloubila;

2. žádá předsedu vlády, aby na nejbližší schůzi Poslanecké sněmovny bez zbytečného odkladu podal informaci o postupu řešení vládní krize."

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro návrh, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 12. Přihlášeno je 119 poslankyň a poslanců, pro návrh 77, proti 26. S tímto návrhem byl vysloven souhlas.

Děkuji vám, pane zpravodaji.

Ohledně hlasování? Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Jednalo se o hlasování číslo 8, byla to první část návrhu kolegy Fichtnera. Ověřil jsem si, že tam mám "zdržel se". Chtěl jsem hlasovat "pro". Pouze pro stenozáznam, nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Pro pořádek opakuji: Byla přijata usnesení, která jsme hlasovali jako první a která přednesl pan předseda Stanjura v bodě 1 a 2. A dále bylo přijato usnesení poslední, které přednášel pan předseda Kováčik.

Tím jsme vyčerpali jednání dnešního programu. Všem vám děkuji a končím jednání Poslanecké sněmovny a končím tuto schůzi.

(Schůze skončila ve 21.12 hodin.)